

Νέα Αγκυριαλός

Από το
1993

Τριμηνιαία περιοδική έκδοση του Συλλόγου των Αγκιαλαίων της Αθήνας «Η ΑΓΧΙΑΛΟΣ». • Διεύθυνση: Αντ. Κανδρή 18, Παιανία, Τ.Κ. 19002 • Οκτώβριος - Νοέμβριος - Δεκέμβριος 2021 • Έτος 29ο - Φύλλο 113

ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ ΕΓΚΡΙΘΗΚΕ!!!

Γράμμα της σύνταξης

Ουφ! Ας το δούμε αλλιώς...

Του **Κώστα Τσιάμη**

Αλήθεια, δεν είναι ψυχοφθόρο αυτό που συμβαίνει τα τελευταία 10 και πλέον χρόνια; Έχουμε στην ενημέρωση ένα θέμα, το ίδιο, κάθε μέρα να μας απασχολεί το μυαλό. Από την στιγμή που χρεοκοπήσαμε (2009 – 2010) δεν σταματήσαμε να μιλάμε για τα ίδια πράγματα. Τα spreads και τα cds τότε, το χρέος και τα μνημόνια για την συνέχεια, ο κορωνοϊός σήμερα. Τα τελευταία σχεδόν 2 χρόνια δηλαδή. Τα κρούσματα, τα θύματα, οι μεταλλάξεις. Είναι σίγουρα το πιο σημαντικό νέο για τον τύπο, αλλά, ίσως, δεν μπορεί να μονοπωλεί το ενδιαφέρον των δελτίων ειδήσεων και των ΜΜΕ. Αν μετά δύο χρόνια δεν υπάρχει κάποια εξέλιξη, καθημερινά δεν υπάρχει λόγος να αφιερώνεται το 80% της ειδησεογραφίας άρα και αυτού που προσλαμβάνει ο αναγνώστης, ακροατής ή τηλεθεατής.

Η επανάληψη ενός προβλήματος δημιουργεί αυξημένο άγχος και φόβο και δεν επιτρέπει να επικεντρωθούμε και σε προβλήματα της καθημερινότητας. Δεν μπορεί και δεν πρέπει ο πολιτικός λόγος να επικεντρώνεται μόνο σε ένα θέμα. Η πανδημία δεν ευθύνεται για οτιδήποτε συμβαίνει στον πλανήτη, επηρεάζει πράγματα και καταστάσεις, ο τρόπος όμως με τον οποίο λύνονται ή δεν λύνονται ορισμένα προβλήματα δεν δικαιολογούνται μόνο από την πανδημία. Κυβέρνηση και αντιπολίτευση, δημοτική αρχή και μειοψηφία που στην λογοδοσία τους δεν θα πρέπει να ακούσουμε “covid – 19” σαν απάντηση σε καθετί που πράξανε ή δεν πράξανε, ο καθείς από την μεριά του.

συνέχεια στη σελ. 3

Το Δ.Σ. του Συλλόγου των Αγχιαλιτών της Αθήνας
σας εύχεται
 το μήνυμα της γέννησης του Θεανθρώπου,
 που γιορτάσαμε, να φωλιάσει στην καρδιά μας !!!
 ...και μία ευχή θα κάνει για τον καινούργιο χρόνο,
 την πόρτα σας να την χτυπά η ευτυχία μόνο !!!

Καλά Χριστούγεννα και Καλή Χρονιά με υγεία

140 ΧΡΟΝΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΗΣ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ

Τα Εκατόν Σαράντα χρόνια από την απελευθέρωση της Θεσσαλίας τίμησαν οι Θεσσαλοί της Αττικής, την **Κυριακή 28 Νοεμβρίου 2021** στην εκδήλωση που διοργάνωσε, στο πλαίσιο των καταστατικών δεσμεύσεών της, το δευτεροβάθμιο όργανο των Θεσσαλικών Συλλόγων Αττικής, η Ομοσπονδία Θεσσαλικών Σωματείων Αττικής «Η ΠΑΝ-ΘΕΣΣΑΛΙΚΗ ΣΤΕΓΗ».

Πραγματοποιήθηκε η πανηγυρική δοξολογία στον Ιερό Ναό Αγ. Αικατερίνης στην Πλάκα και ακολούθησε πορεία προς το Σύνταγμα για την κατάθεση στεφάνων στο μνημείο του Αγνώστου Στρατιώτη. Μετά την δοξολογία μίλησαν για το νόημα της ημέρας ο πρόεδρος της Πανθεσσαλικής κος Στέφανος Κούτρας ο οποίος έδωσε τον λόγο στον υφυπουργό παρά τον Πρωθυπουργό κο Χρήστο Τριαντόπουλο για τον πανηγυρικό της ημέρας. Χαιρετισμό έκαναν ο Περιφερειάρχης Αττικής Γιώργος Πατούλης, η βουλευτής Καρδίτσας Ασημίνα Σκόνδρα

(συνέχεια στην σελίδα 14)

**ΠΡΟΧΩΡΑΜΕ ΣΤΗΝ ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ
ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΓΚΡΙΣΗ !!!**

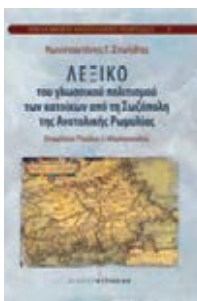
Μια σημαντική ημέρα για τους Ανατολικορωμιλιώτες

Εγκρίθηκε η οικοδομική άδεια από την τεχνική υπηρεσία του Δήμου Γιαννιτσών του Πολιτιστικού Κέντρου του Ιερού Ιδρύματος Ελλήνων Ανατολικής Ρωμυλίας. Ένας επίπονος αγώνας τριών ετών πήρε τέλος. Προχωράμε ώστε εντός του 2022 η πνευματική κιβωτός των Ανατολικορωμιωτών – Βορειοθρακών στη Μακεδονική γη να είναι πραγματικότητα.

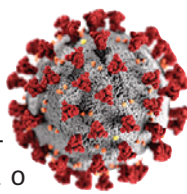
Το ΔΣ του Ιερού Ιδρύματος «Η Αγία Τριάδα» εκφράζει
ένα μεγάλο ευχαριστώ σε όλους τους εμπλεκόμενους
για την πραγματοποίηση του ονείρου μας. σελ. 22

- 3 ΜΗΝΕΣ+σελ. 2
- Κίνηση ληξιαρχείουσελ. 3
- Δημοτικάσελ. 4
- Ιστορικά θέματα.....σελ. 5-8
- Εκδηλώσεις Συλλόγων.....σελ. 9-16, 21
- Άρθρα και επιστολές..... σελ.17,18,20
- Χρονογραφήματα..... σελ.19
- Αυτοί που φεύγουν.....σελ. 23

3 μήνες+ Γράφει ο Κώστας Τσιάμης

Ο κορωνοϊός και οι συνέπειές του ήταν και αυτό το τρίμηνο το σημαντικότερο γεγονός, τόσο σε εθνικό όσο και διεθνές επίπεδο. Η εμφάνιση της Όμικρον μετάλλαξης του ιού αλλά και ο ανεμβολίαστος λεγόμενος “τρίτος κόσμος”, ενδεχομένως φέρει άλλα δεδομένα στην παγκόσμια εξέλιξη της πανδημίας.

Στο κόκκινο τα κρούσματα και στην Μαγνησία (144 στις 8 Δεκεμβρίου). Οι πιέσεις στο σύστημα υγείας της χώρας είναι εμφανείς. Ο φόβος για την Όμικρον, ενόψει και Χριστουγέννων, έφερε νέα μέτρα στην μετακίνηση μεταξύ κρατών αλλά και το εσωτερικό για του ανεμβολίαστους.

Οι κρίσεις για τα μέτρα περιορισμού κυκλοφορίας των ανεμβολίαστων δημιουργήσαν όχι μόνο προβληματισμούς για την σχέση ανάμεσα στην ανάγκη προστασίας της κοινωνίας από τις συνέπειες διασποράς του covid-19 και τα δικαιώματα των πολιτών για την διαχείριση του σώματός τους, αλλά και στην εμφάνιση ομάδων ετερόκλητων κοινωνικά αλλά και αυτόκλητων, “υπερασπιστών του Συντάγματος” (Υπουργοί – θεματοφύλακες κ.α.), με ποικίλα χαρακτηριστικά: άλλοτε είναι στα όρια της γραφικότητας και άλλοτε επικίνδυνα καθώς άνθρωποι που μπορούν να επηρεάσουν δίνουν συμβουλές για ιατρικά ζητήματα.

Έφυγε από την ζωή η Φώφη Γεννηματά. Η πρόεδρος του ΚΙΝΑΛ, το βράδυ της Δευτέρας 11 Οκτωβρίου, εισήχθη στο νοσοκομείο «Ευαγγελισμός» με συμπτώματα ειλεού, όπου διαπιστώθηκε ότι η κατάσταση οφείλεται σε υποτροπή της βασικής της νόσου. Σε μια άμεση κίνηση πολιτικής και προσωπικής, θα έλεγα αξιοπρέπειας, ανακοίνωσε την μη συμμετοχή της, ως υποψήφια, στην εκλογική διαδικασία για την εκλογή Προέδρου του Κινήματος Αλλαγής. Λίγες μέρες μετά από δραματική επιδείνωση της νόσου, νικήθηκε από την ασθένεια.

Κόρη του Γιώργου Γεννηματά, που αναγνωρίστηκε από φίλους και αντιπάλους και για το πολιτικό του ήθος, το οποίο φαίνεται να ακολουθούσε σε όλη την πολιτική της σταδιοδρομία και η Φώφη Γεννηματά. Υπερνομάρχης Αθηνών-Πειραιώς (2003-2007), υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης (2009-2010), αναπληρώτρια υπουργός Εσωτερικών (2011-2012), καθώς και αναπληρώτρια υπουργός Εθνικής Άμυνας (2013-2015). Ανέλαβε την ηγεσία του ΠΑΣΟΚ το 2015 από τον Ευ. Βενιζέλο και ήταν Πρόεδρος του ΚΙΝ.ΑΛ. από το 2018.

Το 2008 διεγνώσθη με καρκίνο του μαστού και η δημοσιοποίηση της ασθένειας αλλά και του αγώνα να το παλέψει χωρίς να σταματήσει την πολιτική της δραστηριότητα, ίσως έδωσε δύναμη και ελπίδα σε πολύ κόσμο που αντιμετωπίζει πλέον τον καρκίνο με πολύ μεγαλύτερη δύναμη και λιγότερες προκαταλήψεις.

Εκλογές στο ΚΙΝΑΛ – πως ψήφισε η Νέα Αγχίαλος Νέος Πρόεδρος στο ΚΙΝ.ΑΛ. ο Νίκος Ανδρουλάκης μέχρι σήμερα Ευρωβουλευτής, ο οποίος στον β' γύρο των εκλογών κέρδισε τον Γ. Παπανδρέου με ποσοστό 67,60%.

Σε ένα πολιτικό χώρο που παλεύει να ανακτήσει μέρος έστω του παλιού του γοήτρου, στην μάχη έπεσαν 6 υποψήφιοι. Ο αριθμός των περίπου 270.000 μελών και φίλων του ΚΙΝ.ΑΛ. που συμμετείχαν στις διαδικασίες, είναι μάλλον κάτι εν δυνάμει ελπιδοφόρο για τον συγκεκριμένο πολιτικό χώρο. Στον α γύρο, στις 5 Δεκεμβρίου έλαβαν: ο Ν. Ανδρουλάκης 36,88%, Ο Γ. Παπανδρέου 27,97%, ο Ανδρέας Λοβέρδος 25,98%, ο Π. Χρηστίδης 3,25%, ο Παύλος Γερουλάνος 2,99% και ο Χ. Καστανίδης 2,94% ενώ στον β γύρο στις 12 Δεκεμβρίου η μάχη ανάμεσα στον Νίκο Ανδρουλάκη και τον Γιώργο Παπανδρέου έληξε υπέρ του πρώτου με 67,60% έναντι 32,40%.

Στο εκλογικό της Ν. Αγχιάλου στον χώρο του Δράγνιου Δημορχιακού Μεγάρου έλαβαν μέρος στην α ψηφοφορία 166 μέλη και φίλοι του ΚΙΝΑΛ. Πρώτος ο Ανδρέας Λοβέρδος με 56 ψήφους, Ο Γ. Παπανδρέου 47, ο Ν. Ανδρουλάκης 46, ο Χ. Καστανίδης 9 και ο Π. Χρηστίδης 8. Ενώ ακυρώθηκαν οι εκλογές στον β γύρο λόγω προβλήματος στο ηλεκτρονικό σύστημα.

Διαβάζω πως με απόφαση της επιτροπής ονοματοθεσίας και μετονομασίας οδών και πλατειών αποφασίστηκε να γίνουν ονοματοδοσίες δρόμων στην περιοχή Λαχανόκηποι στη Ν. Αγχίαλο και πως αποφασίστηκε να δοθούν ονόματα που αναφέρονται σε επιτάφιας στήλες που έχουν βρεθεί στην περιοχή. Άραγε συζητήθηκε το θέμα με τοπικούς φορείς στην Νέα Αγχίαλο. Γιατί έστω και για προσωρινές ονοματοθεσίες ονόματα όπως Οδός ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΑΝΔΡΕΑ, ΣΟ-

ΦΙΑΣ, ΖΩΗΣ κ.α. που βρέθηκαν σε επιτάφιας στήλες και δεν λένε κάτι για την ντόπια ιστορία ή το πολιτικό γίνεσθαι, δεν νομίζω ότι ταιριάζουν σε μια πόλη που και Ιστορία έχει και σημαντικές προσωπικότητες του παρελθόντος της να αναδείξει. Ελπίζω όταν στα επόμενα χρόνια όταν υπάρξει ακόμη μεγαλύτερη οικιστική ανάπτυξη στο κομμάτι αυτό να αναθεωρηθούν κάποια πράγματα και να αναδειχθούν ουσιαστικά για την περιοχή, πρόσωπα ή γεγονότα.

Η Ευαγγελία Αργυροπούλου, ένα από τα πιο παλιά (Ιδρυτικό μέλος) και αγαπητά, μέλη του Συλλόγου, έφυγε από την ζωή. Η Ευαγγελία Αργυροπούλου ήταν μέχρι το τέλος κοντά στον Σύλλογο, σε κάθε εκδήλωση και στήριζε τις συλλογικές προσπάθειες. Με πολλή αγάπη θυμόμαστε όλοι όταν μας “μάλωνε” εάν παραλείπαμε να πούμε τα κάλαντα ή το “πάει ο παλιός μας χρόνος” στις κοπές πίτας. Συλλυπητήρια στους οικείους της!

και μια ενδιαφέρουσα είδηση για το αεροδρόμιο της Νέας Αγχιάλου: Φαίνεται προς μέσα στο 2022 θα αποφασισθεί από το ΤΑΙΠΕΔ με ποια διαδικασία θα δοθούν προς αξιοποίηση τα 23 περιφερειακά αεροδρόμια που παραμένουν στο δημόσιο. Σύμφωνα με άρθρο του Ελεύθερου τύπου, εμφανίζονται νέες προοπτικές για τον αερολιμένα Νέας Αγχιάλου: “...Προσώρας δεν έχει γίνει γνωστό το μοντέλο με το οποίο η Καλαμάτα και τα 22 αεροδρόμια θα «βγουν» προς αξιοποίηση (π.χ. αν θα «σπάσουν» σε υποομάδες, αναλόγως συνθηκών και ειδικών χαρακτηριστικών), άλλωστε εκκρεμούν σχετικές διεργασίες, οι δε εκτιμήσεις της αγοράς δείχνουν προς την κατεύθυνση της προώθησης των σχετικών διαδικασιών ή και προκήρυξεων σε όχι πολύ μακρινό χρονικό ορίζοντα, εντός του 2022...Σε αυτά τα αεροδρόμια, φυσικά, είναι και αυτό της Νέας Αγχιάλου στη Μαγνησία. Λόγω των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών, αλλά και προοπτικών που έχει το αεροδρόμιο στη Ν. Αγχίαλο, εξετάζονται οι δυνατότητες συνδυασμένης αξιοποίησης με διττό χαρακτήρα, τόσο τουριστικό όσο και εμπορευματικό, αφού δεν υπάρχει κάποιο άλλο αεροδρόμιο από τα 23 στη χώρα μας με έντονη την εμπορευματική διάσταση (cargo-Θεσσαλικός Κάμπος). Σε αυτό συμβάλλουν άμεσα και οι υποδομές που σχετίζονται με το αεροδρόμιο στη Ν. Αγχίαλο (εθνική οδός, σιδηρόδρομος, λιμάνι, βιομηχανικές περιοχές, μελέτη για τον σχεδιασμό νέων σιδηροδρομικών γραμμών, μελέτη για την ανάπτυξη διαμετακομιστικού κέντρου κ.λπ.). Εύχομαι να επιλεγεί για την Νέα Αγχίαλο και την γύρω περιοχή το καλύτερο δυνατό σενάριο.

Η τρυφερή ποίηση του ιδιαίτερος ταλαντούχου, Αργύρη Χατζηνάκη έδωσε με την μουσική του Ανδρέα Λάμπρου και την υπέροχη ερμηνεία από τον Βασίλη Λέκκα και μας έδωσε το "Μια Μπέρα Μια Αγκαλιά" προς ενίσχυση των παιδικών χωριών sos. Όπως αναφέρει η δισκογραφική εταιρεία HEAVEN MUSIC, παρουσιάζοντας το τραγούδι:

Το τραγούδι είναι μια ευγενική προσφορά των συντελεστών του και της HEAVEN MUSIC. Είναι γραμμένο και εμπνευσμένο από τη συγκλονιστική προσφορά και το μεγαλειώδες έργο των παιδικών χωριών SOS Ελλάδος για τα παιδιά που είναι απροστάτευτα και μόνα στον κόσμο.

Το "Μια μπέρα, μια αγκαλιά" είναι ένας αυθόρμητος ύμνος, αφιερωμένος στη σπουδαιότητα, στο μεγαλείο, στην αγάπη και στην αφοσίωση της μπέρας SOS, που καλύπτει στην αγκαλιά της το μεγάλο συναισθηματικό και ψυχικό κενό των απροστάτευτων παιδιών.

Συχαρητήρια στους Συντελεστές! Ενισχύστε τους σκοπούς του εγχειρήματος!

Διαβάστε επίσης στον Ταχυδρόμο:

Αργύρης Χατζηνάκης: Κλαδάκι ελιάς η ποίηση (taxydromos.gr) (www.taxydromos.gr/Politismos/430073-argyris-hatzihnakis-kladaki-elias-h-roihs.html), συνέντευξη για να γνωρίσετε καλύτερα τον ποιητή – δημιουργό Αργύρη Χατζηνάκη.

Πρωτοσέλιδο στον Ταχυδρόμο (φύλλο της 24.10.2021) του συμπατριώτη μας μουσικού Δημ. Τζουμερκιώτη μετά την μεγάλη επιτυχία που σημείωσε στο youtube το τραγούδι του “Ειδωλολάτρης Έρωτας” σε στίχους Αργ. Χατζηνάκη με την μοναδική ερμηνεία του Γ. Αποστολόπουλου (παρουσιάσαμε σε προηγούμενο φύλλο). Η εφημερίδα δημοσιεύει επίσης μεγάλο αφιέρωμα – παρουσίαση του συνθέτη του τραγουδιού και εξαίρετο μουσικό.

Στον αγαπητό συμπατριώτη μας φίλο και συμπαράστατη του Συλλόγου μας τον συχαίρουμε και του ευχόμαστε πάντα επιτυχίες.

Γράμμα της σύνταξης

συνέχεια από τη σελ. 1

Το χειρότερο όμως με την συνήθεια στον καταϊγισμό φοβικών συναισθημάτων από την πανδημία είναι να γιγαντώνονται προβλήματα που έχουν σχέση με ψυχολογικά, βίαια ή άλλα ξεσπάσματα: ενδοοικογενειακή βία, φόνοι, πολλαπλασιάζονται οι περιπτώσεις “γυναικοκτονίας” κ.λ.π. ενώ ακούμε τελευταία και για άλλου τύπου ηλεκτρονικά εγκλήματα που καταρρακώνουν την ανθρωπινή αξιοπρέπεια των θυμάτων τους.

Υπάρχει το εμβόλιο. Υπάρχουν τα μέτρα αυτοπροστασίας. Μήπως ήρθε η ώρα να δούμε πέρα από την πανδημία τι άλλα προβλήματα έχουμε ή τι άλλες δραστηριότητες που θα μας ψυχαγωγήσουν μπορούμε να έχουμε;

Οι περισσότεροι κάναμε το εμβόλιο, τηρούμε τα μέτρα αυτοπροστασίας και προστασίας του διπλανού μας. Τι άλλο να κάνουμε; Μήπως να χαλαρώσουμε και τηρώντας τα μέτρα προστασίας, να επιχειρήσουμε να ζήσουμε, να διασκεδάσουμε και επιπλέον όπως παλιά να απαιτή-

σουμε λύσεις σε προβλήματά μας από τις αρμόδιες αρχές; Κυρίως όμως, μέρες που είναι, μήπως να νοιαστούμε και για τα προβλήματα του διπλανού μας που ενδεχομένως υποφέρει; Ο φόβος ας μην στερήσει την κοινωνία από την αλληλεγγύη που πάντα σαν συνδεδετικό κρίκο χρειάζεται. Ας μην ξεχνάμε ότι η ζωή θέλει θάρρος και αισιοδοξία. Ας δούμε έτσι την νέα χρονιά. Το χρειάζομαστε!

Καλή χρονιά! Υγεία, Ειρήνη, Ευημερία!
Το 2022 ας φέρει ότι ο καθένας μας επιθυμεί!

Ουφ! Ας το δούμε αλλιώς...

Μνήμες

Παλιά φωτογραφία από την περίοδο της κατοχής (ενθύμιο 1944 Δ' τάξη, όπως γράφει όπισθεν)

Ευχαριστούμε την κυρία Πολυξένη Βραχνιά-Καρατζά για την φωτογραφία που μας παρεχώρησε από το αρχείο της. Όπως μας είπε, στην τηλεφωνική μας επικοινωνία, ήταν η εποχή μετά το κάψιμο της Νέας Αγχιάλου. Τότε που η φτώχεια περίσσευε, δεν υπήρχαν τάξεις και τα μαθήματα γινόντουσαν στο προαύλιο και στο υπόστεγο του σχολείου. Όπως θα παρατηρήσετε, μας είπε ότι πολλά παιδιά δεν φορούσαν παπούτσια γιατί υπήρχε ανέχεια. Ο δε δάσκαλος, που διακρίνεται στο κέντρο, ήταν ένας φοιτητής άνεργος και λεγόταν Δερβένης Μενέλαος. Όσοι Αγχιαλίτες μπορούσαν του κάνανε το τραπέζι γιατί τότε δεν είχαν όλοι να φάνε. Λίγοι ήταν αυτοί που είχαν τα προς το ζην.

Στην φωτογραφία: Διακρίνεται στο κέντρο με την άσπρη μπλούζα η κυρία Πολυξένη Βραχνιά, αριστερά της η Γερακίνα Τούρνα, δεξιά της η Παρασκευή (Βούλα) Κουτσο-βασίλη, αδερφή του προέδρου μας, και δίπλα της η Μάκη Φλαμουρίδη. Επάνω στην τελευταία σειρά με το άσπρο πουλόβερ ο Γιάννης Καραντενίζης.

Κίνηση του Ληξιαρχείου

Λόγω της εφαρμογής του ευρωπαϊκού κανονισμού άρθρο 4 παρ. 1 περί μεταρρύθμισης της προστασίας των προσωπικών δεδομένων, απαγορεύεται να δημοσιεύονται οι γεννήσεις, οι βαπτίσεις και οι γάμοι, αλλά μόνο οι θάνατοι και αυτοί χωρίς την ημερομηνία γέννησης. Η σύνταξη ζητάει την κατανόησή σας γιατί όλα γίνονται για την προστασία του πολίτη.

Θάνατοι

- 01.Παρασκευοπούλου Ελισσάβητ του Γεωργίου με ημερομηνία θανάτου 07/09/2021.
- 02. Τιμπλαλέξης Ευθύμιος του Βασιλείου με ημερομηνία θανάτου 11/09/2021.
- 03. Βασιλούλη Ξανθή του Ζήση με ημερομηνία θανάτου 11/09/2021.
- 04. Πετρίδου Ευαγγελία του Αποστόλου με ημερομηνία θανάτου 22/09/2021.
- 05. Παναγιωτοπούλου Σουλτάνα του Μιχαήλ με ημερομηνία θανάτου 25/09/2021.
- 06. Βελάνη Μαρία του Νικολάου με ημερομηνία θανάτου 27/09/2021.
- 07. Βίγκλας Στυλιανός του Κατελή με ημερομηνία θανάτου 29/09/2021.
- 08. Καταραχιάς Ιωάννης του Σταύρου με ημερομηνία θανάτου 10/10/2021.
- 09. Ιωακείμίδης Γρηγόριος του Γεωργίου με ημερομηνία θανάτου 11/10/2021.
- 10. Βαρδάκη Χρυσούλα του Δημητρίου με ημερομηνία θανάτου 21/10/2021.
- 11. Στάνιου Ελένη του Μιλτιάδη με ημερομηνία θανάτου 31/10/2021.
- 12. Σέκκας Βασίλειος του Δρόσου με ημερομηνία θανάτου 31/10/2021.
- 13. Νότα Βασιλική του Ιωάννη με ημερομηνία θανάτου 06/11/2021.
- 14. Κολώνης Ανδρέας του Κωνσταντίνου με ημερομηνία θανάτου 16/11/2021.
- 15. Μπαιτσανού (Baiceanu) Γκαβριέλα (Gabriela) Κλεοπάτρα (Cleopatra) του Βασίλε (Vasile) με ημερομηνία θανάτου 17/11/2021.
- 16. Ράπτης Κωνσταντίνος του Αθανασίου με ημερομηνία θανάτου 20/11/2021.
- 17. Αντωνίου Απόστολος του Σεραφείμ με ημερομηνία θανάτου 20/11/2021.
- 18. Τσίκας Γεώργιος του Αθανασίου με ημερομηνία θανάτου 22/11/2021.
- 19. Πολυμενίδου Γιασεμή του Ζώτη με ημερομηνία θανάτου 27/11/2021.
- 20. Περτσοβίτη Γεωργία του Ηλία με ημερομηνία θανάτου 01/12/2021.

Η Ληξίαρχος, Αφροδίτη Κατρακαλίδου

Το Δ.Σ. εκφράζει τα συλλυπητήριά του στους οικείους τους

Μέχρι να αποκτήσουμε τείχος ανοσίας συνεχίζουμε...

ΠΑΙΝΟΥΜΕ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΜΑΣ

ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΜΕ ΣΑΠΟΥΝΙ

ΑΠΟΦΕΥΓΟΥΜΕ ΣΥΝΑΘΡΟΥΣΕΙΣ

ΦΟΡΑΜΕ ΜΑΣΚΑ

ΑΠΟΦΕΥΓΟΥΜΕ ΧΕΙΡΑΨΕΙΣ

ΚΡΑΤΑΜΕ ΑΠΟΣΤΑΣΕΙΣ

Στηρίζουμε τα προϊόντα του τόπου μας
Στηρίζουμε την τοπική οικονομία

ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ
ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ
ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΓΧΙΑΛΙΤΩΝ
ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

Διεύθυνση:
Αντ. Κανδρή 18, 190 02, Παιανία
E-mail: newsanchialos@yahoo.gr
Ιστοσελίδα: www.syllogosanchialitonathinas.gr

Εκδότης - Διευθυντής:
Απόστολος Ζαφειρόπουλος Τηλ. 697 4120 888

Διεύθυνση Σύνταξης:
Κων/νος Τσιάμης

Συντακτική Επιτροπή:
Κων/νος Τσιάμης, Κραβαρίτης Γιώργος, Μαστροπέτρου Ιωάννης, Γιώργος Παραμάνας, Ευγενία Κοφινά, Σταύρος Πατκίδης

Σελιδοποίηση - Εκτύπωση:
Μαριάνθη Ανδρικού 6976228736

Αλληλογραφία:
Τσιάμης Κω/νος,
Γενικός Γραμματέας του Συλλόγου
E-mail: newsanchialos@yahoo.gr
Τηλ.: 210 64.11.288
Κιν: 693 7689 280
Αντ. Κανδρή 18, 190 02, Παιανία

Συνδρομές:
Ετήσια συνδρομή για μη μέλη, συλλόγους & ΝΠΔΔ: 10€
Ετήσια συνδρομή για μέλη: 20€
Ετήσια συνδρομή εξωτερικού: 30€

Τα δημοσιευμένα άρθρα απηχούν τις απόψεις των συγγραφέων

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΣΥΛΛΟΓΟ (Σε ευρώ)
Τα ποσά που υπερβαίνουν τη συνδρομή θεωρούνται ως δωρεά προς τον σύλλογο (Όσοι δε βλέπουν το όνομά τους να τηλεφωνούν στον Ταμία κο Σταύρο Πατκίδη, τηλ.: 6947512861)

Με ποιους τρόπους μπορείτε να πληρώσετε τη συνδρομή σας στην εφημερίδα:
1) Πληρωμή στο καφεκοπτείο της κας. Σταυρούλας Τριαντοπούλου στην Νέα Αγχιάλο
2) ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ Αριθμός Λογαριασμού: 6011-040030-178
3) IBAN: GR3901710110006011040030178 SWIFT-BIC: PIRBGRAA
4) Με ταχυδρομική επιταγή στη διεύθυνση Φωκίωνος Νέγρη 84, Τ.Κ 11361 Αθήνα στο όνομα Απόστολος Ζαφειρόπουλος για την Εφημερίδα «Νέα Αγχιάλος».

ΑΠΟΔΕΙΞΗ	ΟΝΟΜΑ	ΠΟΣΟ €
ΜΕΛΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ		
436	ΑΙΜΟΝΙΩΤΗΣ ΦΑΝΗΣ	10€
431	ΒΕΝΝΟΥ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	30€
434	ΚΑΡΡΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	20€
432	ΚΟΛΩΝΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	10€
476	ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ	20€
433	ΠΟΛΥΜΕΡΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ	20€
486	ΝΤΟΥΝΗ	20€
435	ΣΑΜΑΚΟΒΛΗ ΑΣΠΑΣΙΑ	20€
485	ΣΚΟΤΕΙΝΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	20€
429	ΣΤΑΝΤΖΟΥΡΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	20€
430	ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ Ν.Α.	30€
484	ΧΟΥΣΙΑΔΑ ΚΑΛΛΙΡΟΗ	70€

ΔΩΡΕΕΣ ΣΤΟΝ ΣΥΛΛΟΓΟ
487 ΣΚΟΤΕΙΝΟΥ—ΒΛΑΧΟΥ
ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ 60€
ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΣΥΖΥΓΟΥ ΤΗΣ

ΑΠΟΔΕΙΞΗ	ΟΝΟΜΑ	ΠΟΣΟ €
ΦΙΛΟΙ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ		
480	ΒΕΛΩΝΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	10€
475	ΔΟΥΜΠΙΩΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	20€
470	ΘΑΝΟΠΟΥΛΟΣ ΣΩΤΗΡΗΣ	10€
481	ΜΑΣΣΙΑΛΑΣ ΑΧΙΛΛΕΑΣ	20€
471	ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΠΕΤΡΟΣ	10€
472	ΝΙΚΑΣ ΜΙΧΑΗΛΗΣ	10€
474	ΝΤΟΛΚΑΣ ΣΩΤΗΡΗΣ	10€
479	ΠΑΓΩΝΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	10€
488	ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	10€
473	ΣΑΚΕΛΛΑΚΗΣ ΒΑΣΙΛΗΣ	20€
466	ΣΤΑΜΑΤΗΣ ΝΙΚΟΣ	20€
437	ΣΤΕΦΑΝΙΔΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ	50€
468	ΤΑΣΣΟΠΟΥΛΟΣ ΜΙΜΗΣ	10€
467	ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΥ ΕΛΕΝΗ	20€
478	ΤΣΙΟΛΑ ΜΕΝΙΑ	10€
477	ΦΕΛΕΣΑΚΗ ΕΙΡΗΝΗ	10€
469	ΧΡΟΝΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	10€
489	ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ	10€

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Όσοι δεν λαμβάνουν την εφημερίδα να μας στείλουνε την ακριβή διεύθυνση τους στο e-mail του συλλόγου μας email: newsanchialos@yahoo.gr διότι μετά την συνταξιοδότηση των συμπατριωτών μας ταχυδρομών, οι νέοι διανομείς υπάλληλοι από άλλα διαμερίσματα της χώρας, αδυνατούν να κάνουν σωστά την δουλειά τους καθώς δεν υπάρχει σωστή αρίθμηση στα σπίτια.

Δεύτερον όσοι επιθυμούν να λαμβάνουν ηλεκτρονικά την εφημερίδα μας ας μας στείλουν το email τους. Θα μας διευκολύνουν και θα μειώσουμε τα ταχυδρομικά τέλη. Μην το αμελήσετε!!! Είναι προς το συμφέρον όλων μας!!!

Δημοτικά

Ολική ασφαλτόστρωση της Εθνικής Οδού

Ολοκληρώθηκαν οι εργασίες ολικής ασφαλτόστρωσης της κεντρικής οδού "Ελευθερία" στη Νέα Αγχίαλο, που αποτελεί τμήμα της Εθνικής Οδού. Στις εργασίες παρευρίσκονται συνεχώς ο αντιδήμαρχος περιφερειακών ενοτήτων Δήμου Βόλου, Αργύρης Κοπάνας και η πρόεδρος της ΔΚ Νέας Αγχιάλου, Βάσω Πυργάνη-Παρασκευοπούλου.

Ο Αργύρης Κοπάνας μιλώντας για το έργο επισήμανε μεταξύ άλλων τα εξής: "Ακόμη μία σημαντική παρέμβαση της δημοτικής αρχής του Αχιλλέα Μπέου βρίσκεται σε εξέλιξη. Η κεντρική αυτή οδική αρτηρία παρουσιάζει υψηλό κυκλοφοριακό φόρτο και είχε υποστεί φθορές, είχε "επιβαρυνθεί", από τα μεγάλα έργα, που υλοποιεί η δημοτική αρχή και η ΔΕΥΑΜΒ στην περιοχή, όπως η κατασκευή του αποχετευτικού δικτύου, η ενίσχυση του δικτύου ομβρίων υδάτων, η αντικατάσταση αγωγών ύδρευσης, το φυσικό αέριο. Επίσης, η οδός "ταλαιπω-

ρήθηκε" από ευρείες εργασίες από την πλευρά της αρχαιολογίας για την αποκάλυψη αρχαιολογικών ευρημάτων".

Ο κ. Κοπάνας συνέχισε λέγοντας: "των εργασιών φρεζαρίσματος και ασφαλτόστρωσης προηγήθηκαν εκτεταμένες δοκιμές της λειτουργίας του καταθλιπτικού αγωγού της αποχέτευσης, που βρίσκεται υπογείως της οδού και των αντλιοστασίων, οι οποίες ολοκληρώθηκαν με επιτυχία. Στο σημείο αυτό, θα ήθελα να

ευχαριστήσω τα στελέχη της ΔΕΥΑΜΒ για την επίβλεψη του έργου, τον πρόεδρο της ΔΕΥΑΜΒ Γιώργο Τόρη για το συνεχές ενδιαφέρον του και την πρόεδρο της ΔΚ Νέας Αγχιάλου Βάσω Πυργάνη-Παρασκευοπούλου για τη συνεργασία της".

Ο Αργύρης Κοπάνας τόνισε ότι "η οδός "Ελευθερία" αποκτά έναν καινούριο ασφατικό τάπητα σε όλο το πλάτος της από τις στροφές στις παλιές αποθή-

κες έως τον Γαλαξία και με αυτόν τον τρόπο ενισχύουμε την οδική ασφάλεια. Επιπρόσθετα, με την επέκταση του δικτύου ομβρίων υδάτων απαλλάχθηκε η οδός από λιμνάζοντα νερά και πλημμυ-

ρικά φαινόμενα, που εγκυμονούσαν σοβαρούς κινδύνους για τα διερχόμενα οχήματα. Η δημοτική αρχή του Αχιλλέα Μπέου δίνει έναν αγώνα σε πολλά μέτωπα και σε όλα τα επίπεδα με στόχο την βελτίωση της καθημερινότητας των συνδημοτών μας".

Πυροτεχνουργοί στην Ακρόπολη Ν. Αγχιάλου

Πυροτεχνουργοί του Τάγματος Εκκαθάρισης Ναρκοπεδίων Ξηράς (ΤΕΝΞ) έκαναν έρευνα στον αρχαιολογικό χώρο της Ακρόπολης Νέας Αγχιάλου, ύστερα από σχετικό αίτημα του αντιδημάρχου περιφερειακών ενοτήτων Δήμου Βόλου, Αργύρη Κοπάνα και της πρόεδρου ΔΚ Νέας Αγχιάλου, Βάσω Πυργάνη-Παρασκευοπούλου.

Ο αντιδήμαρχος κ. Κοπάνας και η πρόεδρος κα Πυργάνη υποδέχθηκαν τους άνδρες του ΤΕΝΞ και τους ευχαρίστησαν για την ανταπόκριση στο αίτημα.

Ο Αργύρης Κοπάνας ανέφερε ότι: "Στον αρχαιολογικό χώρο της Ακρόπολης υπάρχουν τρία πολυβολεία. Πυροτεχνουργοί

του Στρατού Ξηράς ελέγχουν εξονυχιστικά τον χώρο προκειμένου να συλλέξουν και να εξουδετερώσουν με ασφάλεια πυρομαχικά, βλήματα και στρατιωτικό υλικό, που τυχόν έχει απομείνει από τον πόλεμο και μπορεί να εγκυμονεί σοβαρούς κινδύνους για την δημόσια ασφάλεια. Ευχαριστούμε ιδιαίτερα τον διοικητή της 32ης Ταξιαρχίας Πεζοναυτών Ταξίαρχο Δημήτρη Δρόσο, μέσω του οποίου κινητοποιήθηκε η ειδική ομάδα του ΤΕΝΞ, στο πλαίσιο της κοινωνικής προσφοράς του Στρατού. Η εν λόγω επιχείρηση αποτελεί προϋπόθεση για οποιαδήποτε ενέργεια και πρωτοβουλία καθαρισμού, αλλά και περαιτέρω αξιοποίησης της Ακρόπολης".

Στην Αγχίαλο, εκ νέου παράσταση στην αρχαιολογία

Παράλληλα, ο αντιδήμαρχος Αργύρης Κοπάνας έκανε εκ νέου παράσταση στην αρχαιολογία της Νέας Αγχιάλου, προκειμένου "να επιταχύνει τις εργασίες επί της οδού Ελευθερίας έτσι ώστε να κλείσουν τα σκάμματα και να προχωρήσουμε στην ολική ασφαλτόστρωση της κεντρικής αυτής οδικής αρτηρίας".

Ο κ. Κοπάνας διαπίστωσε ότι "προχώρησαν οι εργασίες στο μεγαλύτερο κομμάτι και έχει απομείνει ένα μικρό τμήμα, για το οποίο η επιβλέπουσα των εργασιών αποκάλυψης των αρχαιολογικών ευρημάτων δεσμεύτηκε ότι θα ολοκληρωθεί το συντομότερο δυνατόν, πιθανά και εντός της ερχόμενης εβδομάδας".

Στο Αϊδίνιο ο Αργύρης Κοπάνας με τον πρόεδρο Δημ. Βαλκανιώτη για τα έργα στην πλατεία

Το Αϊδίνιο επισκέφτηκε ο αντιδήμαρχος περιφερειακών ενοτήτων Δήμου Βόλου, Αργύρης Κοπάνας και επιθεώρησε τις εργασίες πλακόστρωσης της πλατείας του Αγίου Χαραλάμπους. Επίσης, ο αντιδήμαρχος είχε συνεννόηση με τον πρόεδρο της ΔΚ Αϊδινίου, Δημήτρη Βαλκανιώτη για τα ζητήματα του χωριού.

Ο Αργύρης Κοπάνας από το Αϊδίνιο δήλωσε μεταξύ άλλων τα εξής: "Χαίρομαι ιδιαίτερα, που βρίσκομαι στο Αϊδίνιο, στο νοτιοδυτικό άκρο του Δήμου μας, σε ένα από τα πιο απομακρυσμένα χωριά του Δήμου μας. Εδώ οι δεσμεύσεις του δημάρχου μας, Αχιλλέα Μπέου, γίνονται πραγματικότητα και αναφέρομαι στην κατασκευή πιστοποιημένης παιδικής

χαράς και στην διαμόρφωση με πλακόστρωση της πλατείας του Αγίου Χαραλάμπους και τη συντήρηση της πλατείας του κοινοτικού καταστήματος από τις τεχνικές μας υπηρεσίες. Οι παρεμβάσεις αυτές αποτελούσαν αιτήματα της τοπι-

κής κοινωνίας και του προέδρου Δημήτρη Βαλκανιώτη, με τον οποίο συνεργαζόμαστε άψογα και φέρνουμε θετικά αποτελέσματα στους τομείς της καθημερινότητας. Συνεχίζουμε να αλλάζουμε την εικόνα και τις συνθήκες της καθημερινότητας σε όλα τα χωριά μας".

Ο πρόεδρος της ΔΚ, Δημ. Βαλκανιώτης ευχαρίστησε την δημοτική αρχή του Αχιλλέα Μπέου και τους αντιδημάρχους για την προσπάθεια, που κατα-

βάλλεται και το έργο, που υλοποιείται, εκφράζοντας την βεβαιότητα ότι "η πολύ καλή συνεργασία και η αποτελεσματικότητα θα συνεχισθούν προς όφελος του χωριού μας και των δημοτών μας".

Υπόγειοι κάδοι στις Ενότητες - παραδόθηκαν προς χρήση

Στα σημεία των δημοτικών ενοτήτων, όπου τοποθετήθηκαν και τίθενται σε λειτουργία υπόγειοι κάδοι από την διεύθυνση Καθαριότητας, περιόδευσε ο αντιδήμαρχος περιφερειακών ενοτήτων Δήμου Βόλου, Αργύρης Κοπάνας, για να διαπιστώσει την ορθή λειτουργία του συστήματος και να ενημερώσει τους δημότες για την χρήση του.

Ο Αργύρης Κοπάνας ξεκινώντας από τα Κάτω Λεχώνια με την πρόεδρο της ΔΚ Κάτω Λεχωνίων, Αργυρώ Κουκουσέλη, έκανε λόγο για "ακόμη μία ουσιαστική παρέμβαση της δημοτι-

κής αρχής του Αχιλλέα Μπέου στις δημοτικές μας ενότητες" και συνέχισε λέγοντας "το αυτοματοποιημένο σύστημα υπογειοποίησης των κάδων απορριμμάτων είναι ένα πρωτοποριακό σύστημα βασισμένο στην ανάγκη αισθητικής αναβάθμισης των κοινόχρηστων χώρων και εκσυγχρονισμού της αποκομιδής. Η τοποθέτηση υπόγειων κάδων αποτελεί ένα σημαντικό βήμα προκειμένου τα χωριά μας να είναι ακόμη πιο καθαρά, ακόμη πιο όμορφα. Η λειτουργία τους έρχεται να ενισχύσει την αποτελεσματική δουλειά.

Η συμμετοχή των κατοίκων της Σωζοπόλεως Ανατολικής Ρωμυλίας στην Εθνεγερσία του 1821

Του **Κωνσταντίνου Σταλίδη**

Α'. Εισαγωγή

1. Η θέση της Σωζοπόλεως

Η Σωζόπολις (Σωζούπολις, Σω-ζούπολη, Σωζόπολη, Ζόπολη) της Ανατολικής Ρωμυλίας είναι πόλη, η οποία βρίσκεται στα δυτικά παράλια του Εύξεινου Πόντου, νοτιοανατολικά από τη σημερινή πόλη Πύργος (σημ. Bur-gás) της Βουλγαρίας, από την οποία απέχει δια θαλάσσης περίπου 12 ναυτικά μίλια και οδικώς περίπου 30 χιλιόμετρα. Σήμερα με το όνομα Σοζόρολ ανήκει στα όρια του Βουλγα-ρικού Κράτους.

2. Αρχαιότητα

Η Σωζόπολη λεγόταν πρώτα Απολλωνία, επειδή πολι-ούχος θεός της, κατά την αρχαιότητα, ήταν ο θεός Απόλ-λωνας, ο θεός του φωτός και του πνεύματος.

Η Απολλωνία είχε ιδρυθεί, κατά τα τέλη του 7ου π. Χ. αιώνα (611/610 π. Χ.), από Έλληνες αποίκους από την ιω-νική πόλη Μίλητο της Μ. Ασίας με αρχηγό τον Μιλήσιο φυ-σικό φιλόσοφο Αναξίμανδρο, όπως χαρακτηριστικά αναφέρει ο Ρωμαίος συγγραφέας και διδάσκαλος της Ρη-τορικής Κλαύδιος Αιλιανός (170-235 μ. Χ.):

«Καὶ Ἀναξίμανδρος δὲ ἡγήσατο τῆς ἐς Ἀπολλωνίαν ἐκ Μιλήτου ἀποικίας»¹.

Το ίδιο γεγονός μαρτυρεί αρκετά αργότερα και ο βυζα-ντινός λόγιος Στέφανος Βυζάντιος (538-573 μ. Χ.), ως εξής:

«Ἀπολλωνία - β' ἐν νήσῳ πρὸς τῇ Σαλμυδησῶ, ἀποικία Μιλησίων καὶ Ῥοδίων»².

3. Χριστιανική περίοδος

Το όνομα Σωζούπουλις ή Σωζόπολις το παίρνει η πόλη κατά τους χριστιανικούς χρόνους και σημαίνει «η πόλη που σώζει», επειδή, κατά μία άποψη, στο ασφαλές λιμάνι της σώζονταν τα πλοία, όταν έπιανε θαλασσοταραχή στον Εύ-ξεινο Πόντο και σπκώνονταν κύματα.

Η Σωζόπολη παρουσιάζεται στην Ιστορία με το νέο χρι-στιανικό της όνομα από τις αρχές του 4^{ου} μ. Χ. αιώνα, όπου στο έργο Ανωνύμου «Περίπλους» αναφέρονται, ανάμεσα στα άλλα, και τα εξής:

«[...] Ἀπὸ δὲ Ἀγκιάλου εἰς Ἀπολλωνίαν πόλιν, τὴν νῦν **Σωζόπολιν** λεγομένην, ἔχουσαν καὶ λιμένας δύο³, στάδιοι ρη' [=180], μίλια κδ' [=24] [...]»⁴.

Επίσης, το έτος 431 μ. Χ., μνημονεύεται με το νέο της όνομα Σωζόπολις στα Πρακτικά της Ιεράς Συνόδου της Νί-καιας, όπου αναφέρεται:

«Ἀθανάσιος ἐπίσκοπος τῆς κατὰ Δευελτὸν καὶ **Σωζόπο-λιν** ὑπέγραψα»⁵.

4. Βυζαντινή περίοδος

Κατά την περίοδο της Ελληνικής Αρχαιότητας, της Ρω-μαϊκής, Βυζαντινής, και Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, αλλά και γενικά κατά την χριστιανική περίοδο, είναι πόλη, η οποία διαδραματίζει σπουδαίο ρόλο και είναι ζωντανή σε κάθε εποχή.

Η μεγάλη της όμως εμπορική ακμή εκδηλώνεται κατά τους 13ο και 14ο μ. Χ. αιώνες.

Μάλιστα, κατά τη βυζαντινή αυτή περίοδο, οι βυζαντινοί, επισημαίνοντας την ανάπτυξη της πόλεως, αναφέρουν για τη Σωζόπολη:

4.1. Ο βυζαντινός αυτοκράτορας και συγγραφέας Ιωάν-νης Καντακουζηνός (±1295 - 1388) αποκαλεί τη Σωζό-πολη, το έτος 1328, ως «πολυάνθρωπον οὔσαν καὶ μεγάλην πόλιν»⁶.

4.2. Επίσης, ο συγγραφέας Νικηφόρος Γρηγοράς (±1294 - ±1359) αποκαλεί την Σωζόπολη, το έτος 1352 «[...] βαθύπλουτόν τε καὶ πολυάνθρωπον πόλιν Ρωμαίων [...]»⁷.

5. Οθωμανική περίοδος

Η Σωζόπολη καταλαμβάνεται από τους οθωμανούς για πρώτη φορά, κατά το έτος 1370⁸, και, μετά την πτώση της Κωνσταντινουπόλεως (1453), περιέρχεται οριστικά πλέον στην Οθωμανική Αυτοκρατορία⁹.

Κατά την οθωμανική περίοδο, σχετικά με τον αριθμό του πληθυσμού της Σωζοπόλεως, ενδεικτικώς αναφέρουμε:

5.1. Σε ιταλικό ναυτικό χάρτη (πορτολάνος) του 14^{ου} αι. αναφέρεται:

«Η Σωζόπολη είναι πόλη μεγάλη και έχει καλό λιμάνι...»¹⁰.

5.2. Ο οθωμανός περιηγητής Εβλιγιά Τσελεππή (1611-1681), ο οποίος περνά από τη Σωζόπολη, το έτος 1653, αναφέρει ότι η πόλη:

«είναι αρκετά πολυσύχναστο λιμάνι του Εύξεινου Πόντου [ότι] βρίσκεται στα χέρια των Ελλήνων [και ότι] αποτελείται από 600 σπίτια περίπου, τα οποία είναι σκεπασμένα με κόκ-κινα κεραμίδια»¹¹.

5.3. Επίσης, σύμφωνα με σωζόμενη μαρτυρία:

«Τὰ κτίρια τῆς πόλεως ἀνέρχονται εἰς 700 περίπου. Ἐπὶ μερικῶν ἐκ τῶν κτιρίων τούτων διακρίνεται εἰσέτι ρυθμὸς τῆς ιζ' καὶ ιη' ἑκατονταετηρίδος»¹².

Β'. Η συμμετοχή των κατοίκων της Σωζοπόλεως στην Εθνεγερσία του 1821

1. Αγώνες πριν από το 1821

Κατά την οθωμανική περίοδο, οι κάτοικοι της Σωζοπό-λεως προσαρμόζονται, βεβαίως, στη νέα πια πραγματικό-τητα, αλλά δεν παύουν να αγωνίζονται για την ελευθερία τους. Ενδεικτικώς, αναφέρουμε:

Σε ανώνυμη και αχρονολόγητη χειρόγραφη σημεί-ωση, «ενθύμηση», αναφέρεται:

«Η Μητρόπολις¹³ είχε μιὰ βιβλιοθήκη ἀπὸ 2000 χιλ. τόμους τὰ ὁποῖα βιβλία, ἐδώρησεν τὸ Πατριαρχεῖον τὸ 1770 ἔτος διὰ τὴν ἀνδρεῖαν τῶν Σωζουπολιτῶν καὶ Βουλγάρων χωρικῶν¹⁴ κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Λάμπρου Κατσώνη ὅπου ἐπυρπόλησαν 2 πολεμικὰ Τουρκικὰ σκάφη εἰς τὸν λιμένα τῆς Σωζουπόλεως ἐν ὥρᾳ νυκτός».

2. Σωζοπολίτες μέλη της Φιλικής Εταιρείας

Επίσης, κάτοικοι της Σωζοπόλεως υπήρξαν μέλη της Φι-λικής Εταιρείας. Ανάμεσα σ' αυτούς ήταν και οι παρακάτω Σωζοπολίτες, οι οποίοι είχαν λάβει μέρος στην επανάσταση της Μολδαβίας στις Παραδουνάβιες Ηγεμονίες¹⁵.

Σε ονομαστικό κατάλογο αγωνιστών – μελών της Φιλι-κής Εταιρείας, με ημερομηνία 14 Ιουλίου 1821, ο οποίος είναι γραμμένος στη ρωσική γλώσσα και σώζεται στα αρ-χεία της Οδοσσού, ανάμεσα στα 1002 άτομα συμπεριλαμ-

βάνονται και οι παρακάτω κάτοικοι της Σωζοπόλεως, οι οποίοι είχαν δράσει ως μέλη της Φιλικής Εταιρείας στις Πα-ραδουνάβιες Ηγεμονίες:

6.2.1. Ο λογαχός Δαβίδ Κωνσταντινίδης.

«797. ΔΑΒΙΔ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΒΙΤΣ, λοχαγός - Έλληνας, τουρκικής ύπηκοότητας, ἀπὸ τῆ Σωζόπολη. Στὸ Ρένι ἀσχολήθηκε 5 χρόνια μὲ τὸ ἐμπόριο. Μὲ διαβατήριο ποὺ ἔβγαλε στὸ Κισσινέβ πέρασε, τὸν Δεκέμβριο τοῦ 1820, στὴ Μολδαβία, μέσο τοῦ λοιμοκαθαρητηρίου τοῦ Σκουλενίου. Ἐχει γονεῖς στὴ Σωζόπολη. Μόνιμο τόπο διαμονῆς ἔχει στὸ Ρένι, ὅπου βρίσκεται τὸ σπίτι τοῦ ἀδελφοῦ του Γιαννάκη Κωνστα-ντίνοβιτς. Μὲ ἐγγύηση ἀπὸ τὶς 9 Αὐγούστου ἀρθ. 4011»¹⁶.

6.2.2. Ο Δημήτριος Θεοδώρου.

«718. Δημήτριος Θεοδώρου - Έλληνας, τουρκικής ύπηκοότητας, ἀπὸ τῆ Σωζόπολη. Στὴ Μολδαβία ἐργάστηκε 8 χρόνια σὲ ἐμπόρους. Δὲν ἔχει ἐρθεῖ ἄλλοτε στὴ Ρωσία. Μό-νιμο τόπο διαμονῆς ἔχει τὴν ἰδιαιτέρη πατρίδα του. Μὲ ἐγγύηση ἀπὸ τὶς 24 Αὐγούστου ἀρθ. 4230»¹⁷.

6.2.3. Ο Ανέστης Γεωργίου.

«105. ΑΝΕΣΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ - Έλληνας, τουρκικής ύπηκοότητας, ἀπὸ τῆ Σωζόπολη. πρὶν δύο χρόνια πῆγε στὸ Γαλάτσι, ὅπου ἀσχολήθηκε μὲ τὴν κατασκευὴ καραβιῶν. Στὴ Ρωσία δὲν ἦταν ἄλλοτε. Μόνιμο τόπο διαμονῆς ἔχει τὴν γε-νέτερά του. Ὁ ἴδιος ἀριθμὸς¹⁸»¹⁹.

Επίσης, μέλη της Φιλικής Εταιρείας υπήρξαν και άλλοι κάτοικοι της Σωζουπόλεως²⁰, ανάμεσα στους οποίους και οι:

1. Ο τότε μπτροπολίτης Σωζουπόλεως Παῖσιος (Μαΐνη-τες Ἄνδρου 1782 - Σωζόπολη 1821), ο οποίος παίζει πρω-ταγωνιστικό ρόλο στη Φιλική Εταιρεία και στην Επανάσταση.

2. Ο Ιωάννης Κωνσταντινίδης, αδελφός του λοχαγού Δαβίδ Κωνσταντινίδη²¹.

3. Ο Κωνσταντίνος Παναγιώτου.

Οι παραπάνω είχαν κατχηθεί στη Φιλική Εταιρεία από τον Παπαφλέσσα (Γρηγόριος Δικαίος Φλέσσας, 1786-1825)²².

3. Κήρυξη της επαναστάσεως στη Σωζόπολη

Κατά την κήρυξη της Ελληνικής Επανάστάσεως του 1821 πρωταγωνιστικό ρόλο παίζει ο μπτροπολίτης Σωζο-αγαθουπόλεως Παῖσιος (1806 - 1821), καταγόμενος από την Ἄνδρο και μυημένος στη Φιλική Εταιρεία²³.

Σύμφωνα με τον ερευνητή Δ. Π. Πασχάλη:

«Ο Σωζουπόλεως Παῖσιος ἦτο υἱὸς τοῦ ἐκ Μαινήτων τῆς Ἄνδρου Λεονάρδου Ἰω. Νέρη, ἐκ τῶν ἀρχοντικῶν οἰκογενειῶν τῆς νήσου, στενοῦ δὲ συγγενοῦς τοῦ Θεοφίλου Καῖρη, γεν-νηθεῖς εἰς τὸ χωρίον τοῦτο, τὸ ὠραιότερον τῆς Νήσου, τῷ 1782.

Ὁ Λεονάρδος Νέρης εἶχεν ἑννέα τέκνα, ὀκτὼ υἱοὺς καὶ μίαν θυγατέρα, Αἰκατερίνην ὀνομαζομένην. Ἐκ τῶν υἱῶν του δὲν γνωρίζομεν παρὰ τρεῖς μόνον, τὸν Παῖσιον, Δημήτριον καὶ Χριστόφορον.

Τὸν Παῖσιον, γενόμενον μητροπολίτην Σωζουπόλεως, ἠκολούθησαν οἱ ἀδελφοὶ του Δημήτριος καὶ Χριστόφορος, ἐγκατασταθέντες ἐν Σωζουπόλει καὶ νυμφευθέντες ἐκεῖ. Ἀπόγονοι τούτων εὔρηνται ἐν Σωζουπόλει, ἀποβαλόντες τὸ ἀρχικὸν αὐτῶν ἐπώνυμον καὶ φέροντες ἤδη τὸ ἐπώνυμον Τάλλης²⁴.

¹. Aelianus, Varia Hist., 3, 17.

². Στέφανος Βυζάντιος, σ. 105-106, λήμμα Ἀπολλωνία.

³. Για το λιμάνι της Σωζοπόλεως βλ., Παπαϊωαννίδου Κ., «Ο φυσικός λιμὴν τῆς Ἀπολλωνίας - Σωζοπόλεως πάλαι καὶ νῦν 570 π. Χ. - 1930», *Θρακικά*, τ. 2, Ἀθῆναι 1929, σ. 485-486.

⁴. Aelianus, Varia Hist., 3, 17, Στέφανος Βυζάντιος, σ. 105-106, λήμμα Ἀπολλωνία, Anonymi, *Periplus Ponti Euxeni* (ἐκδ. Α. Diller, *The tradition of the Minor Greek Geographers*, 1952), σ. 84-87, Kusev Alexand r - Gjuzev Vasil, *B lgarski srednovekovni gradove i kreposti*, Varna 1981, τ. Ι', σ. 389 (στα βουλγαρικά).

⁵. *Πρακτικά τῶν Ἁγίων καὶ Οἰκουμενικῶν Συνόδων*, Ἐκδοαὶς Καλύβης Τιμίου Προδρόμου Ἱεράς Σκῆτης Ἁγίας Ἄννης, Ἁγιὸν Ὅρος, Θεσσαλονίκη 1981, τ. Α', σ. 493(587).

⁶. Καντακουζηνός, *Ἱστορίαι*, ἐκδ. Βένετίας, βιβλ. Β', κεφ. ΣΤ', σ. 162.

⁷. Γρηγοράς, *Ἱστορίαι*, ἐκδ. Βόννης, τ. Ι., κεφ. ΚΔ', σ. 83.

⁸. Παπαϊωαννίδου Κ., «Η Σωζόπολις κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπανάστασιν», *Θρακικά*, Ἐν Ἀθῆναις 1931, τ. 3ος (παράρτημα), σ. 49.

⁹. Παπαϊωαννίδου Κ., «Η Σωζόπολις κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπανάστασιν», *Θρακικά*, Ἐν Ἀθῆναις 1931, τ. 3ος (παράρτημα), σ. 50.

¹⁰. Kuzev Al. - Gjuzev V as., *B lgarski srednovekovni gradove i kreposti*, Varna 1981, τ. 1, σ. 404.

¹¹. Gad anov D. G., «P tuvane na Evlija Tšelebi iz b lgarskite zemí prez sredata na XVII vek», *Periodičesko spisanie*, Plovdiv 1909, σ. 716.

¹². Είναι η Ιερά Μητρόπολις Σωζοπόλεως, για την οποία βλ. ενδεικτ. Υφαντίδης, *Μητρόπολη Σωζοαγαθουπόλεως*.

¹³. Παπαϊωαννίδου Κ., Δ., *Ἱστορία τῆς ἐν Πόντῳ Ἀπολλωνίας - Σωζοπόλεως* (Ἀπὸ τῆς ἰδρύσεώς της μέχρι σήμερον), Θεσσαλονίκη 1933, σ. 10.

¹⁴. Η έκφραση « καὶ Βουλγάρων χωρικῶν» είναι προσθήκη πάνω ἀπὸ τα άλλα γράμματα με ἄλλη μελάνη.

¹⁵. Tontorov N. - Trajkon V., *Bălgari učastnitsi v borbite za osvoboždenieto na Gărcija* 1821-1828, Sofia 1971, σ. 942, 945, 982.

¹⁶. Tontorov N. - Trajkon V., *Bălgari učastnitsi v borbite za osvoboždenieto na Gărcija* 1821-1828, Sofia 1971, σ. 945, No 797, Τόντορωφ Ν., *Ἡ βαλκανική διάσταση τῆς Ἐπανάστασης τοῦ 1821*, Ἀθήνα 1982, σ. 274.

¹⁷. Tontorov N. - Trajkon V., *Bălgari učastnitsi v borbite za osvoboždenieto na Gărcija* 1821-1828, Sofia 1971, σ. 942, No 718, Τόντορωφ Ν., *Ἡ βαλκανική διάσταση τῆς Ἐπανάστασης τοῦ 1821*, Ἀθήνα 1982, σ. 268.

¹⁸. Δηλαδή 4230, που έχει και ο προηγούμενος.

¹⁹. Τόντορωφ Ν., *Ἡ βαλκανική διάσταση τῆς Ἐπανάστασης τοῦ 1821*, Ἀθήνα 1982, σ. 205.

²⁰. Ἰωάννου Μαγκριώτη, «Ο Ἑλληνισμὸς τῆς Θράκης ὑπὸ τὴν σουλτανικὴν δουλείαν. Ἀπὸ τῆς ἀλώσεως τῆς Κων/πόλεως μέχρι τοῦ 20οῦ αἰῶνος», *Ἀρχεῖον Θράκης*, Ἀθήνα 1969, τ. 34, σ. 185.

²¹. Tontorov N. - Trajkon V., *Bălgari učastnitsi v borbite za osvoboždenieto na Gărcija* 1821-1828, Sofia 1971, σ. 945, 982.

²². Παπαϊωαννίδης Κωνστ., «Η Σωζόπολις κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπανάστασιν», *Θρακικά*, Ἐν Ἀθῆναις 1931, τ. 3ος (παράρτημα), σ. 50, Παπαθανάση – Μουσιοπούλου Καλλιόπη, *Ἑλληνικά Προξενεῖα στὴν Θράκη*, Ἀθήνα 1977, τ. Β', σ. 221-228.

²³. Παπαϊωαννίδης Κωνστ., «Η Σωζόπολις κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπανάστασιν», *Θρακικά*, Ἐν Ἀθῆναις 1931, τ. 3ος (παράρτημα), σ. 50.

²⁴. Το επώνυμο είναι Ταλής και όχι Τάλλης. Πρόκειται μάλλον για λανθασμένο τυπογραφικό τονισμό. Ο Ταλής είχε «μαγαζί» στη Σωζούπολη και είναι γνωστή «Η ρύμνη του Ταλή». Βλ. για το όνομα και Νίκου Στάγκου, «Η κήρυξις

Τῷ 1821, ὅτε ἀπηγχονίσθη ὁ μητροπολίτης Παῖσιος, κα-τεδιώχθησαν ὡσαύτως ἐν Σωζουπόλει οἱ αὐτόθι διαμένον-τες, ὡς εἴρηται, ἀδελφοί του Δημήτριος καὶ Χριστόφορος, θεωρηθέντες καὶ οὗτοι ὑπὸ τῶν τουρκικῶν ἀρχῶν ὡς ὑποπτοι. Καὶ ὁ μὲν Δημήτριος ἀπέθανε διὰ βασανιστηρίων, ὁ δὲ Χριστόφορος ἠδυνήθη νὰ διασωθῇ καταφυγὼν εἰς Μολ-δαυίαν. Ἐπέστρεψεν δὲ μετὰ πάροδον ἐτῶν τινων καὶ πάλιν παρὰ τῇ οἰκογενεῖᾳ του ἐν Σωζουπόλει»¹.

«Ὁ Παῖσιος Νέρης ἐχειροτονήθη τὸ πρῶτον μητροπολίτης Βάρνης. Παραιτηθεὶς δ' ἐξελέγη κατὰ ὀκτώβριον τοῦ 1806 μητροπολίτης Σωζουπόλεως»².

Μέλος τῆς Φιλικῆς Ἑταιρείας ὁ Παῖσιος ἐκ τῶν μαλλων ἐνθέων, παρέμεινεν εἰς τὴν ἐπισκοπὴν του μέχρις ἀρχομένου τοῦ 1821, ὅτε διεγερθεῖσῶν ὑπονοιῶν κατ' αὐτοῦ διετάχθη νὰ μεταβῇ εἰς Κωνσταντινούπολιν. Καὶ τῷ ὑπεσχέθη μὲν ὑπόσχεσις ὅτι οὐδένα εἶχε νὰ διατρέξῃ κίνδυνον, καὶ μάλιστα τῷ ἐχορηγήθη ὑπὸ τοῦ Τούρκου πασᾶ, φιλίως πρὸς αὐτὸν διακειμένου, χρυσοφάλαρος ἵππος ἵνα κατέλθῃ μέχρι τῆς πα-ραλίας, ἀλλ' εἰς Κωνσταντινούπολιν ὑπεβλέπετο συνεχῶς. Τὴν δ' 29ην μαΐου ἀπεκεφαλίσθη ὁ ἀοίδιμος, ὥς μανθάνομεν ἐκ σημειώματος γεγραμμένου εἰς τὸ περιθώριον χειρογράφου τεύχους τῶν ἀρχῶν τοῦ παρελθόντος αἰῶνος, ὅπερ ἔχει ὧδε:

«Τῇ 29 Μαΐου (1821) ἔκοψαν τὸν Σωζουπόλεως καὶ τοὺς παπάδες τοὺς Μωραΐτας τοῦ Βλάχ – σεραίου»³.

Ὁ Δημήτριος Π. Πασχάλης στο βιβλίο του «Ἡ Ἄνδρος» μάς δίνει τα εξής στοιχεία για τον Παῖσιο:

«Σωζουπόλεως Παῖσιος Λ. Νέρης. Ἐγεννήθη εἰς τὸ χωρίον Μαίντης τῆς Ἄνδρου τὸ 1782. Ἐχειροτονήθη τὸ κατ' ἀρχὰς μητροπολίτης Βάρνης, παραιτηθεὶς δὲ μετ' οὐ πολὺ ἐξελέγη τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1806 μητροπολίτης Σωζουπόλεως. Ἀπεκεφαλίσθη τὴν 29 Μαΐου 1821, ἐθνομάρτυς ἀναδειχθεὶς»⁴.

Ὁ μητροπολίτης Παῖσιος ἦταν φίλος καὶ προστατευόμε-νος του οἰκουμενικοῦ πατριάρχη καὶ εθνομάρτυρος Γρηγο-ρίου Ε' (1745-1821)⁵.

Οἱ προύχοντες τῆς Σωζουπόλεως με επικεφαλὴς τον μητροπολίτη Παῖσιο ενισχύονται οικονομικῶς, στον αγώνα τους για την αποτίναξη του οθωμανικοῦ ζυγοῦ, ἀπὸ δύο συμπατριῶτες Σωζοπολίτες τῆς διασποράς.

Εἶναι ο Ἰωάννης Κωνσταντινίδης, ο ὁποῖος εἶχε τις επι-χειρήσεις του στο Ρένι τῆς Μολδαβίας, καὶ ο Κωνσταντῖνος Παναγιώτου, ο ὁποῖος εἶχε τις επιχειρήσεις του στο Ιάσιο τῆς Μολδαβίας⁶.

Οἱ παραπάνω τα χρήματα τα χρησιμοποιοῦν, για να αγο-ράσουν ὅπλα καὶ φυσιγγία, ὥστε να τα χρησιμοποιήσουν εν καιρῷ καταλλήλως.

Σύμφωνα με τις γνωστές μαρτυρίες, στις 17 Ἀπριλίου 1821, ο μητροπολίτης Παῖσιος ορκίζει στην εκκλησία τῆς Σωζουπόλεως Ἅγιος Ζώσιμος πολλοὺς ξεσηκωμένους επα-ναστάτες, περίπου 5.000, με αρχηγό τον αδελφό του Δη-μπτράκη.

Μάλιστα, τους πρώτους πολεμιστές ο μητροπολίτης Παῖσιος τους εἶχε ορκίσει μέσα στη Σωζούπολη στο πανδο-χείο του Ταλή, ο ὁποῖος ἦταν συγγενῆς του μητροπολίτη⁷.

Μαζὺ με τους Ἕλληνες επαναστάτες εἶχε συμπράξει καὶ ο Βούλγαρος βοιβόδας Αντώνοφ με 500 ἄνδρες.

Οἱ επαναστάτες, ἀπὸ διάφορα μέρη τῆς μεζονος Θρά-κης, εἶχαν συγκεντρωθεῖ στη θέση «Κουρνιά» τῆς Σωζοπό-λεως καὶ ἀπὸ ἐκεῖ κινήθηκαν πρὸς την Αγαθούπολη.

Αρχηγὸς τῶν τουρκικῶν δυνάμεων ἦταν ο Χουσεῖν Πασάς, ο ὁποῖος εἶχε ἔδρα τὴν Αγκίαλο.

Μετά ἀπὸ συντονισμένες ἐνέργειες τους καταδιώκει καὶ τελικὰ καταφέρνει να τους περικυκλώσει στη θέση «Κιούπ-κιοι», που βρίσκεται περίπου 40 χιλιόμετρα νότια ἀπὸ τη Σωζούπολη καὶ ἀνάμεσα στη Σωζούπολη καὶ τὴν Αγαθού-πολη καὶ κοντὰ στον ποταμὸ «Ροπόταμος», τον ὁποῖον εἶχαν διαβεῖ τα τουρκικὰ στρατεύματα.

Φυσικά, ο αγώνας ἦταν ἄνισος. Οἱ Οθωμανοὶ ἦταν τα-κτικὸς στρατός. Ἐνα ολόκληρο στρατιωτικὸ σῶμα, με ισχυρὴ

δύναμη πυρός, με ἄρτια οργάνωση. Οἱ Ἕλληνες επαναστά-τες εἶχαν πλημμελὴ οπλισμό, χωρὶς στρατιωτικὴ οργάνωση καὶ ἐκπαίδευση. Μόνο με τον ενθουσιασμό καὶ το ὄνειρο.

Οἱ Οθωμανοὶ τοὺς εἶχαν ἐπιτεθεῖ με ὅλες τους τις δυ-νάμεις καὶ με κεραυνοβόλο ἐνέργεια. Οἱ επαναστάτες πο-λέμισαν με τα δικά τους ἀνίσχυρα μέσα γενναϊότατα ἐπὶ τριήμερον.

Ἡ δύναμη του βοιβόδα Αντώνοφ εἶχε διαλυθεῖ πρώτη καὶ μεγάλο τμήμα τῆς δυνάμεως αὐτῆς εἶχε ἐξοντωθεῖ καὶ μόνο 30 άτομα γλύτωσαν, τα ὁποῖα εἶχαν διασκορπισθεῖ στα πέριξ⁸.

«Ὁ Δημητράκης Βάρης, μὲ ἄφθαστη γενναϊότητα, πολέ-μισε μέχρι τὸ πρωὶ τῆς 20ῆς Ἀπριλίου, ὁπότε σ' ἓνα «γιου-ρούσι» γιὰ νὰ σπάσῃ τὶς τουρκικὲς γραμμὲς σκοτώθηκε, ἀπὸ ἓναν Τουρκαλβανό, ποὺ τοῦ πῆρε τὸ κεφάλι»⁹.

Μετά ἀπὸ σκληρὲς συγκρούσεις, κατὰ μία πληροφορία, φονεύεται, στις 20 Ἀπριλίου, ο αρχηγὸς Δημητράκης καὶ ἐξολοθρεύεται ἀπὸ τους Τούρκους μεγάλο μέρος τῶν επα-ναστατῶν.

Κατὰ μίαν ἄλλη ἀποψη ο Δημπτράκης πέθανε ἀπὸ τα βασανιστήρια.

«ὅσοι δὲν σκοτώθηκαν, πιάστηκαν αἰχμάλωτοι καὶ ἀργότερα μὲ καράβια τῶν Λαζῶν πειρατῶν τῆς Μαύρης Θα-λάσσης, πουλήθηκαν στὰ σκλαβοπάζαρα τῆς Μπαρμπαριᾶς»¹⁰.

Γενικῶς, εἶχαν σκοτωθεῖ περίπου 2.500 άτομα¹¹.

«Ὁ Χουσεῖν Πασᾶς, ποὺ εἶχε τὴν ἔδρα του στὴν Ἀγκίαλο μὲ τὴν κήρυξιν τῆς Ἐπαναστάσεως, ἐκινήθη μὲ ἰσχυρὲς δυνά-μεις καὶ ἐπέτυχε νὰ συναντήσῃ τὸ ἐλληνικὸν ἐπαναστατικὸν σῶμα εἰς τὴν θέσιν «Κιούπκιοῖ» σὲ ἀπόστασι περίπου 40 χι-λιομέτρων ἀπὸ τὴ Σωζούπολι.

Τρεῖς ὁλόκληρες ἡμέρες διήρκεσεν ἡ μάχη. Τὴν τρίτῃ μέρα τῆς μάχης, ἔπεσεν ἡρωικὰ μαχόμενος καὶ ὁ ἀρχηγὸς τοῦ σώ-ματος Δημήτριος Βάρης. Ἀπὸ τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἐπῆλθεν ἡ διάλυσις καὶ ὁ ἀφανισμὸς τῶν Ἑλλήνων [...] Ὁ Χουσεῖν Πασᾶς νικητὴς μὲ τὸ κεφάλι τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Ἑλλήνων ἐπαναστατῶν στημένο σ' ἓνα πάσσαλο ἔφθασε στὴ Σωζού-πολι.

Ἐζήτησε τὸν Ἱεράρχη γιὰτὶ γνῶριζε καλὰ ὅτι αὐτὸς ἦταν ἡ ψυχὴ τοῦ αγῶνος. Δὲν τὸν ἀνεῦρε στὴν πόλι μέσα, ἀλλὰ σὲ μία ἄλλη τοποθεσία ὅπου εἶχε κρυβῇ, ὅταν ἔμαθε τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἄτυχου αγῶνα. Ἀνευρέθη καὶ συνελήφθη.

Ὁ Χουσεῖν Πασᾶς ἐζήτησε ἀπὸ τὸν Ἱεράρχη ν' ἀποκηρύξῃ τὴν Ἐπανάστασι. Αὐτὸς ἀρνήθηκε. Τὸν κρέμασε σ' ἓνα κλαδὶ δένδρου στὴν τοποθεσία «Κιούπκιοῖ» ὅπου μετεφέρθη ὕστερα ἀπὸ φοβερὰ βασανιστήρια καὶ ἐξευτελισμοὺς στὶς 29 Ἀπριλίου (παλαιὸν ἡμερολόγιον).

Τὸ σκῆνωμα ἐρρίφθη στὸν Ροπόταμο καὶ ὕστερα ἀπὸ ὀλίγες ἡμέρες ἐξεβράσθη στὴν παραλία. Ἀνεγνωρίσθη ἀπὸ Ἕλληνες ψαράδες ποὺ τὸ περισυνέλεξαν καὶ τὸ ἔθαψαν στὴν τοποθεσία «Κουρνιά» ὅπου ὑπῆρχε μέχρι τὸ 1918 καὶ στοὺς Ἕλληνας κατοίκους τῶν παραθαλασσίων πόλεων ἦτο γνωστὸς «Ὁ τάφος τοῦ Δεσπότη». Οἱ Βούλγαροι τελικὰ τὸν ἐξαφάνισαν»¹².

«Ὁ Χουσεῖν Πασᾶς νικητὴς, ἔστισε τὸ κεφάλι τοῦ Δημη-τράκη Βάρη σ' ἓνα πάσσαλο καὶ ἔφθασε στὴν Σωζούπολι τὴν νύχτα τῆς 25 Ἀπριλίου. Ζήτησε νὰ εὕρῃ τὸν Δεσπότη, ποὺ στὸ μεταξύ εἶχε πληροφορηθῇ τὴν συμφορὰ ἀπὸ ὀλίγους πολεμιστὰς ποὺ διεσώθηκαν καὶ πέτυχαν νὰ φθάσουν στὴν ἔδρα τοῦ Ἱεράρχου.

Ὁ Δεσπότης εἶχε κρυφθῇ ἔξω ἀπὸ τὴν πόλι καὶ σὲ τόπο ἀσφαλῇ, γιὰ νὰ ἡμπορέσῃ νὰ δραπετεύσῃ καὶ νὰ φθάσῃ εἰς τὴν Κωνσταντινούπολι [...]

Ὁ Δεσπότης ἦτο ἔτοιμος νὰ ἐπιβιβασθῇ ἐνὸς μεγάλου ἱστιοφόρου (εἶχε τρία «κατάρτια») διὰ νὰ τὸν μεταφέρῃ εἰς Ἅγιον Στέφανον. Ἄγνωστον, ἀπὸ ποῖον, τὸ κρησφύγετον τοῦ Ἱεράρχου ἐπροδόθη καὶ ἐκυκλώθη ἀπὸ τὸν Τουρκικὸν στρατὸν. Ἀντίστασις δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ προβληθῇ.

Ὁ Δεσπότης καὶ οἱ περὶ αὐτὸν (περίπου 80 ἄτομα) συνε-

λήφθησαν καὶ ὁδηγήθησαν στὴν Σωζούπολιν ὅπου εὐρίσκετο ὁ Χουσεῖν Πασᾶς, ἐνώπιον τοῦ ὁποῖου καὶ ἐπαρουσίασαν τὸν Ἱεράρχην. Ἡ τύχη τῶν συντρόφων του δὲν εἶναι γνωστὴ. Ἴσως ἄλλοι νὰ ἐφονεύθησαν κι ἄλλοι νὰ ἐπωλήθησαν στὰ σκλα-βοπάζαρα.

Ὁ Χουσεῖν ἐζήτησεν ἀπὸ τὸν Ἱεράρχη ν' ἀποκηρύξῃ τὴν Ἐπανάστασιν. Οὗτος ἡρνήθη. Τότε διέταξε καὶ τὸν μετέφερον εἰς τὴν περιοχὴν «Κιούπκιοῖ» ὅπου τὸν ἐκρέμασαν ἐπὶ δένδρου τὴν 29ην Ἀπριλίου. Τὸ σκῆνωμα μετὰ τριήμερον τοῦ Ἱεράρχου ἐρρίφθη εἰς τὸν Ροπόταμον καὶ μετὰ ἀπὸ παρέλευσιν ἡμερῶν ἐξεβράσθη εἰς τὴν παραλίαν ὅπου περισυνελέγη ὑπὸ Ἑλλήνων καὶ κρυφίως ἐτάφη εἰς τοποθεσίαν, ἡ ὁποία ἦτο γνωστὴ μέχρι τὸ 1918. Ἐκτοτε ὁ τάφος ἐξηφανίσθη ὑπὸ τῶν Βουλγάρων»¹³.

Γ'. Επίλογος

Μετά τὴν ἀποτυχημένη αὐτὴ ἐξέγερση τῶν κατοίκων τῆς Σωζοπόλεως, οἱ Οθωμανοὶ παίρνουν σκληρὰ μέτρα ἐναντίον τῶν χριστιανῶν τῆς περιοχῆς. Συλλαμβάνουν πολ-λοὺς κατοίκους τῆς περιοχῆς καὶ ἄλλους πωλοῦν ὡς σκλά-βους, ἄλλους βασανίζουν καὶ ἄλλους φονεύουν.

Ὁ μητροπολίτης Παῖσιος εἶχε τραγικὸ τέλος. Γι' αὐτόν σώζονται οἱ ἐξῆς μαρτυρίες:

1. Ὁ οθωμανικὸς στρατός τον συνέλαβε καὶ τον οδή-γησε στὴν Κωνσταντινούπολη, ὅπου, μετὰ ἀπὸ σκληρὰ βα-σανιστήρια, εἶχε ἀποκεφαλιστεῖ στις 29 Μαΐου 1821.

Σε περιθώριο σωζόμενου χειρογράφου ἀναφέρονται τα εξῆς: «Τῇ 29 Μαΐου (1821) ἔκοψαν τὸν Σωζουπόλεως»¹⁴.

Μάλιστα, αναφέρεται ὅτι ο μητροπολίτης Παῖσιος εἶχε συλληφθεῖ στὴν Κωνσταντινούπολη μαζὶ με τον μητροπο-λίτη Αγκιάλου Ευγένιο, οἱ ὁποῖοι ἦταν μέλη τῆς Ἱεράς Συ-νόδου του Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, καὶ ἐκεῖ τους κρέμασαν οἱ οθωμανοί¹⁵.

Μαζὺ μ' αὐτὸν εἶχαν ἀπαγχονιστεῖ στὴν Αγκίαλο, ὅπου εἶχαν ὁδηγηθεῖ βιαίως, καὶ διάφοροι Σωζοπολίτες προύχο-ντες.

Σύμφωνα με τις μαρτυρίες, εἶχαν ἀπαγχονισθεῖ στὴν Αγκ-ίαλο οἱ Σωζοπολίτες:

- Χ' Ασλάνης Αντωνάκης Σκουλόγλου, ιερέας.
- Θανασάκης Θανάσσογλου.
- Μπαλασάκης Σφέτκου.

Απὸ τους παραπάνω Σωζοπολίτες εἶχε σωθεῖ μόνο ο Χ' Ασλάνης Δ. Σκουλόγλου¹⁶.

2. Σύμφωνα με ἄλλη παράδοση, οἱ Οθωμανοὶ τον συλ-λαμβάνουν καὶ, στις 29 Ἀπριλίου, τον ἀπαγχονίζουν στὴν περιοχὴ Κιούπκιοῖ.

Το σκῆνωμά του το ρίχνουν μέσα στον ποταμὸ Ροπό-ταμο τῆς περιοχῆς καὶ ἐκβράζεται στον Εὐξεῖνο Πόντο.

Κάποιοι ψαράδες τον ἀναγνωρίζουν καὶ τον μεταφέ-ρουν στὴ Σωζόπολη, ὅπου καὶ ἐνταφιάζεται στὴν περιοχὴ «Κουρνιά».

Το μέρος αὐτὸ ἀναφέρεται ὅτι ἦταν γνωστὸ στους κα-τοίκους τῆς Σωζοπόλεως καὶ τῶν παραθαλασσίων πόλεων του Εὐξείνου Πόντου ὡς «Τάφος του Δεσπότη». Καὶ, υπῆρχε μέχρι το ἔτος 1918¹⁷.

3. Επίσης, σύμφωνα με ἄλλη παράδοση, ὅταν πια τον εἶχαν συλλάβει καὶ τον οδηγούσαν στὴν Κωνσταντινούπολη, γιὰ νὰ δώσει λόγο τῶν πράξεών του, ἀπὸ τις κακουχίες καὶ τα βασανιστήρια πέθανε καθ' ὁδόν.

Ὅμως, κάποιοι κάτοικοι ἀπὸ το χωριὸ τῆς περιοχῆς Σα-μοκόβι, ἀψηφώντας τους κινδύνους, πήραν το σκῆνωμα του ἱεράρχη καὶ το ἔθαψαν κρυφὰ στὴν περιοχὴ τους μέσα σ' ἓνα δάσος¹⁸.

Πάντως, σύμφωνα με τις υπάρχουσες πληροφορίες, ὅπως ὅλος ο Ἑλληνισμός, ἔτσι καὶ οἱ κάτοικοι τῆς Σωζοπό-λεως ἔχουν το μερίδιό τους στὴν Εθνεγερσία του 1821 με πρωταγωνιστὴ τὸν τότε μητροπολίτη Σωζοπόλεως Παῖσιο Νέρη (Μαῖντες Ἄνδρου 1782 – Σωζόπολη 1821).

¹. Πασχάλη Π. Δ., «Δύο Ἄνδριοι Ἐθνομάρτυρες Ἱεράρχα. Κορώνης Γρηγόριος καὶ Σωζοπόλεως Παῖσιος», Θεολογία, ἐν Ἀθήναις 1930, τ. 8ος, σ. 39-40.

². Πασχάλη Π. Δ., «Δύο Ἄνδριοι Ἐθνομάρτυρες Ἱεράρχα. Κορώνης Γρηγόριος καὶ Σωζοπόλεως Παῖσιος», Θεολογία, ἐν Ἀθήναις 1930, τ. 8ος, σ. 42.

³. Πασχάλη Δ. Π., «Δύο Ἄνδριοι Ἐθνομάρτυρες Ἱεράρχα. Κορώνης Γρηγόριος καὶ Σωζοπόλεως Παῖσιος», Θεολογία, ἐν Ἀθήναις 1930, τ. 8ος, σ. 43.

⁴. Πασχάλη Δ. Π., Ἡ Ἄνδρος, ἐν Ἀθήναις 1927, τ. 2ος, σ. 370.

⁵. Παπαϊωαννίδης Κωνστ., «Ἡ Σωζόπολις κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπανάστασιν», Θρακικά, Ἐν Ἀθήναις 1931, τ. 3ος (παράρτημα), σ. 50.

⁶. Παπαϊωαννίδης Κωνστ., «Ἡ Σωζόπολις κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπανάστασιν», Θρακικά, Ἐν Ἀθήναις 1931, τ. 3ος (παράρτημα), σ. 50.

⁷. Νίκου Στάγκου, «Ἡ κήρυξις τῆς Ἐπαναστάσεως εἰς Ἄν. Ρωμυλίαν», ἐφ. Ἑλληνικὸς Βορρᾶς, (24-3-1970), σ. 8.

⁸. Νίκου Στάγκου, «Ἡ κήρυξις τῆς Ἐπαναστάσεως εἰς Ἄν. Ρωμυλίαν», ἐφ. Ἑλληνικὸς Βορρᾶς, (24-3-1970), σ. 8.

⁹. Νίκου Στάγκου, «Ἡ κήρυξις τῆς Ἐπαναστάσεως εἰς Ἄν. Ρωμυλίαν», ἐφ. Ἑλληνικὸς Βορρᾶς, (24-3-1970), σ. 7.

¹⁰. Νίκου Στάγκου, «Ἡ κήρυξις τῆς Ἐπαναστάσεως εἰς Ἄν. Ρωμυλίαν», ἐφ. Ἑλληνικὸς Βορρᾶς, (24-3-1970), σ. 7-8.

¹¹. Νίκου Στάγκου, «Ἡ κήρυξις τῆς Ἐπαναστάσεως εἰς Ἄν. Ρωμυλίαν», ἐφ. Ἑλληνικὸς Βορρᾶς, (24-3-1970), σ. 8.

¹². Παπαϊωαννίδης Κωνστ., «Ἡ Σωζόπολις κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπανάστασιν», Θρακικά, Ἐν Ἀθήναις 1931, τ. 3ος (παράρτημα), σ. 50, Νίκου Στάγκου, «Ἡ Θράκη καὶ ἡ Ἐπανάστασις τοῦ 1821. Ἀπομνημονέες μορφές τῆς ἑλληνικῆς ἐλευθερίας. Οἱ τρεῖς ἱεράρχαι τῆς Θράκης. Ὁ Πατριάρχης Κύριλλος ὁ ἀπὸ Ἀδριανουπόλεως, ὁ Αγκιάλου Εὐγένιος καὶ ὁ Σωζουαγαθουπόλεως Παῖσιος», ἐφ. Ἑλληνικὸς Βορρᾶς, (25-3-1971), σ. 5-7.

¹³. Νίκου Στάγκου, «Ἡ κήρυξις τῆς Ἐπαναστάσεως εἰς Ἄν. Ρωμυλίαν», ἐφ. Ἑλληνικὸς Βορρᾶς, (24-3-1970), σ. 8.

¹⁴. Πασχάλη Π. Δ., «Δύο Ἄνδριοι Ἐθνομάρτυρες Ἱεράρχα. Κορώνης Γρηγόριος καὶ Σωζοπόλεως Παῖσιος», Θεολογία, ἐν Ἀθήναις 1930, τ. 8ος, σ. 35-44.

¹⁵. Νίκου Στάγκου, «Ἡ κήρυξις τῆς Ἐπαναστάσεως εἰς Ἄν. Ρωμυλίαν», ἐφ. Ἑλληνικὸς Βορρᾶς, (24-3-1970), σ. 8.

¹⁶. Παπαϊωαννίδης Κωνστ., «Ἡ Σωζόπολις κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπανάστασιν», Θρακικά, Ἐν Ἀθήναις 1931, τ. 3ος (παράρτημα), σ. 51, βλ. καὶ Ἰωάννου Μαγκριώτη, «Ὁ Ἑλληνισμὸς τῆς Θράκης ὑπὸ τὴν σουλτανικὴν δουλείαν. Ἀπὸ τῆς ἀλώσεως τῆς Κων/πόλεως μέχρι τοῦ 20οῦ αἰῶνος», Ἀρχεῖον Θράκης, Ἀθῆνα 1969, τ. 34, σ. 186.

¹⁷. Νίκου Στάγκου, «Ἡ Θράκη καὶ ἡ Ἐπανάστασις τοῦ 1821. Ἀπομνημονέες μορφές τῆς ἑλληνικῆς ἐλευθερίας. Οἱ τρεῖς ἱεράρχαι τῆς Θράκης. Ὁ Πατριάρχης Κύριλλος ὁ ἀπὸ Ἀδριανουπόλεως, ὁ Αγκιάλου Εὐγένιος καὶ ὁ Σωζουα-γαθουπόλεως Παῖσιος», ἐφ. Ἑλληνικὸς Βορρᾶς, (25-3-1971), σ. 5-7.

¹⁸. Παπαϊωαννίδης Κωνστ., «Ἡ Σωζόπολις κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπανάστασιν», Θρακικά, Ἐν Ἀθήναις 1931, τ. 3ος (παράρτημα), σ. 51, παραπ. 1.

Οι προσπάθειες ανασυγκρότησης της Ανατολικής Θράκης ενόψει της απελευθέρωσής της

Γράφει ο
Παντελής Στεφ. Αθανασιάδης
Δημοσιογράφος, ιστορικός
sitalkisking.blogspot.gr

Το 1919, αμέσως μετά τη λήξη του Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου και τις διαφαινόμενες ευνοϊκές εξελίξεις για τα ελληνικά εθνικά θέματα, η Ελληνική κυβέρνηση δημιούργησε την Κεντρική Επιτροπή υπέρ των Μετατοπισθέντων Ελληνικών Πληθυσμών.

Υπενθυμίζεται ότι από την εποχή των Βαλκανικών Πολέμων και εν συνεχεία του Παγκοσμίου Πολέμου αλλά και των απηνών διωγμών που οργανώθηκαν από τους Νεότουρκους και εξελίχθηκαν σε γενοκτονίες, δεκάδες χιλιάδες Ελλήνων εκτοπίστηκαν από τις πανάρχαιες εστίες τους στη Θράκη και τη Μικρά Ασία. Συμβολικά, οι διωγμοί που έγιναν από το Πάσχα του 1914, είναι γνωστοί με την ονομασία “Το Μαύρο Πάσχα των Θρακών”.

Ειδικά για την Ανατολική Θράκη, το έργο της Κεντρικής Επιτροπής υπέρ των Μετατοπισθέντων Ελληνικών Πληθυσμών υπήρξε γόνιμο, γιατί ενισχύθηκε ο ελληνικός πληθυσμός, που είχε παραμείνει στις εστίες του και προετοιμάστηκε το έργο της παλιννόστησης των εκτοπισμένων, όταν το 1920 έφτασε η μεγάλη ώρα της απελευθέρωσης. Η Επιτροπή που άρχισε να λειτουργεί σαν απλή υπηρεσία βοήθειας στον παλιννοστούντα πληθυσμό, εξελίχθηκε σε πιστωτικό ίδρυμα με κύριο αντικείμενο την αποκατάσταση του γεωργικού πληθυσμού με την παροχή δανείων για την αγορά ζώων, σπόρων και λοιπών χρειωδών, καθώς και για την επισκευή των κατεστραμμένων σπιτιών. Σε κάθε οικογένεια δίνονταν περίπου 330 λίρες Τουρκίας. Το έργο της επιτροπής, με υπηρεσίες στα κυριότερα κέντρα εστιάσθηκε στη Θράκη, και στα Ασιατικά παράλια της Προποντίδας.

Την πολυσέλιδη έκθεση, της Κεντρικής Επιτροπής υπέρ των Μετατοπισθέντων Ελληνικών Πληθυσμών, είχε συντάξει στις 17 Φεβρουαρίου 1920, ο Γενικός Οικονομικός Επιθεωρητής Α. Α. Πανάς, που ήταν αποσπασμένος στην Ελληνική Υπάτη Αρμοστεία της Κωνσταντινούπολης, η οποία τις διαβίβασε στα υπουργεία Εξωτερικών, Γεωργίας και Περίθαλψης στην Αθήνα.

Ο απολογισμός της Επιτροπής για το πρώτο έτος της λειτουργίας της, δηλαδή το 1919, για την Ανατολική Θράκη, σώζεται στο πολύτιμο Ιστορικό Αρχείο του Υπουργείου Εξωτερικών και αποτελεί σήμερα πολύτιμο βοήθημα για τη μελέτη της ιστορίας, αυτής της τόσο αδικημένης περιοχής του αλύτρωτου Ελληνισμού, και των Ανατολικοθρακιωτών, που είχαν υποχρεωθεί σε διπλό εκτοπισμό.

Οι εφιαλτικές στατιστικές

Από τις στατιστικές της εποχής εκείνης, που περιλαμβάνονται στην έκθεση του Α. Πανά, προκύπτει ότι

στην Τουρκική Θράκη, δηλαδή την Ανατολική, γιατί τη Δυτική Θράκη την κατείχαν οι Βούλγαροι βάσει της συνθήκης του Βουκουρεστίου, σε πληθυσμό προ του 1914 ορισμένων χωριών 229.715 ατόμων, εκτοπίστηκαν κατά το διάστημα 1914-1919 136.780 άτομα. Από αυτά τα 111.444 κατέφυγαν στην Ελλάδα. Τα υπόλοιπα εκτοπίστηκαν στην Ανατολή. Με άλλα λόγια δεν πρόκειται για συνολικά στατιστικά όλων των εκτοπισθέντων, που ο αριθμός τους ήταν μεγαλύτερος.

Από τους εκτοπισθέντες στην Ανατολή παλιννόστησε ποσοστό 54%. Για τους υπόλοιπους, στην έκθεση Πανά, αναφέρεται:

“Όσον αφορά την τύχη των υπολοίπων, πρέπει να υποθέσωμεν ότι εξαίρσει μικρού τινός αριθμού παραμένοντος εισέτι εις Κωνσταντινούπολιν ή εις διαφόρους πόλεις της Μικράς Ασίας, οι λοιποί εξηφανίσθησαν”!!!

Εδώ υπάρχει και μια άλλη παράγραφος, που δείχνει το μέγεθος του δράματος των Ποντίων και άλλων χριστιανών διαφόρων επαρχιών της Μικράς Ασίας. Αναφέρεται στην έκθεση συγκεκριμένα:

“Προκειμένου περί των μετατοπισθέντων εκ Πόντου και άλλων Ασιατικών επαρχιών η αναλογία των μελλόντων να παλιννοστήσωσι θα είναι ασφαλώς έτι μικρότερα, διότι πολλοί εκ των πληθυσμών τούτων παραμένουσι εισέτι εξόριστοι εις Καύκασον και Ν. Ρωσίαν, όπου ολονέν ελαττούται ο αριθμός αυτών συνεπεία επιδημιών και άλλων κακουχιών”.

Η εικόνα της ανασυγκρότησης στα χωριά

Η ενδιαφέρουσα έκθεση Πανά, αναφέρεται σε τμήματα και χωριά των ακόλουθων περιοχών:

Τμήμα Αδριανούπολης: Περιλαμβάνει την πόλη της Αδριανούπολης και τα χωριά Αμπαλάρ, Καρακασίμ, Χάσκιοϊ, Γκερδελέ, Καρά Γιουσούφ, Σαραπλάρ, Χάφσα, Ορταζί, Ασλάν, Κούλελι και Αρναούτκιοϊ. Τα χωριά αυτά είχαν πληθυσμό κατά 64% Τουρκόφωνο ή Αρβανιτόφωνο, 34% Ελληνόφωνο και κατά 2% Βουλγαρόφωνο. Με τα δάνεια που παραχωρήθηκαν αγοράστηκαν 805 μεγάλα ζώα (βόδια, βουβάλια, αγελάδες και άλογα), 10 αμάξια, 12 άροτρα και 51.427 οκάδες σπόρου σιταριού και σίκαλης. Οι περισσότεροι γεωργοί όργωσαν τότε με ξύλινα άροτρα που κατασκεύασαν μόνοι τους γιατί όσα αγοράστηκαν από την Τουρκική Γεωργική Τράπεζα, θεωρήθηκαν ακατάλληλα. Είχε πέσει τότε και επιδημία πανώλης των βοοειδών και βρήκαν το θάνατο έξι ζώα, αλλά αμέσως πάρθηκαν μέτρα και αποσοβήθηκε η εξάπλωση της νόσου γρήγορα.

Τμήμα Μακράς Γέφυρας (Ουζούν Κιοπού): Απαρτίζονταν από την ίδια τη Μακρά Γέφυρα και τα χωριά Καβατζίκ, Μαλκότσι, Κίρκιοϊ, Καραμπουνάρ, Κούρτι, Καραϊλίκ, Καραντζά, Γενήκιοϊ, Λουλί, Γιαούπ, Τσαλίκιοϊ, Εσκήκιοϊ, Καβακλή, Τσιφλίκιοϊ και Δογαντζή. Η περιοχή αυτή ήταν καθαρά γεωργική και ο πληθυσμός της Ελληνόφωνος. Οι δικαιούμενες να πάρουν δάνειο ήταν 935 γεωργικές οικογένειες και 35 ποιμενικές. Μέχρι τέλους Νοεμβρίου 1919 είχαν πάρει δάνειο 643 γεωργικές οικογένειες. Με τα δάνεια αγοράστηκαν 1202 ζώα διαφόρων ειδών, 139 αμάξια, 19 άροτρα και 62.251 οκάδες σπόρων δημητριακών. Καλλιεργήθηκαν 2.416 στρέμματα.

Τμήμα Αίνου: Περιλαμβάνονταν η κωμόπολη της Αίνου και τα χωριά Μαϊστρος, Αμυγδαλιά, Διαπορένη, Μπαράωρα, Κισκαπάν. Οι δικαιούμενες δανείου οικογένειες ήταν 192, από τις οποίες οι 130 γεωργικές. Έως το τέλος Δεκεμβρίου 1919 είχαν πάρει δάνειο οι 177 οικογένειες, αλλά δεν είχαν γνωστο-

ποιηθεί στοιχεία για το πώς χρησιμοποιήθηκαν αυτά τα δάνεια.

Τμήμα Κεσσάνης: Απαρτίζεται από την Κεσσάνη και τα χωριά Αλτίν Τας, Βαρνίτσα, Γραβούνα, Δογαντζίκ, Ιμπρίκ Τεπέ, Καρατζαλή, Κερλήκιοϊ, Καρυαί, Κουρουτζίκιοϊ, Κουρού Τσεσμέ, Λαλάκιοϊ, Μάλτεπε, Μαύρες, Μαχμούτκιοϊ, Μπασαήτ, Μπεγεντίκ, Μαγαρήσι, Παζάρ Ντερέ, Σαζλή Ντερέ, Σουλτάνκιοϊ, Τσελτήκι, Φεκρμίκ, Χατζηγάρι και Χαδήκιοϊ. Η περιφέρεια αυτή ήταν κατά βάση γεωργική και οι κάτοικοί της επιδίδονταν και στην τυροκομία. Δάνειο δικαιούνταν 778 οικογένειες. Οι δανεισθέντες αγόρασαν 3.362 ζώα διαφόρων ειδών και 646 αμάξια. Στην έκθεση επισημάνθηκε ότι η αξία των αγορασθέντων ειδών υπερέβαινε το ποσό των χορηγηθέντων δανείων γιατί πολλοί χωρικοί μπόρεσαν να δανεισθούν συμπληρωματικά από ιδιώτες. Καλλιεργήθηκαν 50.027 στρέμματα. Σπάρθηκαν περίπου τα μισά.

Τμήμα Σαράντα Εκκλησιών: Την περιοχή αυτή αποτελούσαν τα χωριά Πέτρα, Σκόπελος, Κουρού Ντερέ, Κουγιού Ντερέ, Σκοπός και Ευκάριο. Μέχρι το τέλος Δεκεμβρίου 1920, είχαν γνωσθεί τα αποτελέσματα μόνο για τρία χωριά, που αντιπροσώπευαν 462 οικογένειες, οι οποίες αγόρασαν 104 βουβάλια, 233 βόδια, 13 άλογα και 3 όνους, καθώς και 43.205 οκάδες κριθαριού.

Τμήμα Βιζύης: Περιλάμβανε εκτός από τη Βιζύη και τα χωριά Τρουλλιά, Σμακόβι, Σοφίτσες και Άγιος Στέφανος. Στο τμήμα αυτό είχαν εγκριθεί δάνεια για 636 οικογένειες. Προς το τέλος του 1919 στο τμήμα της Βιζύης είχαν προστεθεί και τα χωριά Λουλέ Μπουργκάς, Τούρμπε και Τσόγγαρα.

Τμήμα Τυρολόης: Δόθηκαν δάνεια μόνο σε παλιννοστήσαντες στο χωριό Κερμένι, γιατί δεν υπήρχαν παλιννοστούντες σε άλλα χωριά. Δάνεια στο Κερμένι δόθηκαν τελικά σε 37 οικογένειες, αλλά δεν υπήρχαν πληροφορίες πώς δαπανήθηκαν τα χρήματα που δόθηκε.

Τμήμα Περιστάσεως: Το τμήμα αυτό απάρτιζαν τα χωριά Λούπιδα, Ηρακλείτσα, Εξαμίλι και Νεοχώρι. Εγγράφηκαν για παροχή δανείου 314 οικογένειες και είχαν λάβει έως το τέλος του έτους δάνεια 200 οικογένειες. Οι χωρικοί αυτής της περιοχής ασχολούνταν με την αμπελουργία και τη γεωργία. Μόνο οι Εξαμιλιώτες, χρησιμοποίησαν τα δάνεια για την επισκευή

Εικόνα από την απελευθέρωση της Περίστασης

των σπιτιών τους, δεδομένου ότι όλα τα σπίτια ήταν εντελώς κατεστραμμένα.

Τμήμα Πανόρμου: Απαρτίζονταν από τα χωριά Πέραμος, Μηχανιώνα, Καστέλλι, Κουρσουλί, Χαβουτζί, Μουζάτρα και Σμάβλο. Δάνειο δικαιούνταν 507 οικογένειες και μέχρι τέλους Νοεμβρίου 1919 είχαν πάρει τα χρήματα 254 οικογένειες, που αγόρασαν αμάξια και γεωργικά εργαλεία, 300 ζώα και 15.180 οκάδες σπόρων. Καλλιεργήθηκαν 3.350 στρέμματα. Οι κάτοικοι ασχολούνταν με τη γεωργία, την ελαιοκομία, την αμπελουργία και την αλιεία.

συνέχεια στη σελ. 8

συνέχεια από τη σελ. 7

Τμήμα Μαρμαρά: Περιλάμβανε τα χωριά Μαρμαράς, Γαλιμή, Παλάτια, Προάστειο, Κλαζάκι, Πασά Λιμάνι, Αλώνι, Χουκλιά, Αφθόνι, Σκοπιά και Κούταλη. Οι οικογένειες που δικαιούνταν δάνειο ήταν 65 γεωργικές, 312, αμπελουργικές, 78 αλιευτικές και 304 άλλων επαγγελματιών. Έως το τέλος του Νοεμβρίου 1919 είχαν δοθεί δάνεια σε 263 οικογένειες. Πλην της γεωργίας οι κάτοικοι επιδίδονταν στην αμπελουργία, την ελαιοκομία και τη σποροτροφία. Δυστυχώς όμως τα περισσότερα αμπέλια αλλά και τα ελαιόδεντρα λόγω του εκτοπισμού των κατοίκων είχαν ξεραθεί. Οι παλιννοστούντες με τα δάνεια που δίνονταν αγόρασαν διάφορα ζώα καλλιέργειας, κηπουρικά εργαλεία, διάφορα γεωργικά εφόδια και αλιευτικά είδη. Οι λεμβούχοι προμηθεύτηκαν καινούργιες βάρκες και οι αλιείς συνεταιρίστηκαν για να μειώσουν τις δαπάνες τους.

Τμήμα Μουδανιών: Απαρτιζόνταν από τα χωριά Γιαλή Τσιφλίκ, Τρίγλια, Σιγή, Μεσόπολις, Νεοχώρι, Ελιγμοί, Αρβανιτοχώρι, Αρμουτλή, Καλόλημνος, Τσάμλιτζα, Τσεσενίρ, Τσαμπάζι και Αλβανιτοχώρι. Στην περιοχή αυτή οι κάτοικοι πλην της γεωργίας ασχολούνταν με την ελαιοκομία σε μεγάλη κλίμακα. Οι κάτοικοι των παραλίων επιδίδονταν στην αλιεία της παλαμίδας. Οι δικαιούμενες δανείου οικογένειες ήταν 2.839. Μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1919 είχαν δοθεί δάνεια σε 1.954 οικογένειες, που αγόρασαν 2.451 ζώα διαφόρων ειδών, 42 αμάξια, 20.500 οκάδες σπόρων, 12 καΐκια, 48 βάρκες, 29 δίκτυα και εργαλεία τεχνιτών. Επίσης επισκευάστηκαν 314 σπίτια, αποθήκες, ελαιοτριβεία και οινοπνευματοποιεία. Επίσης επισκευάστηκαν 14 πλοία και καΐκια. Καλλιεργήθηκαν 54.200 στρέμματα με σιτάρι, σίκαλη, κριθάρι και κρεμμύδια. Σκαλίσθηκαν 14.780 στρέμματα ελαιοδέντρων και 525 στέμματα αμπελιών και λαχανόκηπων.

Τμήμα Δέρκων: Αυτό το τμήμα περιλάμβανε όλα τα χωριά του Βοσπόρου και των πέριξ της Κωνσταντινούπολης. Λόγω της ανεπάρκειας των χρημάτων που διέθετε η Επιτροπή αποφασίσθηκε να μην χορηγηθούν

Τα Μουδανιά σε φωτογραφία του 1914

δάνεια στο τμήμα αυτό, γιατί οι κάτοικοί τους που βρίσκονταν κοντά στην Κωνσταντινούπολη μπορούσαν να προσπορισθούν τα προς το ζην σε διάφορες εργασίες. Εξαιρέση έγινε μόνο για τα χωριά Ντομούζ Ντερέ και Φαναράκι, που ήταν τα πιο απομακρυσμένα. Δόθηκαν δάνεια σε 55 οικογένειες. Στο Φαναράκι σημειώθηκε κλοπή χρημάτων από Τούρκους ληστές, ενώ η χορήγηση δανείων δεν έγινε με αντικειμενικά κριτήρια. Αποτέλεσμα ήταν να εξεγερθούν πολλοί χωρικοί και να επιτεθούν εναντίον της επιτροπής του χωριού.

Τμήμα Χαλκηδόνας: Απαρτιζόνταν από την κωμόπολη της Καλλιόπολης και τα χωριά Πλαγιάρι, Νεοχώρι, Καβακλή, Αγγελοχώρι, Ταϊφίρι, Περβάζι, Μπαϊρι, Γαλατάς, Μάδυτος και Κριθιά. Οι οικογένειες, που δικαιούνταν δάνειο ήταν 1.161. Από αυτές 553 ήταν γεωργικές. Μόνο τα χωριά Ταϊφίρι και Αγγελοχώρι είχαν κτηνοτροφία και αμπελουργία. Οι 553 με τα χρήματα του δανείου αγόρασαν 640 ζώα καλλιέργειας, 180 άροτρα και 156.605 οκάδες σπόρου. Καλλιεργήθηκαν περίπου 6.000 στρέμματα, δηλαδή το 10% της προπολεμικής καλλιεργήσιμης έκτασης, σπάρθηκαν περίπου 40.000 οκάδες σπόρου σιταριού και 47.000 οκάδες κριθαριού. Σπάρθηκαν και σε μικρές ποσότητες κουκιά. Στην ίδια περιοχή χορηγήθηκαν δάνεια σε 44 ποιμένες, 26 αλιείς, 11 κηπουρούς, 1 αγωγιάτη και 1 μυλωθρό. Στην έκθεση του Πανά επισημαίνεται ότι οι κάτοικοι της Κριθιάς έκαναν καλή χρήση του δανείου. Το χωριό αυτό είχε καταστραφεί εντελώς κατά τον βομβαρδισμό των Δαρδανελίων.

Τμήμα Λαμψάκου: Περιλάμβανε την κωμόπολη της Λαμψάκου με 66 ελληνικές οικογένειες, που καλλιεργούσαν αμπέλια. Μέχρι τέλους Δεκεμβρίου δάνεια είχαν πάρει 10 γεωργικές οικογένειες οι οποίες αγόρασαν 10 ζευγάρια βοοειδών και 2.850 οκάδες σποράς. Σπάρθηκαν περίπου 2.000 οκάδες σπόρου.

Φόβος επικρατούσε παντού

Η παλιννόστηση οργανώθηκε σχετικά καλά, αλλά ποια μοίρα περίμενε τους παλιννοστούντες; Η κατάσταση μια ανάσα πριν από την απελευθέρωση δεν ήταν καθόλου καλή, από άποψη δημόσιας τάξης και ασφάλειας. Η έκθεση του Α. Πανά είναι εύγλωττη, όταν σ' αυτήν υπογραμμίζονται τα ακόλουθα:

“Καθ' όλην την διάρκεια του έτους η κατάσταση της ασφαλείας εν τω εσωτερικώ δεν έπαυσε να είναι αξιοθρήνητος. Πολυάριθμοι συμμορίες ενόπλων Μουσουλμάνων ελυμαίνοντο την ύπαιθρον χώραν, η δε δράσις των επεκτείνεται μέχρι των προθύρων της Κωνσταντινουπόλεως. Ιδίως υπέφερον αι επαρχίαι Καλλιπόλεως, Κεσσάνης, Βιζύης και Δέρκων εν Θράκη, εις δε την Μικρασιατική όχθην της Προποντίδος αι επαρχίαι Χαλκηδόνας, Νικομηδείας και Κυζίκου. Κατά θάλασσαν Λαζοί πειραταί ανέπτυσσον μεγάλην δραστηριότητα επιτιθέμενοι κατά των Χριστιανικών χωρίων των παραλίων και ληστεύοντες χριστιανικά ιστιοφόρα”.

Το δράμα όλων αυτών των Θρακών, που μετά από φοβερές διώξεις και ταλαιπωρίες παλιννοστούσαν γεμάτοι ελπίδες στη γη των προγόνων τους παίχθηκε τον φθινόπωρο του 1922, όταν οι μεγάλες δυνάμεις (Γαλλία, Ιταλία, Αγγλία) αποφάσισαν να προσφέρουν την Ανατολική Θράκη στον Μουσταφά Κεμάλ. Ανιστόρητες και κοντόφθαλμες αποφάσεις των δυνατών της εποχής εκείνης, έχασαν την μεγάλη ευκαιρία να περιορίσουν την Τουρκία στη Μικρά Ασία. Αντίθετα έκαναν ό,τι μπορούσαν αντίθετα σε νόμους ηθικούς, και επανέφεραν την Τουρκία σε ευρωπαϊκό έδαφος.

ΠΗΓΕΣ

*Ιστορικό Αρχείο του Υπουργείου Εξωτερικών, Κεντρ. Υπηρεσία 1920, αρ. Φακ. 26.1

Χρ. Τριαντόπουλος:

Ανοίγει ο δρόμος για το Μουσείο στη Νέα Αγχίαλο μετά την έγκριση από το Συμβούλιο Μουσείων

Στη συνεδρίαση της Δευτέρας, 20 Δεκεμβρίου 2021, το Συμβούλιο Μουσείων υπό την προεδρία του Γενικού Γραμματέα Πολιτισμού, κ. Γιώργου Διδασκάλου, εγκρίθηκε ομόφωνα το κτιριολογικό πρόγραμμα του «Αρχαιολογικού Μουσείου Φθιωτίδων Θηβών» στο κτιριακό συγκρότημα του Οινοποιείου στη Νέα Αγχίαλο Βόλου. Πρόκειται για μία ιδιαίτερα θετική εξέλιξη, σε συνέχεια της επίσκεψης της Υπουργού Πολιτισμού, κ. Λίνας Μενδώνη, στον αρχαιολογικό χώρο της Νέας Αγχιάλου το περασμένο καλοκαίρι και συνεργασίας επί του εν λόγω εγχειρήματος με τον Υφυπουργό στον Πρωθυπουργό, κ. Χρήστο Τριαντόπουλο, ο οποίος την περίοδο εκείνη κατείχε τη θέση του Γενικού Γραμματέα Οικονομικής Πολιτικής του Υπουργείου Οικονομικών. Ειδικότερα, κατά την επίσκεψη η Υπουργός είχε σημειώσει την ανάγκη αξιοποίησης του αρχαιολογικού πλούτου της Νέας Αγχιάλου, με την ανάδειξη του αρχαιολογικού χώρου, αλλά και τη δημιουργία νέας μουσειακής (σύγχρονης) υποδομής στον χώρο του παλαιού οινοποιείου.

Και προς αυτή την κατεύθυνση κινήθηκαν οι αρμόδιες υπηρεσίες του Υπουργείου Πολιτισμού. Ειδικότερα, το συγκρότημα των κτιρίων του πρώην οινοποιείου, ιδιοκτησίας του Συνεταιρισμού της Νέας Αγχιάλου απαλλοτριώθηκε από το Υπουργείο Πολιτισμού το 1981 για λό-

γους προστασίας του αρχαιολογικού χώρου και προκειμένου να στεγάσει το Μουσείο των Φθιωτίδων Θηβών. Βρίσκεται στο κέντρο της κωμόπολης, συνδέεται άμεσα με τα επισκέψιμα μνημεία και είναι εύκολα προσβάσιμο.

Το 1991 είχε εκπονηθεί προμελέτη προκειμένου να καλύψει τις τότε ανάγκες της Εφορίας Αρχαιοτήτων. Ωστόσο, προκειμένου να καλυφθούν οι ανάγκες ενός σύγχρονου μουσείου, θεωρήθηκε απαραίτητη η επανεξέταση των προτάσεων της προμελέτης, η σύνταξη ενός νέου επικαιροποιημένου κτιριολογικού προγράμματος και η επιβεβαίωση των αρχικών στόχων, με όλες τις τεχνικές και λειτουργικές παραμέτρους που συνεισφέρουν στη διαμόρφωση μιας σύγχρονης μουσειακής εγκατάστασης σε συνολική μεικτή επιφάνεια κτιρίων 3.820 τετραγωνικών μέτρων, που θα κοσμήσει όλη την περιοχή.

Με αφορμή την απόφαση του Συμβουλίου Μουσείων του Υπουργείου Πολιτισμού, ο Υφυπουργός στον Πρωθυπουργό, κ. Χρήστος Τριαντόπουλος, σημείωσε πως «σήμερα είναι μία σημαντική μέρα για τη Νέα Αγχίαλο, καθώς μετά από τέσσερις δεκαετίες το πάγιο συλλογικό αίτημα των Αγ-

χιαλιτών αρχίζει να παίρνει τον δρόμο του, μετά τη χθεσινή εγκριτική απόφαση του Συμβουλίου Μουσείων.

Έτσι, σε συνέχεια της επίσκεψης της Υπουργού Πολιτισμού το περασμένο καλοκαίρι στη Νέα Αγχίαλο, τη Δευτέρα το Συμβούλιο Μουσείων υπό τον Γενικό Γραμματέα Πολιτισμού, ενέκρινε το κτιριολογικό πρόγραμμα, για

την ακρίβεια ένα νέο επικαιροποιημένο κτιριολογικό πρόγραμμα, για τη διαμόρφωση μίας σύγχρονης μουσειακής εγκατάστασης στο χώρο του παλαιού οινοποιείου στη Νέα Αγχίαλο. Πρόκειται για μία ιδιαίτερα θετική εξέλιξη, καθώς η αξιοποίηση του αρχαιολογικού πλούτου της Νέας Αγχιάλου θα συνεισφέρει σημαντικά στην ανάπτυξη και στην ευημερία της περιοχής. Θερμές ευχαριστίες στην Υπουργό Πολιτισμού, κ. Λίνα Μενδώνη, και στον Γενικό Γραμματέα Πολιτισμού, κ. Γιώργο Διδασκάλου, για τη στήριξη και προώθηση του εν λόγω σημαντικότητας εγχειρήματος για την περιοχή. Η Κυβέρνηση, λοιπόν, ανταποκρίνεται σε ένα πάγιο και συλλογικό αίτημα της περιοχής και δρομολογεί τις σχετικές εξελίξεις, ώστε να προχωρήσουν οι προβλεπόμενες διαδικασίες για να αποκτήσει η Νέα Αγχίαλος μία σύγχρονη μου-

σειακή εγκατάσταση».

Επιπρόσθετα, με αφορμή τη έγκριση της χρηματοδότησης της κατασκευής του Μουσείου της Αργούς, ο Υφυπουργός στον Πρωθυπουργό, κ. Χρήστος Τριαντόπουλος, σημείωσε ότι «η εξέλιξη για το Μουσείο στη Νέα Αγχίαλο έρχεται σε μία στιγμή, όπου ακόμα ένα εγχείρημα υψηλού πολιτιστικού αποτυπώματος, ενδιαφέροντος και σημασίας αποκτά στέρεες βάσεις ως προς την υλοποίησή του. Και αυτό είναι το Μουσείο της Αργούς, όπως προτάθηκε από τη Δημοτική Αρχή του Δήμου Βόλου. Το έργο, κατόπιν πρότασης της Δημοτικής Αρχής, εντάχθηκε στο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων και πρόκειται να χρηματοδοτηθεί από το νέο Περιφερειακό Πρόγραμμα (ΠΕΠ) 2021-2027 της Περιφέρειας Θεσσαλίας, σε ένα πλαίσιο συνεργασίας μεταξύ της Περιφέρειας Θεσσαλίας, του Δήμου Βόλου και των Υπουργείων Ανάπτυξης και Επενδύσεων και Οικονομικών. Πρόκειται για μία χρηματοδότηση ύψους 14 εκατ. ευρώ για ένα σημαντικό έργο στον Βόλο, με σημαντικές πολιτιστικές, τουριστικές και αναπτυξιακές προεκτάσεις και επιπτώσεις.

Ένα έργο που σχεδιάζεται, όπως έχουμε αναφέρει ξανά, να συνοδευτεί και από το Μουσείο Ναυτικής Παράδοσης, του οποίου οι διεργασίες για μεταφορά από το Πέραμα στον Βόλο έχουν ξεκινήσει και συνεχίζονται».

ΔΡΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΦΙΛΟΠΡΟΟΔΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Αποτελέσματα εκλογών του Φιλοπρόοδου Συλλόγου Νέας Αγχιάλου

Την Κυριακή 3 Οκτωβρίου 2021, με βάση το καταστατικό του, ο Φιλοπρόοδος Σύλλογος Νέας Αγχιάλου, πραγματοποίησε εκλογές για την ανάδειξη νέου Διοικητικού Συμβουλίου και Ελεγκτικής επιτροπής.

Η μεγάλη συμμετοχή (ψήφισαν 241) και ο αριθμός των νέων μελών, ήταν από τα κύρια χαρακτηριστικά της εκλογικής διαδικασίας.

Η ανταπόκριση και η ολοένα μεγαλύτερη συμμετοχή του κόσμου σε κάθε κάλεσμα του Συλλόγου μας, η καταξίωση του στη τοπική κοινωνία, η στήριξη σε κάθε πρωτοβουλία και κάθε δράση του τα προηγούμενα χρόνια, προσθέτει μεγαλύτερες ευθύνες στο νέο Διοικητικό Συμβούλιο.

Απαιτούνται τώρα ακόμη περισσότερες πρωτοβουλίες, καλύτερη οργάνωση σε πολλούς τομείς, αξιοποίηση όσων έχουν ιδέες και διάθεση για προσφορά και απ' ότι φαίνεται είναι πολλοί.

Το Διοικητικό Συμβούλιο και η Ελεγκτική Επιτροπή συγκροτήθηκαν ομόφωνα ως εξής:

Διοικητικό Συμβούλιο

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: ΠΕΤΡΙΔΗ ΒΑΛΑΣΙΑ

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ: ΕΡΡΙΝΑΚΗ ΣΜΑΡΩ

ΤΑΜΙΑΣ: ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΑΓΓΕΛΟΣ

ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ: ΦΩΤΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ

ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΤΜΗΜΑΤΩΝ: ΚΑΤΟΠΗ-ΜΙΧΕΛΑΚΑΚΗ ΜΑΡΙΑ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ: ΚΑΡΑΤΖΟΓΛΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ: ΑΚΡΙΒΟΣ ΘΑΝΑΣΗΣ

Αναπληρωματικά μέλη του Δ.Σ.

ΣΤΑΤΣΟΥΡΗ ΑΝΝΑ -ΜΑΡΙΑ

ΖΟΥΜΠΟΥΛΗ-ΧΑΝΤΗ ΓΕΩΡΓΙΑ

ΠΑΡΘΕΝΗ ΧΡΥΣΟΠΗΓΗ

Ελεγκτική Επιτροπή

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: ΤΑΒΕΛΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ

ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΠΡΟΕΔΡΟΣ: ΜΟΥΤΖΟΥΡΗΣ ΣΤΕΛΙΟΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ: ΜΑΣΤΡΟΠΕΤΡΟΥ ΕΛΕΝΗ

Αναπληρωματικά μέλη της Ε.Ε.

ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗΣ

ΕΡΡΙΝΑΚΗΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ

Σε συνεργασία με τους υπόλοιπους υποψηφίους συναποφασίστηκε να δοθούν οι παρακάτω αρμοδιότητες στο καθένα:

Συνυπεύθυνες πολιτιστικών δράσεων:

ΓΚΟΥΒΕΡΗ ΑΘΗΝΑ

ΣΤΑΤΣΟΥΡΗ ΑΝΝΑ-ΜΑΡΙΑ

ΧΑΡΙΛΑΟΥ ΚΙΚΗ

Συνυπεύθυνες αθλητισμού:

ΓΚΙΝΙΔΗ ΚΑΤΕΡΙΝΑ

ΖΟΥΜΠΟΥΛΗ-ΧΑΝΤΗ ΓΕΩΡΓΙΑ

Υπεύθυνη για περιβαλλοντικά θέματα-Οικολογία:

ΠΑΡΘΕΝΗ ΧΡΥΣΟΠΗΓΗ

Συγχαίρουμε τους νεοεκλεγέντες και τους ευχόμαστε ευόδωση των στόχων τους

Ρετσέλια:

Η παράδοση από τον Φιλοπρόοδο Σύλλογο

Ο τρύγος στην Αγχιάλο ήταν ένα σημαντικό γεγονός που το τέλος του σηματοδοτούσε την αρχή ενός ακόμα ξεφαντώματος.

Όλο το χωριό μοσχοβολούσε από τα κρασιά που έβραζαν.

Σε ένα καζάνι έβραζε ο μούστος για πετιμέζι, ναρδέλι, μουσταλευριές, μουστοκούλουρα, μουσταλαμπάδες, ρετσέλια.

Στη Νέα Αγχιάλο, μπορεί να μην υπάρχει πλέον όλη αυτή η διάθεση για γλέντια, αλλά κάποιοι Αγχιαλίτες αντιστέκονται και προσπαθούν να μεταλαμπαδεύσουν τα έθιμα των προγόνων τους, στις επόμενες γενεές.

Έτσι, με χαρά αποδεχτήκαμε την πρόσκληση της Τασούλας Καραντενίζη και του Γιώργου Σταντσούρη και παρακολουθήσαμε από κοντά τον τρόπο που γίνονται τα ρετσέλια.

Ήταν μία μοναδική εμπειρία που, έστω και για λίγο, μας έκανε κοινωνούς μιας άλλης όμορφης εποχής.

Το φαγητό είναι ένας από τους καλύτερους τρόπους κατανόησης των πολιτισμών, των συνθηκών, των τελετουργιών και των παραδόσεων.

Ευχαριστούμε θερμά το ζεύγος Σταντζούρη για αυτό το όμορφο "ταξίδι" σε έναν πολιτισμό με ιστορία αιώνων και για την πάντα ζεστή φιλοξενία τους.

Χριστουγεννιάτικες εκδηλώσεις του Φιλοπρόοδου Συλλόγου Νέας Αγχιάλου

Την Κυριακή 5 Δεκεμβρίου στη κεντρική πλατεία της πόλης μας, μικροί και μεγάλοι μαζευτήκαμε για να ανάψουμε για ακόμη μία χρονιά τα Χριστουγεννιάτικα δέντράκια μας.

Οι μικροί μας φίλοι είχαν την ευκαιρία να παίξουν, να χορέψουν, να τραγουδήσουν, να διασκεδάσουν και να νιώσουν λίγη από τη χαρά που φέρνουν μαζί τους τα Χριστούγεννα.

Η Nenella-Nenella επιμελήθηκε αυτό το ταξίδι ξενοιασιάς και κεφιού.

Το νηπιακό χορευτικό τμήμα του Φιλοπρόοδου Συλλόγου, χόρεψε έναν Καππαδοκικό χορό του Αγίου βασιλείου, υπό την καθοδήγηση της δασκάλας παραδοσιακών χορών κας Θάλειας Μπούτλα.

Στου "Καφέ τα Παραμύθια" λειτούργησε έκθεση χειροποίητων Χριστουγεννιάτικων στολιδιών, λικέρ και γλυκισμάτων.

Ευχαριστούμε το Δήμο Βόλου για τη φωταγώγηση των δέντρων.

Ευχαριστούμε τους Λεωνίδα και Χρήστο Κίτσιο (Farine) για την ευγενική προσφορά τους στο σύλλογο των παραδοσιακών μελομακάρων.

Ευχαριστούμε όλους εσάς που χρόνια τώρα στηρίζετε έμπρακτα κάθε προσπάθεια του Φιλοπρόοδου.

Η χθεσινή γιορτή του ανάμματος των δέντρων, καθώς ήταν μία ιδέα δική της, ήταν αφιερωμένη στη μνήμη της αείμνηστου μέλους του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου μας, Γιάννας Μπούτλα.

Την προηγούμενη ημέρα, Σάββατο 4 Δεκεμβρίου στην αίθουσα εκδηλώσεων του Φιλοπρόοδου Συλλόγου Νέας Αγχιάλου, τα παιδιά των τμημάτων του

συλλόγου με "οδηγό χαράς" την κα Αθηνά Κωνσταντινίδη και "βοηθούς χαράς" τη Μαριέττα και Κατερίνα Κοντοβά, ζωγράρισαν τα Χριστουγεννιάτικα στολίδια του δέντρου, άκουσαν και συμμετείχαν σε παραμύθι, έπαιξαν, τραγούδησαν και πήραν να γράψουν τις επιστολές τους για τον Άγιο-Βασίλη.

Ήταν μία πολύ όμορφη εμπειρία για όλους μας, όπου η χαρά, η ξεγνοιασιά και η φαντασία των παιδιών μας "ταξίδεψαν" στη γλυκιά μελωδία των Χριστουγέννων και στη μαγεία που ο καθένας μας μπορεί να δημιουργήσει.

Μέσα από τα μάτια ενός παιδιού, βρίσκουμε την χαρά των Χριστουγέννων – μέσα από την καρδιά του το αληθινό τους νόημα.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΝΕΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ

Προσφορά βιβλίου

Πριν λίγες μέρες ο στιχουργός Αργύρης Χατζηνάκης σε μια χειρονομία Φιλίας και Εκτίμησης προς τον Σύλλογο μας, μας προσέφερε ένα βιβλίο της συλλογής του, με υπέροχα ποιήματα και στοχασμούς.

Επίσης μας αφιέρωσε στίχους και ποιήματα που αναφέρονται στη γυναίκα και τη μάνα, οι οποίοι μας

συγκίνησαν όλες και τον ευχαριστούμε ολόψυχα. Στίχοι του υπάρχουν και στο Λογότυπο μας.

Ο κ. Χατζηνάκης έχει βραβευτεί από την Εταιρία, Ελλήνων Λογοτεχνών (Β' Βραβείο 2011) και τα έργα του έχουν μελοποιηθεί από γνωστούς μουσικούς. Εκτιμούμε και απολαμβάνουμε την φιλία όπως και τη συνεργασία μας.

Αποτελέσματα εκλογών

Εκλέχθηκαν για το Δ.Σ.:

Πρόεδρος: Καρανικόλα Χριστίνα
Αχτσόγλου Σταματούλα
Αιμονιώτου Σταυρούλα
Παπαναστασίου Βιβή
Βούζα Γιώτα
Καραγατολή Ρούλα
Παρθένη Κουντάκη Βάσω

Εξελεγκτική επιτροπή:

Φλαμουρίδου Δέσποινα
Πίνα Αμαλία
Μπογιατζή Στέλλα

Σας ευχαριστούμε για την συμμετοχή σας και την υποστήριξη σας για να μπορέσουμε να συνεχίσουμε τις δραστηριότητες του συλλόγου!!!!

Η Εφορευτική Επιτροπή Εκλογών Συλλόγου Γυναικών Νέας Αγχιάλου:

Πρόεδρος: Μακαρίτη Όλγα
Βάσω Τριάντου
Ελένη Μαστροπέτρου
Χαρά Σταυράκη-Αναγνώστου

Μια αναμνηστική φωτογραφία των υποψηφίων από το βράδυ των εκλογών

Το ΔΣ του Συλλόγου μας συγχαίρει τους νεοεκλεγέντες και τους εύχεται καλή επιτυχία στην εκπλήρωση των στόχων τους

Εκδρομή

Την Κυριακή 31 Οκτωβρίου πραγματοποιήθηκε η προγραμματισμένη εκδρομή στην Ιερά Μονή Παναγίας Δαμάστας. Παρακολουθήσαμε την Θεία λειτουργία και έπειτα οι μοναχές μας πρόσφεραν υπέροχα γλυκίσματα. Η Ηγουμένη της Μονής μας μίλησε για τον σπουδαίο ρόλο που έπαιξε η Μονή στην επανάσταση του 1821. Κατόπιν κατευθυνθήκαμε στον Γοργοπόταμο.

Εκεί μέσα σε ένα φθινοπωρινό τοπίο απολαύσαμε τον περίπατό μας και νοστιμότατα εδέσματα σε κατάστημα της περιοχής.

Τον απογευματινό μας καφέ τον ήπιαμε στην πλατεία Ελευθερίας στην Λαμία. Επιστρέψαμε νωρίς το βράδυ ανανεώνοντας το ραντεβού για μία νέα εξόρμηση.

Εσπερινός και Αρτοκλασία στον αρχαιολογικό χώρο της Νέας Αγχιάλου

Την Δευτέρα 25 Οκτωβρίου 16.00 μμ παραμονή του Αγίου Δημητρίου με πρωτοβουλία του Συλλόγου μας τελέστηκε Εσπερινός και Αρτοκλασία, με κατάλυξη στον αρχαιολογικό χώρο "Βασιλική Α' Αγίου Δημητρίου" από τους εφημέριους Πάτερ Αθανάσιο και Πάτερ Νικόλαο.

Παραβρέθηκαν η Αναπληρώτρια Προϊσταμένη κα. Ελισάβετ Νικολάου εκ μέρους των Αρχαιοτήτων Μαγνησίας, η Πρόεδρος της Τοπικής Κοινότητας Ν. Αγχιάλου κα. Βάσω Παρασκευοπούλου, η Πρόεδρος του Φιλοπρόοδου Συλλόγου Ν Αγχιάλου, ο Λαογράφος μας κος Γιώργος Διονυσίου, μέλη, φίλες και φίλοι του Συλλόγου μας.

Αγιασμός Φιλοπρόοδου Συλλόγου

Το Σάββατο 2 Οκτώβρη τελέστηκε ο καθιερωμένος αγιασμός στην αίθουσα του Φιλοπρόοδου Συλλόγου Νέας Αγχιάλου.

Τον αγιασμό τέλεσε ο πατήρ Αθανάσιος Μαρκαντάσης που ευχήθηκε καλή χρονιά στα παιδιά και στους γονείς που παρευρέθησαν. Ήρθε η ώρα να βρεθούμε και πάλι από κοντά, μετά από μια δύσκολη περίοδο για όλους μας.

Ξεκινάει λοιπόν η νέα χρονιά 2021-2022 για τις δραστηριότητες του συλλόγου μας. Τα μαθήματα θα πραγματοποιούνται με αυστηρή τήρηση όλων των πρωτόκολλων υγιεινής και ασφάλειας. Με την υπευθυνότητα, που επιβάλλει η τρέχουσα υγειονομική κατάσταση, αλλά και χωρίς να χάνουμε την αισιοδοξία μας για το μέλλον, ξεκινάμε με διάθεση και όρεξη για προσφορά.

Καλή κι ασφαλή χρονιά για όλους!

1ο Σύστημα Ναυτοπροσκόπων Νέας Αγχιάλου

ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΟ LUNA PARK

Την Κυριακή 21 Νοεμβρίου 2021 από τις 11.00 – 13.00 πραγματοποιήθηκε το 1ο Προσκοπικό Luna Park με την Υποστήριξη του Φιλοπρόοδου Συλλόγου στη κεντρική πλατεία Νέας Αγχιάλου.

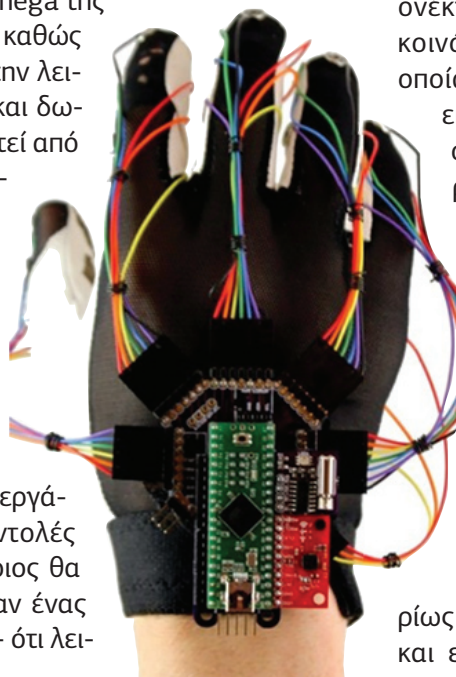
Προσκοπικά παιχνίδια και μικρές δοκιμασίες μεταμόρφωσαν το πλινόλοστο πρωινό για τους μικρούς μας φίλους. Τα παιδιά γνώρισαν την τοξοβολία, έπαιξαν χόκει, το γνωστό σε όλους twister. 40 παιδιά όλων των ηλικιών ήρθαν σε μια πρώτη επαφή με το προσκοπικό παιχνίδι, ακούγοντας προσκοπικά τραγούδια.

Τέλος, θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε την πρόεδρο κα Βαλασία Πετρίδη, την κα Όλγα Μαρία Κατόνη και την κα Χρυσοπηγή Παρθένη για την ενεργή τους υποστήριξη κατά την διάρκεια των παιχνιδιών...

Το Arduino είναι μια δημοφιλής υπολογιστική πλατφόρμα ο βασικός πυρήνας της οποίας αναπτύχθηκε στην Ιταλία. Είναι βασισμένη σε μια απλή μητρική πλακέτα με ενσωματωμένο μικροελεγκτή, εισόδους και εξόδους, ψηφιακές και αναλογικές. Είναι μια πολύ εύχρηστη πλατφόρμα η οποία μπορεί να χρησιμοποιηθεί για την δημιουργία πρωτοτύπων συσκευών αλλά και για εκπαιδευτικούς σκοπούς. Επάνω σε αυτή την πλατφόρμα μπορούν να συνδεθούν διάφορων ειδών στοιχεία όπως αισθητήρες θερμοκρασίας, πίεσης, φωτός αλλά και βηματικοί κινητήρες, οθόνες κλπ.

Στην ουσία, πρόκειται για ένα ηλεκτρονικό κύκλωμα που βασίζεται στον μικροελεγκτή ATmega της Atmel και του οποίου όλα τα σχέδια, καθώς και το λογισμικό που χρειάζεται για την λειτουργία του, διανέμονται ελεύθερα και δωρεάν ώστε να μπορεί να κατασκευαστεί από τον καθένα (απ' όπου και ο χαρακτηρισμός «ανοικτού κώδικα»). Αφού κατασκευαστεί, μπορεί να συμπεριφερθεί σαν ένας μικροσκοπικός υπολογιστής, αφού ο χρήστης μπορεί να συνδέσει επάνω του πολλαπλές μονάδες εισόδου/εξόδου και να προγραμματίσει τον μικροελεγκτή να δέχεται δεδομένα από τις μονάδες εισόδου, να τα επεξεργάζεται και να στέλνει κατάλληλες εντολές στις μονάδες εξόδου. Μάλιστα κάποιος θα μπορούσε να ισχυριστεί - και θα ήταν ένας αρκετά πετυχημένος παραλληλισμός - ότι λει-

Arduino

τουργικά το Arduino μοιάζει πολύ με το NXT Brick των Lego Mindstorms NXT. Άλλωστε η ρομποτική είναι μια από τις πολλές εφαρμογές στις οποίες το Arduino διαπρέπει.

Το Arduino βέβαια, δεν είναι ούτε ο μοναδικός, ούτε και ο καλύτερος δυνατός τρόπος για την δημιουργία μιας οποιασδήποτε διαδραστικής ηλεκτρονικής συσκευής. Όμως το κύριο πλεονέκτημά του είναι η τεράστια κοινότητα που το υποστηρίζει και η οποία έχει δημιουργήσει, συντηρεί και επεκτείνει μια ανάλογου μεγέθους online γνωσιακή βάση. Έτσι, παρότι ένας έμπειρος ηλεκτρονικός μπορεί να προτιμήσει διαφορετική πλατφόρμα ή εξαρτήματα ανάλογα με την εφαρμογή που έχει στον νου του, το Arduino, με την εκτενές τεκμηρίωση, καταφέρνει να κερδίσει όλους αυτούς των οποίων οι γνώσεις στα ηλεκτρονικά περιορίζονται στα όσα λίγα έμαθαν στο σχολείο.

Ακριβώς επειδή απευθύνεται κυρίως σε αρχάριους των ηλεκτρονικών και επειδή, παρά τις αναλυτικότητες

οδηγίες που υπάρχουν, δεν έχουν όλοι τις γνώσεις και τα μέσα να κατασκευάσουν μια ηλεκτρονική πλακέτα, κυκλοφορούν έτοιμες, προκατασκευασμένες πλακέτες Arduino που μπορείτε να προμηθευτείτε για περίπου €25. Με λίγα χρήματα παραπάνω μάλιστα, οι περισσότεροι προμηθευτές διαθέτουν Arduino Starter Kit, τα οποία, εκτός από το ίδιο το Arduino, περιέχουν διάφορα άλλα εξαρτήματα και εργαλεία που μπορεί να χρειαστείτε για τις πρώτες σας εφαρμογές (όπως το απαραίτητο καλώδιο USB για την σύνδεση με τον υπολογιστή, ράστερ, καλώδια, LED, διακόπτες, ποτενσιόμετρα, αντιστάσεις, διόδους, τρανζίστορ κ.λπ.).

Ελένη Μαστροπέτρου

Πιστοποιημένος Εκπαιδευτής-Προπονητής
Ρομποτικής IROC Hellas

ΤΑ 28ΧΡΟΝΑ ΓΕΝΕΘΛΙΑ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΥΣ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΜΑΣ

Αγαπητοί αναγνώστες της εφημερίδας «Νέα Αγχιάλος» με το φύλλο 113 που κρατάτε στα χέρια σας, Οκτωβρίου-Δεκεμβρίου 2021 η εφημερίδα μας μπαίνει στον 29ο χρόνο της έκδοσής της.

28 χρόνια, στην ενημέρωση, για τα τεκταινόμενα στην Νέα Αγχιάλο.

28 χρόνια, στην έκφραση θέσεων ιδεών, απόψεων και διεκδικήσεων με προτάσεις για την αναβάθμιση του τόπου μας.

28 χρόνια, να μεταφέρει με δημοσιογραφική επάρκεια και αριτιότητα τα θέματα της τοπικής κοινωνίας ανταποκρινόμενη πάντα στις αρχές της αλήθειας και της δημοκρατίας.

28 χρόνια, να αποτελεί την γέφυρα που ενώνει το παρελθόν με το παρόν αλλά και το μέλλον.

28 χρόνια, προσφοράς στον Πολιτισμό μας προβάλλοντας την παράδοση και ενισχύοντας την ιστορική μας μνήμη.

28 χρόνια να αναπτύσσει δεσμούς φιλίας και συνεργασίας με διάφορους πολιτιστικούς φορείς δημιουργώντας προστιθέμενη αξία κοινωνικής αλληλεγγύης, συνοχής.

28 χρόνια πλούσια θεματογραφία και πρωτογενή θέματα από σημαντικούς αρθρογράφους.

28 χρόνια από την έκδοσής της σήμερα, αισθανόμαστε την ανάγκη να εκφράσουμε

ένα μεγάλο ευχαριστώ σ' όλους τους συμπατριώτες μας, που στήριξαν την εφημερίδα, τους φίλους του Συλλόγου μας που είναι αρκετοί και κυρίως τον συμπατριώτη μας εφοπλιστή Παρασκευά Δράγνη χάρη της ευγενικής του χορηγίας, που

εκδηλώνει την αγάπη του για την γενέθλια γη του, συνεχίζουμε την έκδοσή της με νέο στίσιμο (lay out) νέο τυπογραφείο, προσδοκώντας να γιορτάσουμε τα 30 γενέθλιά της.

Για την συντακτική επιτροπή
Απόστολος Ζαφειρόπουλος

Επίσκεψη για Χρόνια Πολλά

Ο πρόεδρος και ο αντιπρόεδρος του Συλλόγου των Αγχιαλιτών της Αθήνας επισκέφτηκαν τον συμπατριώτη μας Παρασκευά Δράγνη, ευεργέτη του τόπου μας και ευπατρίδη, για να του εκφράσουν εκ μέρους του Δ.Σ. τις ευχαριστίες τους και να του ευχηθούν να έχει μια καλή ευλογημένη χρονιά με υγεία.

Με την ευκαιρία αυτή του χάρισαν την νεοεκδοθείσα ποιητική συλλογή του συμπατριώτη μας Παστία Ν. Γιασόπουλου με τίτλο «Το Χρονικό της Θύελλας».

Νέα της ΠΑΝΘΕΣΣΑΛΙΚΗΣ ΣΤΕΓΗΣ

Εκδήλωση τιμής για τον Αλέξανδρο Παπαδιαμάντη στην ομώνυμη πλατεία της Αθήνας

Με ξεχωριστή επιτυχία πραγματοποιήθηκε την Κυριακή 17 Οκτωβρίου 2021 η εκδήλωση τιμής στον Κορυφαίο Σκιαθίτη Λογοτέχνη Α Παπαδιαμάντη στην ομώνυμη πλατεία της Αθήνας με φορέα διοργάνωσης την Ομοσπονδία Θεσσαλικών Σωματείων Αττικής «Η Πανθεσσαλική Στέγη».

Η Εκδήλωση ξεκίνησε με αρτοκλασία στον Ι.Ν Κοιμήσεως Θεοτόκου (Παναγίτσα) και μετά το καλωσόρισμα από την υπεύθυνη Δημοσίων Σχέσεων της Π.Σ κ. Ηλέκτρα Αντωνοπούλου- Πανάγου ακολούθησε το κύριο μέρος στην Ομώνυμη πλατεία όπου βρίσκεται η προτομή του Αείμνηστου Λογοτέχνη.

Στους Χαιρετισμούς τους η Αντιπεριφερειάρχης Π.Ε Μαγνησίας κ.Δωροθέα Κολυνδρίνη αλλά ο Αντιπεριφερειάρχης Κεντρικού Τομέα Αττικής κ. Γεώργιος Δημόπουλος εκπροσωπώντας τον Περιφερειάρχη Αττικής κ. Γεώργιο Πατούλη συνεχάρησαν τον διοργανωτή φορέα για την ξεχωριστή πρωτοβουλία και δήλωσαν τη στήριξη τους σε ανάλογες δράσεις, «Με τις πρωτοβουλίες και τα έργα σας είστε άξιοι πρεσβευτές της Θεσσαλίας στην Αθήνα πρωταγωνιστώντας στην Οικονομία της Χώρας, στις Τέχνες και στα γράμματα, διατηρώντας παράλληλα, ζωντανή την πλούσια παράδοση μας τα ήθη και τα έθιμα μας.» ανέφερε χαρακτηριστικά η κ. Κολυνδρίνη.

Κατόπιν έλαβε το λόγο ο Πρόεδρος της Ομοσπονδίας Θεσσαλικών Σωματείων Αττικής «Η Πανθεσσαλική Στέγη» Δρ. Στέφανος Γ. Κούτρας ο οποίος μεταξύ άλλων αναφέρθηκε στις πρωτοβουλίες της Πανθεσσαλικής Στέγης και στο έργο της και έδωσε τον λόγο στον Δήμαρχο Αθηναίων κ. Μπακογιάννη.

Ο Δήμαρχος Αθηναίων αφού ευχαρίστησε τον Πρόεδρο και το Δ.Σ της Π.Σ τόνισε χαρακτηριστικά:

«Αισθάνομαι πολύ όμορφα που βρίσκομαι ανάμεσα σας. Ένας Ευρυτάνας, απέναντι σε Θεσσαλούς. Εδώ, στην όμορφη πλατεία Παπαδιαμάντη, στη μοναδική ρυμοτομικά γειτονιά της Κυπριάδου, μιας από τις πιο όμορφες γωνιές της Αθήνας μας.

Στη συνοικία που γαλούχησε την τεράστια γενιά του '30, που τόσα προσέφερε στον πολιτισμό μας. Που έδωσε το όνομα του μεγάλου Σκιαθίτη σε μια από τις πλατείες της, αναγνωρίζοντας την τεράστια αξία του.

Τι να πρωτοπεί κανείς για τον Παπαδιαμάντη; Πως να ερμηνεύσει μια τόσο πρωτότυπη και μοναδική παρουσία στα ελληνικά γράμματα;

Σαν άρτια σκηνοθετικά και εμπνευσμένη σεναριακά ελληνική ταινία σε εποχές που δεν υπήρχε ούτε καν βωβός κινηματογράφος, ο Παπαδιαμάντης καταφέρ-

νει να μας παρακινεί να τον διαβάσουμε ξανά και ξανά.

Για να απολαύσουμε το λόγο του, τις ανατροπές στην πλοκή, να βρούμε το κάτι ακόμη μαγικό που μας ξέφυγε στην πρώτη ανάγνωση. Σαν τις ιστορίες των παππούδων στο χωριό, που δεν τις χορταίνουμε, αν δεν τις ακούσουμε τουλάχιστον δέκα φορές, αν δεν καλύψουμε τις βασικές πτυχές των γεγονότων που εξιστορούν. Γιατί η μαγεία δεν κρύβεται μόνο στις ιστορίες αυτές καθ' αυτές, αλλά και στον τρόπο που δίνονται.

Με την εύκολα ακόμη και σήμερα αναγνώσιμη καθαρεύουσα του, αλλά αυστηρά με τη δημοτική της Αθήνας της εποχής και τη ντοπιολαλιά της Σκιάθου στους διαλόγους των ηρώων του. Αυτός που έλεγε πως δεν ομοιάζει ούτε του Πόε, ούτε του Ντίκενς, αλλά μοιάζει στον εαυτό του.

Γιατί, ας μην κάνουμε λάθος. Ο Παπαδιαμάντης αναγνωρίστηκε αμέσως από τους συγχρόνους του. Αυτό δεν αποτελεί έκπληξη. Το παράξενο είναι η διαχρονικότητά του.

Γιατί, δεν ασχολήθηκε ούτε με μεγάλα γεγονότα, ούτε διαπραγματεύτηκε πανανθρώπινες αξίες. Έκανε όμως τη Σκιάθου των 60 τετραγωνικών χιλιομέτρων και των 3.000 κατοίκων, ήπειρο ανεξερεύνητη.

Την Αθήνα στα τέλη του 19ου αιώνα μαγευτικά οικεία, γεμάτη με ήρωες καθημερινούς αλλά μοιραίους, δεμένους στο άρμα μια ζωής σχεδόν προαποφασισμένης.

Αυτός πήγε -με χίλια βάσανα- κόντρα στη μοίρα του και από δημοδιδάσκαλος έγινε συγγραφέας. Ίσως, ο μεγαλύτερος από συστάσεως ελληνικού κράτους.

Τον φανταζόμαστε στρυμωγμένο λίγα χρόνια στο κελί του Νεωκόρου στην εκκλησία των Αγίων Αναργύρων στου Ψυρρή. Να ψέλνει στο εκκλησάκι του

Προφήτη Ελισσαίου στην Πλάκα. Δεξιός ψάλτης αυτός, αριστερός ο επίσης άνθρωπος των γραμμάτων και ακαδημαϊκός εξάδελφός του, Αλέξανδρος Μωραϊτίδης.

Να συζητά στα καφενεία της παλιάς Αθήνας με σημαντικούς λογοτέχνες και πολιτικούς της εποχής του: τον Μαλακάση, τον Επαμεινώνδα Δεληγιώργη, τον Παύλο Νιρβάνα, τον Αριστομένη Προβελέγγιο.

Να γράφει διηγήματα στη μπακαλοταβέρνα του Καχριμάνη (Αγίων Αναργύρων και Σαρρή γωνία) πάνω στις χάρτινες σακούλες που τις έκοβε σε ορθογώνια κομμάτια.

Να παρίσταται το 1908 στον φιλολογικό σύλλογο «Παρνασσός» στη γιορτή προς τιμή του και με σκοπό

τη συγκέντρωση ενός χρηματικού ποσού που θα τον έβγαζε από το οικονομικό αδιέξοδο.

Και να φεύγει απογοητευμένος αμέσως μετά προκειμένου να επιστρέψει στη Σκιάθου οριστικά.

Θα καταγράψει και τις έντονες κοινωνικές και οικονομικές ανισότητες των αρχών του 20ού αιώνα: η Αθήνα είναι η πόλη «της δουλοπαροικίας και των πλουτοκρατών».

Ο «κοσμοκαλόγερος» είναι ένας χαρακτηρισμός που τον συνοδεύει πάντα, αλλά μάλλον δεν ήταν μόνο αυτό. Πρόκειται για μία όψη του.

Ο συγγραφέας που έγραψε το «Άνθος του Γιαλού» και το «Αστεράκι» δεν θα μπορούσε να χαρακτηριστεί έτσι. Απλά, τα ελληνικά γράμματα ήθελαν έναν άγιο. Και τον βρήκαν δίχως δεύτερη σκέψη στο πρόσωπό του.

Η βαθιά πίστη στο Θεό με την οποία ποτίζονται τα γραπτά του, έγινε η βασική ερμηνεία του φαινομένου Παπαδιαμάντη.

Το έργο του θα ήταν άρτιο και χωρίς τη «Φόνισσα». Απλά εκεί έδωσε συμπυκνωμένη και σε «κονσέρβα» τη φλόγα από τα λόγια της ψυχής του, δώρο προς τις επόμενες πολλές γενιές.

«Μια μέρα το παρόν θα μας ξαφνιάσει με τη δύναμη της επικαιρότητάς του», έγραψε προφητικά ο Ελύτης στη «Μαγεία του Παπαδιαμάντη». Διότι, άλλαξε η σκέψη μας καθώς ζούμε στην εποχή των κρίσεων.

Γυρνάμε στο παρελθόν για να βρούμε τη συνταγή και να ανταπεξέλθουμε στις αντιξοότητες. Τη συνταγή που ονομάζεται αξιοπρέπεια.

Στα 110 χρόνια που μας χωρίζουν από το θάνατο του, «τα αντισύλλια του οικοδομήματός του έπεσαν ένα προς ένα. Η αγροτική φάση πέρασε στη βιομηχανική, το χωριό στην πολιτεία, ο χριστιανός στον άπιστο.

Κοινοτοπίες που αν είχαν την ίδια σημασία του αναπότρεπτου για το πνεύμα όση έχουν για την καθημερινή μας ζωή, θα έπρεπε η μορφή του Σκιαθίτη διηγηματογράφου να έχει γίνει αέρας. Δεν έγινε»...

Η προχειρότητα για την οποία κατηγορήθηκε στα πρώτα του διηγήματα, μετουσιώνεται σε δημιουργική πνοή. Θα βρει «βράχους χαρακτήρων» θα τους σμιλέψει απαράμιλλα, θα τους απογειώσει, θα τους αποθεώσει.

Θα εξυψώσει την δύσκολη ζωή του, θα κάνει την τεράστια υπέρβαση και θα γίνει ένας παγκόσμιος αναγνωρισμένος συγγραφέας.

Ήταν από τους τελευταίους που «πρόλαβαν να γεράσουν με αυτά που πρωτοαγάπησαν»...

Όντας παιδί της εποχής του, έγραφε αθέλπτα ίσως, για τη διάσωσή της.

Αν θα μπορούσε να δει τις πωλήσεις των διηγημάτων του κατά τον 21ο αιώνα, θα τις αντιμετώπιζε τουλάχιστον με αμνηχανία. Αλλά ίσως και όχι.

Ένας κατά βάση μοναχικός τύπος που κυκλοφορεί πάντα με το έργο του Σαίξπηρ στο πρωτυπο πάνω του, μπορεί να στόχευε σε κάτι πολύ παραπάνω από μια εφήμερη ανάγνωση από μια διθυραμβική κριτική.

Στην υστεροφημία του. Σας ευχαριστώ για την πρόσκληση.»

Με την ολοκλήρωση της Ομιλίας του Δημάρχου Αθηναίων και το σύντομο και-ρετισμό της Προέδρου του Συλλόγου Απανταχού Σκιαθιτών κ. Ρίτας Μουντζούρη το Χορευτικό του Συλλόγου Θεσσαλών Ν.Ιωνίας (Πρόεδρος Αναστασία Κλάρα) με επικεφαλής την Δασκάλα παραδοσιακών Χορών κ. Λία Βουγιούκα παρουσίασε χορούς των Σποράδων ενθουσιάζοντας με την άρτια εμφάνιση τους παριστάμενους Θεσσαλούς και φίλους της Θεσσαλίας. Συγκεκριμένα παρουσιάστηκαν οι χοροί Καμάρα- Σκιάθος, Συρτός Σκοπέλου, Μανωλάδες, Μπάλος Σποράδων.

Ακολούθησε ανάγνωση αποσπασμάτων με ξεχωριστό τρόπο από έργα του Παπαδιαμάντη από τους ηθοποιούς Φωτεινή Φιλοσόφου, Γιάννη Νικολαΐδη και Έφη Χατζούλη.

Τηρήθηκε ενός λεπτού σιγή και ακολούθησε ο Εθνικός ύμνος.

140 ΧΡΟΝΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΗΣ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ

(συνέχεια από την 1η σελίδα)

Στη συνέχεια πραγματοποιήθηκε πομπή παραδοσιακών αγνημάτων η οποία κατέληξε στο Μνημείο «Άγνωστου Στρατιώτη» στην πλατεία Συντάγματος, όπου και ακολούθησε κατάθεση στεφάνων από τους: Πρόεδρο «Πανθεσσαλικής Στέγης» Δρ. Στέφανο Κούτρα, Περιφερειάρχη Αττικής κ. Γεώργιο Πατούλη, Εκπρόσωπο της Βουλής των Ελλήνων, Βουλευτή Ν. Καρδίτσας κ. Ασημίνα Σκόνδρα και τον Εκπρόσωπο του Πρωθυπουργού και της Κυβέρνησης κ. Χρήστο Τριαντόπουλο.

Στο τιμητικό άγημα έλαβαν μέρος μέλη συλλόγων, ντυμένοι με παραδοσιακές θεσσαλικές φορεσιές, ενώ μετά την κατάθεση Στεφάνων ακολούθησε μπροστά στο μνημείο του Αγνώστου Στρατιώτη παρουσίαση παραδοσιακών χορών.

Οι σύλλογοι που συμμετείχαν στους παραδοσιακούς χορούς είναι οι εξής: Θεσσαλική Ένωση Θριασίου Πεδίου, Σύλλογος Θεσσαλών Ν. Ιωνίας Αττικής και ο Σύλλογος Θεσσαλών Γαλατσίου Αττικής «Η Αργώ».

Η ομιλία του υφυπουργού Χρήστου Τριαντόπουλου:

«Αποτελεί ιδιαίτερη τιμή για μένα η συμμετοχή στη

φετινή εκδήλωση. Το 2021 είναι ένα έτος οροσήμων. Φέτος συμπληρώθηκαν 200 χρόνια από την έναρξη της Ελληνικής Επανάστασης. Από τον ξεσηκωμό του γένους που μέσα από αγώνες, θυσίες και περιπέτειες οδήγησε σε μία πορεία δύο αιώνων ελευθερίας. Από τη στιγμή που ένας επαναστατημένος, με βαθιές ρίζες στην ιστορία, στον χώρο και στον χρόνο, λαός άρχισε να στήνει ένα νέο κράτος, ισορροπώντας μεταξύ ανατολής και δύσης. Από τη στιγμή εκείνη που ο Ελληνισμός πάτησε γερά στα πόδια του, μετά από αιώνες, και άρχισε να δημιουργεί ξανά, σε μεγάλο εύρος, σε όλα τα μήκη

και πλάτη της υπηλίου, με σημείο αναφοράς ένα σύγχρονο, πλέον, κράτος.

Φέτος συμπληρώνουμε 60 και 40 χρόνια από την πρώτη συμφωνία σύνδεσης και την ένταξη της Ελλάδας στην ΕΟΚ αντίστοιχα. Οπότε και τέθηκαν οι βάσεις και δρομολογήθηκαν οι συνθήκες εκείνες για να εξελιχθούμε σε ένα σύγχρονο και ισχυρό κράτος, στον

πυρήνα της ευρωπαϊκής οικογένειας και στην πρώτη γραμμή των διεθνών εξελίξεων.

Το 2021 σηματοδοτεί, ωστόσο, και ένα ιδιαίτερα σημαντικό ορόσημο για εμάς τους Θεσσαλούς, καθώς συμπληρώνονται 140 χρόνια από την απελευθέρωση και την ένωση της Θεσσαλίας με την Ελλάδα. Μία ένωση που ήλθε 60 ολόκληρα χρόνια μετά την έναρξη της Ελληνικής Επανάστασης και για να επέλθει ποτίστηκε με ποτάμια αίματος και δακρύων των προγόνων μας.

Η Θεσσαλία ήταν η περιοχή της πατρίδας μας με ενεργό συμμετοχή σε όλες τις επαναστατικές πρωτοβουλίες και κινήσεις. Πέρα από τα επαναστατικά κινήματα που εκδηλώθηκαν στην περιοχή μας ήδη από την πρώιμη περίοδο της οθωμανικής κατοχής, η Θεσσαλία πρωτοστάτησε στην προετοιμασία του εδάφους για την Ελληνική Επανάσταση, ενώ όταν ξέσπασε η τελευταία, οι πρόγονοί μας δήλωσαν ηρωικό 'παρών' σε όλα τα μέτωπα, από τη Μολδοβλαχία μέχρι το Μεσολόγγι. Φυσικά, η φλόγα του Αγώνα έφτασε και στην περιοχή μας, παρά το γεγονός

συνέχεια στη σελ. 14

συνέχεια από τη σελ. 13

ότι οι πιθανότητες ήταν συντριπτικά εναντίον μας λόγω της ισχυρής παρουσίας οθωμανικών στρατευμάτων.

Ήταν μία φλόγα, όμως, το άναμμα της οποίας είχε ξεκινήσει και από τις περιοχές της Θεσσαλίας. Ήταν ο Ρήγας Φεραίος, από το Βελεστίνο, ο εθνομάρτυρας, ο φλογερός πρόδρομος της Επανάστασης που πότισε με το έργο του και με τη ζωή του σε όλο τον Ελληνισμό πως «καλύτερα μιας ώρας ελεύθερη ζωή παρά σαράντα χρόνια, σκλαβιά και φυλακή». Ήταν τα βουνά της Θεσσαλίας, των Αγράφων, του Ολύμπου και όλων των ορεινών όγκων, που άνδρωσαν τους κλέφτες και τους αρματολούς, με ηγετικές μορφές Σαρακατσάνους αγωνιστές όπως ο Κατσαντώνης και ο Καραϊσκάκης και, φυσικά, πολλούς άλλους. Ήταν στην Ιερά Μονή του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου, στη Σκιάθο, όπου φτιάχτηκε και υψώθηκε η πρώτη Ελληνική Σημαία προεπαναστατικά. Ήταν ο Άνθιμος Γαζής και το Πήλιο, από όπου ξεκίνησαν τα πρώτα βήματα της Επανάστασης της Θεσσαλομαγνησίας -όπως χαρακτηρίστηκε- στο πλαίσιο της Εθνικής Παλιγγενεσίας. Ήταν πολλές άλλες περιπτώσεις λογίων, αγωνιστών, μαχών και επαναστατικών κινήσεων από τα νησιά μέχρι τους ορεινούς όγκους. Σε κάθε γωνιά της Θεσσαλίας, στη Μαγνησία, στην Καρδίτσα, στα Τρίκαλα και στη Λάρισα.

Δυστυχώς, η Θεσσαλία δεν αποτέλεσε τμήμα του νεοσύστατου κράτους. Αυτό, όμως, δεν σήμαινε ότι κάμφθηκε το πάθος για τη λευτεριά και η συνεχής επιδίωξη αυτής. Αντιθέτως, η φλόγα της Επανάστασης παρέμενε αναμμένη στη Θεσσαλία, στην Ήπειρο, στην Κρήτη, στη Μακεδονία και αλλού. Φυσικά, η αστάθεια του νεοσύστατου κράτους, με τις γνωστές εσωτερικές τριβές και αντιπαραθέσεις, αλλά κυρίως οι επικρατούσες γεωπολιτικές συνθήκες δεν επέτρεψαν την προσάρτηση, αν και οι εξελίξεις την καθιστούσαν αναγκαία.

Ήταν τότε, όμως, που οι Θεσσαλοί όρθωσαν ξανά το ανάστημά τους. Ήταν τους πρώτους μήνες του 1878, όταν ξέσπασε η φλόγα της Επανάστασης της Θεσσαλίας, από τη Δυτική Θεσσαλία, ενώ είχαν προηγηθεί και προγενέστερες επαναστατικές κινήσεις στο Πήλιο. Ήταν τότε που άρχισαν να απελευθερώνονται χωριά, να επιτυγχάνονται σημαντικές νίκες, όπως αυτή στη μάχη της Σέκλιζας, ενώ ιστορικής σημασίας ήταν η μεγάλη νικηφόρα μάχη Ματαράγκας - Πετρομαγούλας - Πύργου Κιερίου.

Μάχες όπου οι ελληνικές δυνάμεις κατάφερναν να επικρατήσουν επί πολλαπλάσιων τουρκικών δυνάμεων, που πέραν του αριθμού υπερτερούσαν και σε εξοπλισμό και οπλισμό. Μάχες με ηρωικές προσωπικότητες, όπως ο Λάιος, ο Ισχύμαχος και ο Τερτίπης.

Νικηφόρες μάχες που άνοιξαν το δρόμο, τόσο στο πεδίο, όσο και σε διεθνές διαπραγματευτικό επίπεδο, για την απελευθέρωση της Θεσσαλίας από τον τουρκικό ζυγό το 1881. 140 χρόνια πριν. 140 χρόνια ελεύθερη Θεσσαλία. 140 χρόνια αγώνων και δημιουργίας.

Στα χρόνια που ακολούθησαν, η Θεσσαλία αποτέλεσε πεδίο αγώνων, σύνθεσης, δημιουργίας και ανάπτυξης. Αγώνων και για τις άλλες περιοχές του Ελληνισμού που έμεναν να απελευθερωθούν από τον τουρκικό ζυγό, όπως στη Μακεδονία, όπου ο Σαρακατσάνος Γαρέφης από το Πήλιο βρέθηκε ως Μακεδονομάχος οπλαρχηγός στο Βέρμιο και αλλού, με το χωριό Γαρέφειο να φέρει το όνομά του. Ήταν τότε που και ο Μακεδονομάχος προπάππος μου, Σπύρος Κοπάλης, έδωσε το μεγάλο αγώνα για την απελευθέρωση της Μακεδονίας.

Οι Θεσσαλοί, όμως, έδωσαν αγώνες και στους κάμπους της Θεσσαλίας για να αποκατασταθεί η δικαιοσύνη και η τάξη στη διανομή του κλήρου, ώστε να μπορέσουν οι Θεσσαλοί να καλλιεργήσουν τη γη τους, να στήσουν τα χωριά τους, να μεγαλώσουν τις οικογένειές τους και να προοδεύσουν. Αγώνες μεγάλοι, με νέες θυσίες, αλλά και κοινωνικές νίκες και εθνικές κατακτήσεις.

Μετά τα δύσκολα αυτά χρόνια, η Θεσσαλία άρχισε να πατά γερά στα πόδια της, αξιοποιώντας δημιουργικά ένα πολιτιστικό μωσαϊκό συνθέσεων, όπου οι πεδινές και οι παράλιες περιοχές είχαν μοιραστεί από τους ορεισίβιους -και συχνά νομαδικούς- πληθυσμούς, αλλά και από τον προσφυγικό ελληνισμό. Έλληνες από την Ανατολική Ρωμυλία, από την Ιωνία, από την Καππαδοκία, από τον Πόντο και από αλλού εγκαταστάθηκαν και αποτέλεσαν μαζί με τους υπόλοιπους Θεσσαλούς ένα δημιουργικό κράμα που ώθησε την περιοχή σε μία πορεία μακράς κοινωνικής εξέλιξης και οικονομικής ανάπτυξης. Μία πορεία που είχε ως βάση τον πρωτογενή τομέα, που όσα χρόνια και αν περάσουν παραμένει το σημείο αναφοράς της. Μία πορεία που αξιοποίησε τη γεωγραφική θέση και την εμπορική δυναμική. Μία πορεία που από τις πρώτες φάσεις της είχε μέσα τη βιοτεχνία, αλλά και τη βιομηχανία.

Μία πορεία που ποτέ δεν παραμέλησε το πλούσιο πολιτιστικό, ιστορικό και λαογραφικό αποτύπωμα της περιοχής - αντιθέτως, το ανέδειξε και το αξιοποίησε στο έπακρον. Μία πορεία, όμως, που σημαδεύτηκε και από σημαντικές προσωπικότητες.

Και θα μου επιτρέψετε να σταθώ σε δύο κομβικές κατά την άποψή μου πολιτικές προσωπικότητες από τη Θεσσαλία, με πανελλήνια και διεθνή, ιστορική εμβέλεια. Και αυτές είναι:

Ο Νικόλαος Πλαστήρας, ο μεγάλος στρατιωτικός, πολιτικός και πρωθυπουργός από την Καρδίτσα, που

υπηρέτησε τη χώρα σε χρόνια πολύ δύσκολα, χρόνια όπου μόνο οι μεγάλοι άνδρες λάμβαναν μεγάλες, διαχρονικές αποφάσεις.

Ο Γεώργιος Καρτάλης, ο οικονομολόγος, ο πολιτικός, ο αντιστασιακός, ο υπουργός οικονομικών και συντονισμού από τον Βόλο, που σε χρόνια το ίδιο δύσκολα κατάφερε κομβικά επιτεύγματα στην οικονομική πολιτική και έβαλε τις βάσεις για την άνθηση της ελληνικής οικονομίας.

Από εκείνα τα χρόνια ακολούθησαν πολλές πολιτικές προσωπικότητες, με κομβικές και σημαντικές υπουργικές θέσεις στις Κυβερνήσεις που ακολούθησαν μέχρι και σήμερα.

Η Θεσσαλία, λοιπόν, αν και προσαρτήθηκε 60 χρόνια μετά την Ελληνική Επανάσταση στον κορμό του ελληνικού κράτους, κατάφερε να εξελιχθεί, να τρέξει, να αναπτυχθεί. Και αυτό το οφείλει στους ανθρώπους της. Από τους ανθρώπους του μόχθου και της αγροτιάς, μέχρι και τους ανθρώπους που βρίσκονται και εργάζονται σε άλλους τομείς και επίπεδα. Άνθρωποι με κοινές αναφορές, με εργατικότητα και με αγάπη για τον τόπο τους.

Αυτά τα στοιχεία, ως γνωρίσματα των ανθρώπων της περιοχής μας, δεν τα αναφέρω θεωρητικά. Φανερώθηκαν σε πολλές περιπτώσεις, σε δύσκολες στιγμές. Ένα πρόσφατο χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι η θεομηνία 'Ιανός', που έπληξε ένα μεγάλο μέρος της Θεσσαλίας, αγγίζοντας όλους τους νομούς. Με τα μεγαλύτερα προβλήματα στον νομό Καρδίτσας, στα Φάρσαλα, στον Αλμυρό, αλλά και στη Νέα Αγχίαλο. Ήταν η στιγμή που καταφέραμε να συνεργαστούμε όλοι μαζί για να στηρίξουμε τους πληγέντες συμπολίτες μας και να αποκαταστήσουμε τις καταστροφές, σε χρόνους που δεν έχουν καμία σχέση με το παρελθόν. Και αυτό το πετύχαμε, απλώς, γιατί εργαστήκαμε όλοι μαζί για το καλό του τόπου, ακολουθώντας τις οδηγίες και τις κατευθύνσεις του Πρωθυπουργού, Κυριάκου Μητσοτάκη. Μέχρι τώρα, η χρηματοδότηση, λαμβάνοντάς υπόψη διαθέσεις, πιστώσεις και δεσμεύσεις, ξεπερνά τα 700 εκατ. ευρώ προς τις περιοχές που επλήγησαν από τον 'Ιανό'.

Και συνεχίζουμε, δίνοντας, φυσικά, έμφαση, ως Κυβέρνηση, και σε άλλα έργα στη Θεσσαλία, μεγάλα έργα. Συνεχίζουμε με την ίδια αποφασιστικότητα, για να εξασφαλίσουμε αυτά που αξίζουν σε εμάς και τα παιδιά μας αρκετές και ποιοτικές θέσεις εργασίας, σύγχρονες και ασφαλείς υποδομές, όρους βιώσιμης και δίκαιης ανάπτυξης για όλους, καλύτερη ποιότητα ζωής, προστασία της υγείας - για αυτό και πρέπει με προσηλωση να ακολουθούμε ό,τι προβλέπεται σε αυτή τη δύσκολη μάχη με τον κορωνοϊό. Η πανδημία είναι εδώ, είναι επίμονη και εμπεριέχει και αρκετές δόσεις αβεβαιότητας ως προς το σημείο που η παγκόσμια κοινότητα θα απεγκλωβιστεί από αυτή. Συνεπώς, οφείλουμε όλοι να εμβολιαστούμε, να προσέχουμε και να τηρούμε όλα τα προβλεπόμενα, ώστε να καταφέρουμε όλοι μαζί να βγούμε από αυτή τη δύσκολη κατάσταση. Για το 'έυ ζην', τα ανώτερα ιδανικά και τις αξίες, οι πρόγονοί μας μας δείχνουν τον δρόμο και εμείς το ελάχιστο που μπορούμε να κάνουμε για να τους τιμήσουμε, είναι να διατηρήσουμε τη μνήμη τους ζωντανή και να ακολουθήσουμε το παράδειγμά τους».

Σας ευχαριστούμε για τις ωραίες ευχές σας!!!Αντευχόμαστε!!!

Μία αξιόλογη πρωτοβουλία των μαθητών του συμπατριώτη μας καθηγητή **Νίκου Τερψιάδη**.

Μαζί με τις καλύτερες ευχές του για τα Χριστούγεννα και το νέο χρόνο μας έστειλε και τις μαθηματικές-εικαστικές Χριστουγεννιάτικες κάρτες που σχεδίασαν οι μαθήτριες και οι μαθητές του στον Όμιλο Μαθηματικών του Πειραματικού Λυκείου του Πανεπιστημίου Μακεδονίας.

Στο πλαίσιο της συνεργασίας του Σχολείου του με το NOESIS-Κέντρο Διάδοσης Επιστημών & Μουσείο Τεχνολογίας προσφέρουν τις κάρτες δωρεάν στην εκπαιδευτική κοινότητα και στο ευρύ κοινό.

Οι κάρτες είναι αναρτημένες στην ιστοσελίδα <https://sites.google.com/view/xmascards2021/>

και μπορεί να τις κατεβάσει όποιος επιθυμεί και να τις χρησιμοποιήσει (είτε σε ηλεκτρονική μορφή είτε να τις τυπώσει) για να στείλει τις Χριστουγεννιάτικες ευχές του.

Σας συχαίρουμε!!!

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΕΚ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ ΚΑΤΑΓΟΜΕΝΩΝ

Με ιδιαίτερη λαμπρότητα τιμήθηκε στο Νέο Φάληρο από τους Απανταχού Καρδιτσιώτες και Μαυρομματιανούς η μνήμη του Γεωργίου Καραϊσκάκη

Με ιδιαίτερη λαμπρότητα και με την δέουσα επισημότητα, παρουσία των πολιτικών, αυτοδιοικητικών και στρατιωτικών Αρχών αλλά και μεγάλου πλήθους Καρδιτσιωτών, τιμήθηκε η μνήμη του Στρατάρχη της Ρούμελης και Αρχιστράτηγου της Ελλάδας κατά τον απελευθερωτικό αγώνα του 1821, του Καρδιτσιώτη Γεωργίου Καραϊσκάκη.

Ο Σύλλογος των Απανταχού εκ του Νομού Καρδίτσας καταγομένων και ο Σύλλογος των Απανταχού Μαυρομματιανών «Ο Καραϊσκάκης», υπό την αιγίδα του Δήμου Πειραιά, οργάνωσαν την καθιερωμένη ετήσια και επετειακή, λόγω της συμπλήρωσης των 200 ετών από την Ελληνική Επανάσταση του 1821, εκδήλωση τιμής, την περασμένη Κυριακή, 7 Νοεμβρίου 2021, στο Μνημείο όπου φυλάσσονται τα οστά του Γεωργίου Καραϊσκάκη, το οποίο βρίσκεται στην ομώνυμη πλατεία στο Νέο Φάληρο, δίπλα στο γήπεδο ποδοσφαίρου του Ολυμπιακού Πειραιώς, που φέρει το όνομά του (Γήπεδο Καραϊσκάκη) και στο σημείο όπου σκοτώθηκε ο Εθνικός Ήρωας.

Η εκδήλωση ξεκίνησε με επιμνημόσυνη δέηση, στην οποία χοροστάτησε ο Πρωτοσύγκελος της Ιεράς Μητρόπολης Πειραιώς και Φαλήρου, Πανοσιολογιότατος Αρχιμανδρίτης κ. Νήφων, πλαισιωμένος από ιερείς, εκπροσωπώντας τον Σεβασμιότατο Μητροπολίτη, κ.κ. Σεραφείμ.

Εν συνεχεία, χαιρετισμό απηύθυνε ο Πρόεδρος του Δ.Σ. του συνδιοργανωτή Συλλόγου των Απανταχού εκ του Νομού Καρδίτσας καταγομένων, κ. Κων/νος Κουσαής, ο οποίος καλωσόρισε τους παρευρεθέντες, τόνισε την ιδιαίτερη σημασία που έχει η διοργάνωση της εκδήλωσης αυτής σε ετήσια βάση για όλους τους Καρδιτσιώτες και ευχαρίστησε τους φορείς που συνέβαλαν στην επιτυχή πραγματοποίηση αυτής.

Χαιρετισμό απηύθυνε, επίσης, ο Πρόεδρος του Δ.Σ. του συνδιοργανωτή Συλλόγου των Απανταχού Μαυρομματιανών Καρδίτσας «Ο Καραϊσκάκης», κ. Θωμάς Ζούμπος, ο οποίος δήλωσε περήφανος για την Μαυρομματιανή καταγωγή του Γεωργίου Καραϊσκάκη και τόνισε την ανάγκη ανάδειξης της ηγετικής του μορφής και της συμβολής του στον Εθνικοαπελευθερωτικό Αγώνα μέσα από την εκδήλωση αυτή.

Την εκδήλωση χαιρέτησαν, μεταξύ των άλλων, ο Περιφερειάρχης Αττικής, κ. Γεώργιος Πατούλης και ο Δήμαρχος Πειραιά, κ. Ιωάννης Μώραλης. Για τον Καραϊσκάκη μίλησε ο Υπουργός Δικαιοσύνης και Βουλευτής Καρδίτσας, κ. Κων/νος Τσιάρας ο οποίος είπε:

Σεβασμιότατε
Αξιότιμοι κύριοι Πρόεδροι
Κύριες και Κύριοι.

Για τους περισσότερους ήρωες της Επανάστασης του 1821 γνωρίζουμε περισσότερο την αχλή του μύθου που τους περιβάλλει και λιγότερα για την πραγματική τους ζωή.

Ιδιαίτερως για εκείνους των οποίων η φυσιογνωμία ήταν αντιφατική και ο Γεώργιος Καραϊσκάκης είναι μια τέτοια περίπτωση.

Πολυσύνθετη προσωπικότητα, ο Καραϊσκάκης είναι η πιο καταπληκτική, ίσως και η πιο δραματική μορφή από τους αγωνιστές του Εικοσιένα.

Περίφημος κλέφτης του Κατσαντώνη, αρματολός των Αγράφων, στρατάρχης της Ρούμελης, αρχιστράτηγος της Ελλάδας και προπαντός γνήσιος λαϊκός ηγέτης.

Έτσι έχει καταγράψει ο μύθος και η Ιστορία τον Γεώργιο Καραϊσκάκη.

Νόθος γιος μιας καλόγριας και ενός αρματολού γεννιέται το 1782 σε μια σπηλιά πάνω από το Μαυρομάτι της γενέτειρας των περισσότερων από εμάς που βρισκόμαστε σήμερα εδώ, της Καρδίτσας.

Τον ακολουθούσε η πάντα η φράση:

«Ο γιος της Καλογριάς», καθώς η μάνα του είχε

Ο Υπουργός Δικαιοσύνης και Βουλευτής Καρδίτσας, κ. Κων/νος Τσιάρας κατά την ομιλία του για τη ζωή και το έργο του τιμώμενου Ήρωα

βρει καταφύγιο στο κοντινό μοναστήρι και πέθανε όταν αυτός ήταν οκτώ ετών.

Μέχρι την ηλικία των δεκαπέντε περίπου χρονών μεγάλωσε με τους θετούς γονείς, μια οικογένεια Σαρακατσάνων και δέχεται κάθε λογής χλευασμό επειδή είναι «μούλος, δηλαδή νόθος».

Δεν έχει δικό του σπίτι ή δικό του χωριό, το επίθετό του είναι κάτι σαν παρατσούκλι -«Καραϊσκάκης» ο μικρός μαύρος γιος του αρματολού Ίσκου-, ξενοδουλεύει.

Πρέπει, πραγματικά, να είσαι πλάσμενος από μια αλλιώτικη στόφα ανθρώπου για να καταφέρεις να αντέξεις μια τέτοια μοίρα και ο Καραϊσκάκης ήταν.

Πρότυπο για τον Καραϊσκάκη, όπως και για όλα τα παιδιά της υπαίθρου που βρίσκονται στην ηλικία της άνδρωσης, εκείνη την προεπαναστατική εποχή, ήταν οι κλέφτες και οι αρματολοί, που αντιπροσώπευαν στην λαϊκή συνείδηση των υπόδουλων Ελλήνων το αυτεξούσιο, την ελευθερία.

Βγαίνει, λοιπόν, από μικρός Κλέφτης στα βουνά, και τρία χρόνια αργότερα πέφτει στα χέρια του Αλή Πασά, ο οποίος εκτιμώντας τον ισχυρό του χαρακτήρα τον προσλαμβάνει στη σωματοφυλακή του.

Στην Αυλή των Ιωαννίνων όχι μόνο έμαθε τη στρατιωτική τέχνη, αλλά και στοιχειώδη γράμματα, γραφή και ανάγνωση.

Περί το 1804 εγκαταλείπει τον Αλή Πασά κι ενώνεται με το σώμα του περίφημου κλέφτη Κατσαντώνη.

Συμμετέχει και διακρίνεται σε πολλές μάχες κατά του πρώην αφεντικού του και γίνεται το πρωτοπαλικάρο του Κατσαντώνη.

Με στρατιωτική παρουσία στην υπηρεσία των Άγγλων στα Επτάνησα, τα οποία αποτέλεσαν ένα σχολείο πολέμου για πολλούς από τους μετέπειτα οπλαρχηγούς της επανάστασης, ο Καραϊσκάκης συμμετέχει ενεργά στις ζυμώσεις που γίνονται για την προετοιμασία της επανάστασης.

Μυείται στη Φιλική Εταιρεία και αντιπροσωπεύει τα Άγραφα σε σύσκεψη του απελευθερωτικού αγώνα, η οποία πραγματοποιήθηκε στη Λευκάδα τον Γενάρη του 1821.

Στα πρώτα χρόνια της Επανάστασης συμμετέχει ενεργά δραστηριοποιούμενος κυρίως στην περιοχή της Δυτικής Στερεάς.

Ωστόσο, ως γνωστό σύντομα, η επανάσταση θα δοκιμαστεί από ακρότητες και οι αδικίες, που εφεραν οι εμφύλιες συγκρούσεις, με άσχημες συνέπειες για την ομοψυχία των Ελλήνων και την πορεία της Επανάστασης, με τον Καραϊσκάκη να είναι στο επίκεντρο.

Την 1η Απριλίου 1824, στην εκκλησία της Παναγιάς στο Αιτωλικό, ο Καραϊσκάκης που ήταν φυματικός και εκείνη την περίοδο ήταν σε κρίση δικάζεται

για εσχάτη προδοσία.

Για μυστικές δέθεν συνεννοήσεις, για «καπάκια» με τον Ομέρ Βρυώνη και του Τούρκους, με αντάλλαγμα το αρματολίκι των Αγράφων.

Το δικαστήριο καταδίκασε τον ήρωα σε εξορία, παρόλο που το κατηγορητήριο αποδείχθηκε ψευδέστατο και κατασκευασμένο από τον μεγάλο αντίπαλό του, τον Αλέξανδρο Μαυροκορδάτο.

Ο Καραϊσκάκης πικραμένος αλλά και γεμάτος οργή για όσα συνέβησαν αποτραβήχτηκε στο Καρπενήσι και στα Άγραφα.

Εκεί τον βρίσκουν τα νέα για τη θυσία του Μεσολογγίου, που τον ταρακουνάει και συνειδητοποιεί, πως πρέπει να αγωνιστεί για κάτι που δεν έχει να κάνει με τοπικές φιλοδοξίες, αλλά για κάτι ευρύτερο.

Κι αυτό το ευρύτερο είναι η ελευθερία όχι μόνο της Ρούμελης, αλλά ολόκληρης της Ελλάδας. Ίσως ήταν ο μόνος από τους ηγέτες της επανάστασης που είχε εκείνη την στιγμή ένα τέτοιο όραμα.

Κατάφερε, λοιπόν, να δαμάσει τον «διαβολικό» εαυτό του, όπως ο ίδιος χαρακτηριστικά ανέφερε, και

Προέλευση επισήμων

τα τελευταία χρόνια της Επανάστασης να εξελιχθεί σε μια ηγετική «αγγελική» στρατιωτική φυσιογνωμία.

Ο Καραϊσκάκης, πιο μετρημένος από κάθε άλλη φορά, παραμέρισε τις έχθρες και τους εγωισμούς, ζητώντας μάλιστα ο ίδιος συγγνώμη από τους παλιούς του εχθρούς και αντιπάλους.

Αναλαμβάνει, έτσι, τη θέση του αρχιστράτηγου της Στερεάς Ελλάδας με πλήρη δικαιοδοσία, αφού όλοι αναγνώρισαν τις ικανότητές του και τη φιλοπατρία του.

Είναι χαρακτηριστικό πως ο ίδιος ο Ανδρέας Ζαΐμης, ο οποίος ηγείται της τότε κυβέρνησης και που υπήρξε ο ίδιος του θύμα του Καραϊσκάκη κατά τον δεύτερο εμφύλιο, είναι αυτός που του αναθέτει την αρχιστρατηγία, καθώς ηγείται του εκτελεστικού.

Ο Κολοκοτρώνης με το οποίο επίσης βρεθήκαν σε αντίπαλα στρατόπεδα, αναγνωρίζει πως μόνο αυτός είναι ικανός να ηγηθεί του αγώνα στην Στερεά και να σώσει την επανάσταση. Του εμπιστεύεται μάλιστα τον γιο του Γενναίο Κολοκοτρώνη να υπηρετήσει υπό τις διαταγές του.

Οι νίκες του στρατεύματος που ηγήθηκε διαδέχονταν η μία την άλλη. Ακρόπολη, Χαϊδάρη, Δίστομο, Αράχωβα, σε μία πολυήμερη μάχη, ανάλογη της καταστροφής του Δράμαλη στα Δερβενάκια, μάχη που ανέδειξε τις στρατηγικές του ικανότητες.

Η νικηφόρα πορεία του Αρχιστρατήγου συνεχίζεται μέχρι τον μοιραίο Απρίλιο του 1827, όταν και φτάνει ξανά στην Αττική, όπου κέρδισε δυο ακόμη νίκες, τη μια στο Κερατσίνι στις 4 Μαρτίου και την άλλη στη Μονή του Αγίου Σπυρίδωνα στις 13 του Απριλίου.

συνέχεια από τη σελ. 15

Από εκεί οι ελληνικές δυνάμεις κατευθύνθηκαν στο Φάληρο, όπου και στρατοπέδευαν στις 21 Απριλίου 1827, ώστε να αναμετρηθούν για μια ακόμη φορά με το στράτευμα του Κιουταχί. Και η παλιά έχθρα, ο φθόνος και η δικόνοια τον ξανασυναντούν.

Στις 22 Απριλίου 1827 έγινε μια συμπλοκή μεταξύ Ελλήνων και Τούρκων στην περιοχή του σημερινού Νέου Φαλήρου. Ο Καραϊσκάκης, που η αρρώστια του είχε προχωρήσει, βρισκόταν εκείνη την ώρα στη σκηνή του.

Ακούγοντας τις αψιμαχίες, σηκώθηκε γρήγορα και βγήκε έξω, για να τις σταματήσει.

Μια σφαίρα τον χτύπησε θανάσιμα και πέθανε την επομένη, ανήμερα της ονομαστικής του εορτής.

Το ερώτημα, από πού ρίχτηκε το βόλι που τον χτύπησε θανάσιμα, παραμένει αναπάντητο. Αν ήταν ελληνικό ή τουρκικό το βόλι που σκότωσε τον Καραϊσκάκη, κανείς ούτε έμαθε ούτε σήμερα μπορεί να το ξέρει.

Για εκείνο ωστόσο που με σιγουριά μπορούμε να αποφανθούμε είναι πως υπήρξαν κάποιοι ηθικοί αυτουργοί, που επεφύλαξαν στον Καραϊσκάκη έναν θάνατο που, αν δεν ήταν δολοφονία, τουλάχιστον μοιάζει με θυσία, όταν έφιππος αλλάζοντας τρία άλογα πέφτει, «κυνηγώντας το βόλι», στη φωτιά της μάχης.

Ο Γεώργιος Καραϊσκάκης, ο απόκληρος «γιος της καλογριάς», «το Λιοντάρι της Ρούμελης», ο ελευθερόστομος και οξύθυμος «Γύφτος», ο πληθωρικός και αντιφατικός καπετάνιος, που ξεκίνησε από την Αυλή του Αλή Πασά για να γίνει κατά τον Παπαρ-

ρηγόπουλο, το «γναιώτερον, ούτως ειπείν, προϊόν της Ελληνικής Επανάστασεως», ήταν θρύλος προτού σκοτωθεί.

Και όταν σκοτώθηκε έγινε μια από τις αυθεντικότερες και συγκινητικότερες σελίδες της Ιστορίας μας. Γιατί εκτός από συναρπαστικός πρωταγωνιστής της Επανάστασης είναι επίσης και μια γοητευτική αινιγματική μορφή.

Δεν είναι ο ενάρετος ήρωας από την αρχή μέχρι το τέλος, αλλά κατακτά με το ίδιο του το αίμα και με κόπο ψυχής την αυτογνωσία του και τη συνειδητοποίησή του.

Από τη διεκδίκηση της ατομικής ελευθερίας και την εκπλήρωση προσωπικών φιλοδοξιών, καταλήγει, από μάχη σε μάχη και από τη μια εσωτερική σύγκρουση στην επόμενη, να χαλιναγωγήσει τον άτitaσο εαυτό του, να θέσει με ταπεινότητα τη στρατηγική του ιδιοφυΐα στην υπηρεσία της Διοίκησης και να διακονήσει το όραμα για ελεύθερη πατρίδα.

Η τελευταία κουβέντα που είπε στον συμπολεμιστή του Στρατηγό Μακρυγιάννη, όταν ο τελευταίος πήγε να τον επισκεφτεί, ήταν «Εγώ πεθαίνω. Όμως εσείς να είστε μονιασμένοι και να βασιτήξετε την πατρίδα».

«Ευδαίμων Καραϊσκάκη! ορκισθείς να ζήσεις ή να αποθάνης, ελεύθερος, εφύλαξες τον όρκον σου, ως χρηστός πολίτης, ως ευσεβής χριστιανός, ως τίμιος άνθρωπος». Αναφέρει το Ψήφισμα της Γ' Εθνικής Συνελεύσεως στην Τροιζήνα για τον θάνατο του Καραϊσκάκη.

«Αθάνατε Καραϊσκάκη!... Πώς να παρηγορήσωμεν την στέρpsήν σου; πώς να

Ο Πρόεδρος του Δ.Σ. του Συλλόγου των Απανταχού εκ του Νομού Καρδίτσας καταγομένων, κ. Κων/νος Κουσαής κατά τον χαιρετισμό καλωσόρισμά του

λυσμονήσωμεν την ανδρείαν σου, την δραστηριότητά σου; την άοκνίαν σου, καὶ τὴν ἄκραν σου φιλοτιμίαν εἰς τοῦ φρουρίου τὴν ἀπολύτρωσιν;», αναρωτιέται ο Γεώργιος Αινιάν στον επικήδειο λόγο του.

Αρχιστράτηγε Γεώργιε Καραϊσκάκη, σήμερα, όλοι εμείς εδώ στεκόμενοι ταπεινά εμπρός του Ιερού Μνημείου σου, απαντούμε πως δεν θα ξεχάσουμε ποτέ τον αγώνα και την θυσία σου.

Σε ευγνωμονούμε.

Η πανθεσσαλική στέγη τίμησε τον Κυριάκο Μπούρα

Η Ομοσπονδία Θεσσαλικών Σωματείων Αττικής μετά την εκδήλωση για τα 140 χρόνια ελεύθερης Θεσσαλίας, στο γεύμα που ακολούθησε στην ταβέρνα «Επί τω λαϊκώτερον», απένειμε ΤΙΜΗΤΙΚΟ ΕΠΑΙΝΟ στο φωτορεπόρτερ αιγυπτιακής καταγωγής Κυριάκο Μπούρα για την εθελοντική δράση του και προσφορά στην Ομοσπονδία όλα αυτά τα χρόνια.

Νέες καλλιτεχνικές δημιουργίες από τη Χουσιάδα Καλλιρρόη

Το γλυκό στήριγμα όλων των ανθρώπων, η Παναγία Ιεροσολυμίτισσα

Ο Αδάμ και η Εύα με τον απαγορευμένο καρπό

Ανθρώπινες σκιές - αφιέρωμα στον κυβισμό

Ο βοσκός σηκώνοντας τα χέρια του στα ζωντανά για να τα οδηγήσει προς το λιβάδι για βοσκή

Εάν αποκαθηλώσουμε τους ήρωες τι μένει; Το κενό!

Γράφει ο **Κώστας Χολέβας**
Πολιτικός Επιστήμονας

Παρακολουθώ με θλίψη τη συστηματική προσπάθεια ορισμένων διανοητών να αποκαθηλώσουν τους ήρωες του 1821, να παρουσιάσουν μόνο τις – υπαρκτές ή ανύπαρκτες – αρνητικές πλευρές τους, να αμφισβητήσουν τις αρχές και αξίες που καθοδηγούσαν τους πρωταγωνιστές της Εθνεγερσίας.

Δικτάτορας ο Καποδίστριας, παραλήρημα έπαθε ο Μακρυγιάννης, ύποπτος ο Καραϊσκάκης, υπαίτιος και για τους δύο εμφυλίους ο Κολοκοτρώνης, και άλλα παρόμοια. Τι θέλουν να μας πουν; Ότι δεν έπρεπε να ελευθερωθούμε επειδή οι πρωταγωνιστές είχαν ανθρώπινες αδυναμίες; Ή μήπως ότι δεν πρέπει να γιορτάσουμε τα 200 χρόνια; Και αν γκρεμίσουμε τους ήρωες μέσα στην ψυχή μας και στο μυαλό μας, με ποια πρότυπα θα τους αντικαταστήσουμε;

Η Ελληνική Επανάσταση ξεκίνησε χάρις στην τόλμη των Φιλικών, την πίστη των Ελλήνων στον Θεό, την ακράδαντη πεποίθηση για τη διαχρονική συνέχεια του Ελληνισμού και χάρις στο αντιστασιακό πνεύμα του Έθνους. Ήταν παράτολμη η απόφαση και όσοι συμμετείχαν ριψοκινδύνευαν. Είχαν απέναντί τους έναν πολυπληθέστερο Οθωμανικό στρατό και μία Ιερά Συμμαχία (Ρώσων, Αυστριακών και Πρώσων με παρατηρητές τους Βρετανούς), η οποία καταδίκασε κάθε εθνική επανάσταση.

“Το Έθνος οφείλει πολλά σε αυτούς που προετοίμασαν το 1821, σε αυτούς που έδωσαν τη ζωή τους, τη σωματική ακεραιότητά τους, την περιουσία τους για να απαλλαγούμε από ένα καταπιεστικό και τυραννικό ζυγό”

Κι όμως τα κατάφεραν. Παρά τα ελαττώματά τους, παρά τη διχόνοια και τους τοπικισμούς, αυτοί οι άνθρωποι ανάγκασαν την Ευρώπη και άλλες χώρες της Ανθρωπότητας να αναγνωρίσουν ότι πρόκειται για Επανάσταση με στόχο τη δημιουργία κράτους και όχι για απελπισμένη εξέγερση. Αυτοί οι κληρικοί και λαϊκοί, οι άνδρες και οι γυναίκες, οι γραμματιζόμενοι και οι αγράμματοι κατόρθωσαν το ακατόρθωτο. Μας ελευθέρωσαν. Για να ξαναειπωθεί Ελλάς αυτός ο τόπος, όπως γράφει και ο Μακρυγιάννης.

Δεν κάνουν άγιοι τις επαναστάσεις. Αλλά άνθρωποι με πάθη και αδυναμίες. Μα για αυτό είναι ακόμη πιο θαυμαστό το επίτευγμά τους. Διότι παρά τα αρνητικά στοιχεία του καθενός είχαν δύο ηθικά εφόδια που τους ένωναν και τους καθοδηγούσαν: Την Ορθόδοξη Χριστιανική Πίστη και την

αγανάκτησή τους για τη συνεχιζόμενη Τουρκοκρατία και υποδούλωση.

Το Έθνος οφείλει πολλά σε αυτούς που προετοίμασαν το 1821, σε αυτούς που έδωσαν τη ζωή τους, τη σωματική ακεραιότητά τους, την περιουσία τους για να απαλλαγούμε από ένα καταπιεστικό και τυραννικό ζυγό. Η αποκαθήλωση των ηρώων δεν είναι απλώς ένδειξη ασέβειας και αγνωμοσύνης, αλλά είναι και μία αδικία προς τους νέους μας. Αυτοί που αποδομούν αφήνουν τη νεολαία χωρίς πρότυπα. Δεν προτείνουν κάτι καλύτερο. Απλώς οδηγούν την κοινωνία στο μηδέν, στην απογοήτευση.

Και σε τελευταία ανάλυση εκείνοι που αποκαθηλώνουν τους ήρωες του 1821 ποιους θαυμάζουν; Την Γαλλική Επανάσταση; Σημαντικό κίνημα, αλλά είχε και τις κατάμαυρες σελίδες της, με την Τρομοκρατία, την αλληλοσφαγή, την αλληλοεξόντωση των πρωταγωνιστών. Ο Αδαμάντιος Κοραής, ο οποίος έζησε από κοντά τα γεγονότα, έγραψε στον Ολλανδό φίλο του Κεύνο ότι η Γαλλική Επανάσταση κατέληξε σε «ανθρωποφαγία». Αυτό το πρότυπο θεωρούν κάποιοι ότι είναι ανώτερο από την Έξοδο του Μεσολογγίου;

Μήπως τελικά δεν ενοχλούν οι ήρωες, αλλά τα πιστεύω τους; Μήπως ενοχλεί η Χριστιανική πίστη τους και η συνείδησή τους ότι συνεχίζουν τους αγώνες των Αρχαίων Ελλήνων και των Βυζαντινών; Όσοι ονειρεύονται μία Ελλάδα χωρίς ταυτότητα θα αποτύχουν. Η μεγάλη πλειοψηφία των Ελλήνων θα συνεχίσει να θαυμάζει τον Κολοκοτρώνη, τον Κανάρη, τον Καποδίστρια!

Απορίες στο χώρο της οικονομίας

Του **Δημήτρη Μαυραειδόπουλου**
pan-arcadios.blogspot.com

Δεν είναι απαραίτητο να είναι κάποιος ειδήμων στο χώρο της οικονομίας για να διαπιστώσει κάποια αυτονόητα που συμβαίνουν στα δυο χρόνια της πανδημίας. Ακόμα να αναρωτηθεί με το δίκιο του αν ο covid-19 εργαλειοποιήθηκε και σε ποιο βαθμό, αφού ο μέσος πολίτης αναρωτιέται πώς γίνεται με χαμηλή ζήτηση με τα ρολά σχεδόν κατεβασμένα για αρκετό διάστημα να υπερδιπλασιάζονται οι τιμές σε βασικά αγαθά όπως είναι η ενέργεια, οι πρώτες ύλες, το σίδερο, το αλουμίνιο, ο χαλκός, η ξυλεία κλπ. ή και οι ατμοπλοϊκές μεταφορές των κοντέινερ που αυξήθηκαν έως και 500%. Και μη μας πουν κάποιοι οικονομολόγοι ότι γι' αυτό έφταιξε το oligochrono κλείσιμο της διώρυγας του Σουέζ αλλά ούτε και η μερική ξηρασία στην Βραζιλία δικαιολογεί την καθολική αύξηση της τιμής του καφέ πάνω από 50%. Αυτό που δεν γνωρίζουμε και θα περιμέναμε μια πειστική απάντηση είναι εάν όλα αυτές οι υπέρογκες αυξήσεις αιτία είχαν τον αναγκαστικό περιορισμό της κατανάλωσης μέσω της ακρίβειας. Αυτό θα το θεωρούσαμε λογικό και περισσότερο αποδεκτό αν πρόκειται να σωθεί ο πλανήτης. Εάν όμως δεν πρόκειται για κάτι τέτοιο αλλά προσβλέπουν στον πλουτισμό κάποιων πολυεθνικών, τότε τα πράγματα είναι

πολύ πιο σοβαρά για την ανθρωπότητα. Αυτά στο παγκόσμιο γίγνεσθαι. Τώρα ας δούμε και κάποια πράγματα στα του οίκου μας. Πώς γίνεται μια χώρα όπως η δική μας με τρία μνημόνια στην πλάτη και το χρέος να ξεπερνάει τα 380 δισ. τα ξένα funds να μας δανείζουν αφειδώς και με τόκους που θα ζήλευαν αναπτυγμένες χώρες χωρίς τα δικά μας προβλήματα; Μήπως στη γωνία μας περιμένει και τέταρτο μνημόνιο;

Ακόμα κάτω από συνθήκες πανδημίας προβλέπεται ανάπτυξη σε τέτοια νούμερα που δυσκολευόμαστε να το πιστέψουμε. Τώρα αν θα πραγματοποιηθεί αυτή η ανάπτυξη, εμείς θα το διαπιστώσουμε στους μισθούς και στην ανεργία. Ακόμα διαπιστώνουμε ότι η παρούσα κυβέρνηση χάριν της πράσινης ενέργειας αποφάσισε να κλείσει τις λιγνιτοπαραγωγικές μονάδες παραγωγής ρεύματος τη στιγμή που διαπιστώνουμε ότι πλούσιες χώρες όπως η Γερμανία και η Ολλανδία θα συνεχίσουν να χρησιμοποιούν τους λιγνίτες για τα επόμενα είκοσι χρόνια. Παράλληλα η κυβέρνηση προωθεί την πράσινη ενέργεια όπως είναι τα φωτοβολταϊκά και οι ανεμογεννήτριες, με τους οικολόγους πράσινους να έχουν τα δικά τους επιχειρήματα σχετικά με τις συνέπειες στο περιβάλλον. Το εάν έχουν δίκιο ή

Αυτό που δεν γνωρίζουμε και θα περιμέναμε μια πειστική απάντηση είναι εάν όλα αυτές οι υπέρογκες αυξήσεις αιτία είχαν τον αναγκαστικό περιορισμό της κατανάλωσης μέσω της ακρίβειας

άδικο, το μέλλον θα το δείξει.

Όσο για τις εξαγγελίες του πρωθυπουργού στην ΔΕΘ όπου τα μέτρα που εξήγγειλε για την ανάπτυξη της οικονομίας ξεπερνούν τα τρία δισ., αν τα μέτρα αυτά δεν είναι προεκλογικά, φαίνονται πολύ καλά και ο χρόνος θα το δείξει. Εκεί που θα διαφωνούσαμε είναι στα μέτρα που αφορούν τη γονική παροχή για ποσά των 800.000 € από κάθε γονέα μη εξαιρουμένου και του παππού. Και όταν η γονική παροχή επεκτείνεται εκτός από τα ακίνητα σε μετοχές, καταθέσεις κ.λ.π. με τον πολίτη να είναι καχύποπτος κατά πόσο αυτά τα ποσά θα ελεγχθούν και θα φορολογηθούν, όταν μάλιστα μέχρι χτες οι γονείς έτρεχαν να προλάβουν να μεταβιβάσουν ακίνητα της τάξης των 150.000 € μήπως και οι αντικειμενικές αξίες αυξηθούν και δεν αντέχουν να πληρώσουν τον παραπάνω φόρο. Αν το ποσό αυτό τριπλασιαζόταν θα είχαν και ένα λόγο να ευνοήσουν την μεσαία τάξη που εκούσια αδικήθηκε περισσότερο από

όλους στα χρόνια της κρίσης. Αλήθεια, γιατί το μέτρο αυτό δεν επεκτάθηκε και στο φόρο κληρονομιάς; Αλλά να απαλλάξουμε και τους κατέχοντες που μπορούν να πληρώσουν ένα φόρο, ποιος θα κληθεί τελικά να πληρώσει όλο το μάρμαρο;

Τέλος οι τιμές στα super market έχουν ξεφύγει, με το καλάθι της νοικοκυράς να επιστρέφει όλο και πιο άδειο και παράλληλα τον υπουργό ανάπτυξης κ. Γεωργιάδη να παροτρύνει τους καταναλωτές να ελέγχουν τις τιμές προτού αγοράσουν. Το ερώτημα που θα θέταμε στον υπουργό, ο οποίος προέρχεται και από τον εμπορικό χώρο, είναι πώς μια χώρα με τα ίδια χαρακτηριστικά με την Ελλάδα (πληθυσμός - απόσταση) όπως είναι η Πορτογαλία καταφέρνει να έχει 20% και 40% χαμηλότερες τιμές από την Ελλάδα. Ή μήπως εκεί οι αλυσίδες των super market δουλεύουν για μικρότερο κέρδος ή τα δικά μας αισχροκερδούν; Για όλα αυτά θα πρέπει να υπάρχει μια λογική εξήγηση.

Τα πρόστιμα

Του **Λεάνδρου Σλάβη**

Δεν μας έφταναν όλα τα άλλα (εγκλεισμοί, αποκλεισμοί, μάσκες, αποστάσεις, αναστολές εργασίας, εμβόλια κ.λπ.) που, καλώς ή κακώς (τα περισσότερα καλώς κατά την ταπεινή μου γνώμη) έφερε η πανδημία, μας προέκυψαν τελευταίως και τα πρόστιμα. Σε ένα μέρος του πληθυσμού είναι η αλήθεια, αλλά που ξέρεις; Τρώγοντας έρχεται η όρεξη, που λέει κι ο σοφός λαός μας! Ο οποίος, ειρήσθω εν παρόδω, συχνά παθαίνει διανοητικές διαλείψεις στο τραπέζι, χάνει μέρος της σοφίας του και τρώει ωστόσο ικανοποιήσει και με το παραπάνω την όρεξή του – δηλαδή μέχρι σκασμού – και, ύστερα, αναζητά τρόπους να χάσει τα περιττά κιλά που φορτώθηκε σε ινστιτούτα ή με αυστηρές “από Δευτέρα” δίαιτες!

Τι είναι, όμως, ένα πρόστιμο; Ο όρος μας έρχεται από την αρχαιότητα. Σύμφωνα με το κλασικό λεξικό της ελληνικής των Henry G. Liddell – Robert Scott ως “πρόστιμον” ορίζεται: η κατ’απόφασιν δικαστικήν επιβληθείσα χρηματική ποινή, ζημία. Προφανώς δε σε άτομο που είτε έχει υποπέσει σε κάποιο παράπτωμα είτε έχει διαπράξει κάποιο αδίκημα. Την ίδια σημασία του αποδίδουν και μεταγενέστερα λεξικά της γλώσσας μας. Κάτι που ισχύει προφανώς και σήμερα. Με τη διαφορά πως, πλέον, δεν απαιτείται αποκλειστικά μία δικαστική απόφαση για την επιβολή του, αφού μπορεί να επιβληθεί και από άλλη υπηρεσία της διοίκησης. Μπορεί δε να προβλέπεται από κάποιο θεσμικό πλαίσιο (νόμο, κανονισμό κ.ά.) και ως προς τη φύση του και ως προς το ύψος του.

Σε ορισμένες περιπτώσεις, μάλιστα, επιβάλλεται και από ιεραρχικά ανώτερη βαθμίδα ή εντεταλμένο όργανο ακόμα και ιδιωτικού φορέα, αλλά αυτό δεν μας απασχολεί τη συγκεκριμένη στιγμή ως εκτός θέματος, καθώς το νέο πρόστιμο επιβλήθηκε από το κράτος.

Ας δούμε, όμως, κάτι γενικά για τα πρόστιμα. Με την επισήμανση, βέβαια, ότι οι απόψεις που θα παρατεθούν δεν αποτελούν προφανώς το απόσταγμα εμβριθούς μελέτης ενός ειδικού νομικού, αλλά αυτά που έχει κατεβάσει το μυαλουδάκι ενός κατά τεκμήριο άσχετου “περί τα νομικά”! Γιαυτό θα πρέπει αφενός μεν να μου συγχωρεθούν οι τυχόν νομικές αστοχίες των όσων θα υποστηρίξω, αφετέρου δε να μην κατηγορηθώ για αντιποίηση επαγγέλματος!

Ας ξεκινήσουμε, λοιπόν, με μία απόπειρα απάντησης στο ερώτημα: «ποιος είναι ο ρόλος του προστίμου σε μια κοινωνία;». Απάντηση πολυπλόκαμη, γιατί δεν είναι μονοσήμαντη. Θα μπορούσαμε να πούμε ότι το πρόστιμο που επιβάλλει μία δικαστική αρχή είναι κατά βάσιν τιμωρητικό· δηλαδή τιμωρεί τον ή την ένοχο, το άτομο που είτε παρέβη μία απαγόρευση, έναν κανόνα κ.λπ. είτε προξένησε ζημιά σε κάποιο άλλο άτομο ή σε δημόσια περιουσία είτε, γενικά, προέβη σε πράξη που κρίνεται ως παραβατική συμπεριφορά σύμφωνα με κάποιο νόμο. Φυσικά, το κατά πόσο η τιμωρία θα είναι πρόστιμο ή κάτι άλλο (π.χ. φυλάκιση) και, εάν θα είναι πρόστιμο, το ποιο θα είναι το ύψος του υπόκεινται σε σχετικές διατάξεις ή περιορίζονται από αυτές και δεν επαφίενται στην αυθαιρεσία κάποιων δικαστών ή κάποιας άλλης αρμόδιας αρχής.

Υπό αυτή την έννοια, το πρόστιμο που προβλέπει ένας νόμος είναι κανονιστικό γιατί με τις διατάξεις του ορίζονται πάνω-κάτω οι περιπτώσεις κατά τις οποίες μπορεί να επιβληθεί, καθώς και τα όρια του μεγέθους του. Αλλά δεν είναι μόνο κανονιστικό. Είναι, από μια άλλη σκοπιά, και αποτρεπτικό – εκφοβιστικό. Αποτρέπει ένα άτομο που σχεδιάζει ή είναι έτοιμο να υποκύψει στον πειρασμό να υποπέσει σε κάποιο παράπτωμα ή να διαπράξει μία κο-

λάσιμη πράξη και το εξωθεί να κάνει πίσω υπό τον φόβο ότι θα “φάει πρόστιμο” αν τελικά τον “τσιμπήσουν”. Προοπτική, ωστόσο, αμφίβολης αποτελεσματικότητας (όπως και όλων των υπολοίπων ποινών που προβλέπουν οι νόμοι) γιατί ελάχιστα επηρεάζει τα επιρρεπή σε παρανομίες άτομα, που, πάντα, ευελπιστούν ότι δεν θα “τους κάνουν τσακτούς” κατά την ιδιόλεκτο της πιάτσας!

Τελειώσαμε; Μάλλον όχι! Γιατί δεν θα πρέπει, ωστόσο, να αποσιωπηθεί και μία τρίτη λειτουργία του προστίμου, ίσως ελληνικής πατέντας, η (άκρως αντικοινωνική) νομιμοποιητική! Δηλαδή η διαδικασία μέσω της οποίας νομιμοποιεί κανείς μία παρανομία πληρώνοντας ένα πρόστιμο και... «ούτε γάτα, ούτε ζημιά!». Γιαυτό και είναι λίαν δημοφιλές ανά το πανελλήνιον! Ευδοκιμεί ιδιαίτερα στη “ζούγκλα” των ανά την επικράτεια αυθαίρετων κατασκευών. Κάθε δυο και τρεις, με διακομματική μάλιστα συναίνεση κατά κανόνα, ψηφίζεται και ένας νόμος που επιτρέπει τη νομιμοποίηση των αυθαίρετων κα-

*ως “πρόστιμον” ορίζεται:
η κατ’απόφασιν
δικαστικήν επιβληθείσα
χρηματική ποινή, ζημία*

τασκευών που είτε έμειναν έξω από την προηγούμενη σχετική ρύθμιση είτε ξεφύτρωσαν στο μεσοδιάστημα. Και ο κάθε κατεργάρης νομιμοποιεί με ένα πρόστιμο την αυθαιρεσία του που, αναμφίβολα, του αποφέρει πολύ περισσότερα.

Μόνο που αυτού του είδους το πρόστιμο, το “νομιμοποιητικό”, είναι σαφώς αντικοινωνικό. Γιατί; Για τρεις τουλάχιστον λόγους. Πρώτον, γιατί εμπεδώνει την (υφιστάμενη ούτως ή άλλως) πεποίθηση μερους της κοινωνίας πως η αυθαιρεσία του δεν αντιβαίνει κάποιον ουσιαστικά απαράβατο κανόνα, αλλά έναν ελαστικό κανόνα που μπορεί να τον παραβεί όποιος θεωρεί “πως έχει τα κότσια” και η μόνη συνέπεια για αυτόν θα είναι ένα οικονομικό αλισβέρισι με το κράτος. Δεύτερον, γιατί από αυτή τη γαλαντομία του κράτους επωφελούνται κατά τεκμήριο οι πιο “μάγκες” της κοινωνίας σε βάρος νομοταγών (των συνήθων “κορόιδων” δηλαδή) που θεωρούν υποχρέωσή τους να τηρούν τους κανόνες μιας ισότιμης κοινωνικής συμβίωσης και δεν εκμεταλλεύονται τα “παραθυράκια” (ποια “παραθυράκια”; μπαλκονόπορτες που πιάνουν όλη τη φάτσα είναι μερικές φορές) του νόμου. Δεν φτάνει δε που, αν και ξεκινώντας από το ίδιο σημείο βρίσκονται τελικά να μειονεκτούν σε σχέση με τους “μάγκες”, αλλά γίνονται και αντικείμενο χλευασμού για την (δήθεν) ατολμία τους. Και τρίτον, γιατί, η “νομιμοποιημένη” παρανομία ενδέχεται να πλήττει κάποιον άλλον. Αυτό συμβαίνει ιδιαίτερα στην περίπτωση των αυθαίρετων. Έτσι, είναι πιθανόν ένας πολίτης να υφίσταται ζημιά από το αυθαίρετο, αλλά να μην αγνοείται πλήρως από τη διαδικασία νομιμοποίησης με το πρόστιμο. Για παράδειγμα, ένας πολίτης που επιλέγει να επενδύσει σε ένα διαμέρισμα (και να το ακριβοπληρώσει) επειδή αυτό προφέρει ωραία θέα (προς την Ακρόπολη, το Επταπύργιο, τη θάλασσα του Παγασητικού ή όποιο άλλο μέρος θεωρεί αξιοθέατο), μίαν ωραίαν ημέραν ξυπνά και διαπιστώνει πως η “θέα” του πήγε περίπατο εξαιτίας μιας αυθαίρετης κατασκευής του γείτονα. Ο οποίος, πληρώνοντας το σχετικό πρόστιμο, τη νο-

μιμοποιεί και έτσι ο άμοιρος πολίτης μένει... με το ντουβάρι στο μάτι!

Και το πρόστιμο για τον μη εμβολιασμό τι είναι; Μπορεί τελικά να είναι τιμωρητικό, εφόσον επιβληθεί σε αυτούς (τους άνω των δευτέρων “-ήντα” προς το παρόν) που δεν θα εμβολιασθούν τελικά, αλλά, σε πρώτη φάση, είναι μάλλον προτρεπτικό – παραινετικό. Δηλαδή, η προοπτική επιβολής του δεν έχει σκοπό να αποτρέψει τα άτομα, στα οποία στοχεύει, να αποφύγουν μία ενέργεια (τον εμβολιασμό εν προκειμένω). Αντίθετα, τα παρακινεί να εμβολιασθούν για να αποφύγουν τον κορωνοϊό και, μαζί με αυτόν, το πρόστιμο.

Είναι σωστή και αποδεκτή η θέσπισή του; Μία πλειοψηφία το αποδέχτηκε με ανακούφιση. Αλλά, υπάρχει και μία μειοψηφία που έχει αντίθετη γνώμη (όπως υπήρχαν από την αρχή σχεδόν ομάδες αντίθετες, η κάθε μία για τους λόγους της και για τους στόχους της, σε κάθε μέτρο αντιμετώπισης της πανδημίας).

Πολλοί (άλλοι αντιεμβολιαστές και άλλοι κατά της υποχρεωτικότητας) ισχυρίστηκαν πως είναι αντισυνταγματικό. Ένας ισχυρισμός συνηθισμένος στους κύκλους των αντιπάλων ενός μέτρου που δεν διστάζουν να “συνταγματολογούν” ως ειδήμονες επί παντός του επιστητού. Καλό θα ήταν λοιπόν να αποφύγουμε να εκφέρουμε γνώμη. Απαιτεί ειδικές γνώσεις και υπάρχουν σαφώς αρμοδιότεροι από τον καθένα μας να εκφραστούν επ’αυτού.

Υπάρχουν και κάποιοι, υπέρμαχοι του μέτρου, που λένε πως, ακόμα και αν είναι αντισυνταγματικό ή, εν πάση περιπτώσει, πάσχει νομικά, ας αφήσουμε τους τύπους και ας δούμε την ουσία. Θα ήταν καλοδεχούμενη η άποψή τους, αν δεν ήταν επικίνδυνη. Γιατί, αν γίνει δεκτός ο παραμερισμός των τύπων υπέρ της ουσίας μια φορά, ποιος εγγυάται πως δεν θα αποτελέσει αφετηρία και για μία επόμενη; Και ποιος εγγυάται πως τη δεύτερη ή κάποια νιοστή φορά η στάθμιση ουσίας-τύπων θα είναι έγκυρη και ο παραμερισμός θα γίνει καλόπιστα;

Άλλοι, πάλι, αντέτειναν ότι η υποχρεωτικότητα δεν θα έπρεπε να επιβληθεί με την απειλή προστίμου (και με άλλα περιοριστικά μέτρα), αλλά να επιτευχθεί με την πειθώ. Κάπως περίεργη άποψη. Κατ’αρχάς θα ήταν προτιμότερο ο εμβολιασμός να ήταν προσωπική αβίαστη επιλογή του καθενός. Δυστυχώς δεν είναι. Αν υπήρχε πιθανότητα να πεισθεί με τα λόγια κάποιος που δεν έχει εμβολιαστεί ως τώρα, θα είχε πεισθεί εδώ και καιρό με τα τόσα που έχει ακούσει. Τι παραπάνω να του πουν πέρα από όλα αυτά με τα οποία τον έχουν βομβαρδίσει οι ειδικοί τόσο καιρό; Πάλι δυστυχώς, όμως, η χώρα (και όχι μόνον αυτή είναι η αλήθεια· την συναγωνίζονται, αν δεν την ξεπερνούν, κοινωνίες με αιώνες Διαφωτισμού πίσω τους) βρίθεται από ανένδοτους του αριστοφανικού «ου με πείσεις καν με πείσους».

Αφού, λοιπόν, τα λόγια δεν αρκούν θα μπορούσε να πει κανείς ότι θα έπρεπε να εφαρμοσθεί αυτό που επαναλαμβάνεται συχνά πως «όπου δεν πίπτει λόγος, πίπτει ράβδος» ή, όπως λέγεται πως είναι σωστότερο, «όπου δεν τύπτει λόγος, τύπτει ράβδος», αν και, σύμφωνα με την αρχική εκδοχή, μάλλον το αντίθετο λεγόταν: πως, δηλαδή, άμα δεν έχει αποτέλεσμα ο λόγος δεν θα έχει ούτε η ράβδος! Επειδή, όμως, στην κοινωνία μας, όπως και σε πολλές άλλες σύγχρονες κοινωνίες, δεν δικαιώνεται πλέον το (πάλαι ποτέ εκτός κριτικής) ότι «το ξύλο βγήκε από τον παράδεισο» και η προσφυγή στην (οποιαδήποτε) φυσική βία θεωρείται ως ύστατο (αν όχι παντελώς απαράδεκτο) μέσο τιμωρίας ή παραδειγματισμού, καλό είναι στην πορεία από τον “λόγο” ως τη “ράβδο” να παρεμβάλλεται μια ενδιάμεση στάση στο “πρόστιμο”! Και να μην χρειάζεται να συνεχιστεί το δρομολόγιο, αλλά να σταματά εκεί. Μπας και εμβολιαστούν έστω και στην πλειοψηφία τους οι “άπιστοι”. Για το καλό μας! Και το καλό τους! Για να έχουμε την υγεία μας! Και εκείνοι και εμείς!

Απ' την καρδιά κι απ' την σελήνη

Του Κώστα Μπιλίρη

Κι όμως αντέχουμε

ΡΕ ΦΤΟΥ ΝΑ ΜΗ ΒΑΣΚΑΘΟΥΜΕ! ΓΕΡΟ ΣΚΑΡΙ ΕΜΕΙΣ ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ. ΠΟΙΟΣ ΤΩΠΕ; Η πραγματικότητα. Και πρώτη η ιστορία. Το απέδειξε φορές και φορές.

Θυμηθείτε πόσοι έπεσαν πάνω μας. Πέρσες, Αραβες, Τάταροι, Μογγόλοι, Γότθοι, Γαλάτες, Λατίνοι, κρετίνοι, Φράγκοι, Λεβαντίνοι, Τούρκοι, Τσέτες, Σλάβοι, μπράβοι, Ιταλοί, Ρωμαίοι, κυδαίοι, Βούλγαροι, Εμφύλιοι! Εμείς εκεί.

Μύριοι όσοι κίνδυνοι εναντίον μας. Απ' έξω και από μέσα. Ατρύπητη ασπίδα η αντοχή μας. Αποδεικθήκαμε δυνατός λαός. Μάλιστα. Λαός με τεράστια προνοητικότητα, με ανεξάντλητη προσαρμοστικότητα, με αστείρευτη υπομονή, με αποθέματα δυνάμεων. Γάτες εφτάψυχες.

Γερό σκαρί, σου λέω. Κάναμε την αξιοπρέπεια στάση ζωής. Οπλίσαμε τη θέληση με πείσμα. Ορθώσαμε το φιλότιμο, ανάχωμα. Κάναμε την ψυχή μας καραούλι. Με ακρίβειες εμείς βούρ στην κατανάλωση. Με πυρκαγιές και καύσωνες όρθιοι. Με πλημμύρες αγέρωχοι. Με παγετώνες ολόθερμοι. Με βοριάδες ακλόνητοι, με θύελλες απαρασάλευτοι. Με εντατικές χωρίς γιατρούς και μεις να ζούμε. Με νοσοκομεία χωρίς κρεβάτια και μεις να γιατρευόμαστε.

Με απεργίες, υπουργίες, ραδιουργίες και αλληλοϋποσκαπτόμενες κατηγορίες, εμείς στη θέση μας. Δεν τρίβουμε τα μάτια. Θεωρούμε τα πάντα ενδεχόμενα. Έστω παρεπόμενα της μοίρας μας.

Για θαυμάστε λεβεντιά! Με εξαγγελίες της πολιτείας που να μην υλοποιούνται ποτέ και μείς να περιμένουμε καινούργιο παραμύθι. Με υποσχέσεις συμμαχικές και διακρατικές, που αποδεικνύονταν μπαρούφες και μείς να οραματιζόμαστε το άλλο πακέτο.

Τετρακόσια χρόνια οι Τούρκοι στο σβέρκο μας και δεν πάθαμε αυθενικό σύνδρομο.

Χίλια χρόνια οι άλλοι γείτονες, να κάνουν συμμορίες και να μας δολοφονούν, να επιδιώκουν τον αφανισμό μας, να μας λεηλατούν και μείς πηγή αστείρευτη σε όλα.

Θυμηθείτε και πρόσφατες σελίδες. Τέσσερα χρόνια οι Γερμανοί και προσεύχονταν για το πότε θα βρουν ευκαιρία να φύγουν. Η Αντίστασή μας τους είχε κάνει την κάθε μέρα δύσκολη.

Να βλέπεις γύρω σου τόσο κακογουστιά και να μην σου' ρχεται αναγούλα. Να αντιμετωπίζεις τόσο ξετσιπωσιά, χωρίς να δίνεις ούτε ένα σκαμπίλι.

Να υφίστασαι τόσο κακοθήθεια και να το θεωρείς φυσικό.

Να τρως τα χαστούκια της μοίρας και να λες «υπάρχουν και χειρότερα».

Να αναποδογυρίζονται και να διαλύονται τόσο και τόσο και να παρηγοριέσαι με το ότι «συμβαίνουν κι αλλού».

Να σε καταριέται η ζωή, να σου αφαιρεί τα πάντα, επειδή κάποιος αλητόψυχος έβαλε φωτιά και να πιστεύεις ότι είναι μέσα στην ζωή το παιχνίδι.

Για σκέψου! Να μεγαλουργούμε, όταν οι άλλοι νομίζουν πως καταποντιζόμαστε. Να πορευόμαστε πάνω στη μόλυνση, να προχωρούμε κάτω από αβεβαιότητα, να περιβαλόμαστε από αλλοδαπούς εγκληματίες και να τ' αποτινάζουμε όλα αυτά από πάνω μας, όπως αποτινάζει η πάπια το νερό.

Νά χουμε στο κεφάλι μας τόσες έγνοιες και το κεφάλι μας να παραμένει στη θέση του.

Νά χουμε σπίτι μας τόσο ασυνεννοησία, τόσο γκρίνια και να μην έχουμε σπάσει ούτε μια πόρτα.

Να κινούνται δίπλα μας και να προγραμματίζουν βεντέτες τόσοι φονιάδες και μείς να ξενυχτάμε σε κέντρα κοσμικά!

Ν' αντικρίζουμε σωρούς σκουπιδιών, κοπάδια από γάτες, συντάγματα ποντικών και να κοιμόμαστε ήσυχoi.

Να καταπίνουμε το φαγητό με τόσο φυτοφάρμακα και να μην παθαίνουμε ούτε μια δηλητηρίαση.

Να διαβιούμε υγιείς υπό το νέφος και να τραγουδάμε «δεν καταλαβαίνω τίποτα».

Πολύ νέφος για να λέμε την αλήθεια. Νέφος πάνω από την Αθήνα. Πάνω από την Ελλάδα. Νέφος βαθιά στην ψυχή μας, στο μυαλό μας, στις σχέσεις μας. Νέφος στον αθλητισμό, την εκπαίδευση, το μέλλον των παιδιών μας.

Και παρόλα αυτά εμείς ονειρευόμαστε! Σχεδιάζουμε, ερωτεύομαστε, παντρευόμαστε, πάμε στα γήπεδα. Παίζουμε Προπό. Παίζουμε τόσο τζογαδόρικά παιχνίδια, ξέροντας μάλιστα πως μας εξαπατούν. Ξαναπαίζουμε στο χρηματιστήριο.

Τι συμβαίνει με μας; Έχουμε τσαγανό; Έχουμε άγιο; Μήπως μας προφυλάσσει η τρέλα μας; Μήπως γίναμε χοντρόπετσοι; Μήπως καταλήξαμε ανερμήνευτοι; Για να ψαχθούμε...

Λογογράφημα του Στέλιου -Περικλή Λασκαράκη

ΠΕΡΙ... της ΤΣΟΥΣΚΑΣ

Για εκείνους τους λίγους αναγνώστες, που δεν γνωρίζουν τι είναι η "τσούσκα", μπορούν να ανατρέξουν στο λεξικό της "Αγκιαλίτικης ντοπιολαλιάς", που ο Σύλλογος των Αγκιαλιτών της Αθήνας συνεχίζοντας την εκπολιτιστική του δράση πρόσφατα εξέδωσε σε καλαίσθητο βιβλίο.

Προχτές λοιπόν, ένας φίλος Αγκιαλίτης, ο Γιάννης Ίλτσουγλου, με έδωσε μια "τσούντα" με πράσινες στενόμακρες πιπεριές, που πάντα καλλιεργεί ένα "καρίκι" στον μπαξέ του. Από την πρώτη εμφάνιση και το πράσινο χρώμα τους, μου φάν(η)καν και τρυφερές και κατάλληλες για να διακοσμήσουν χρωματικά την μεσημεριανή αγγουροντοματοσαλάτα στο σπίτι μου.

Παρόλο που ήδη ήξερα ότι οι πιπεριές αυτές "καίνε" κομμάτ, ιδίως όταν ωριμάσουν και κοκκινίσουν, δεν έδωκα και μεγάλη σημασία, γιατί όπως με είπε το Παννιό, κάθε μέρα τρώει 5-6 από αυτές με οποιοδήποτε φαγητό έχει και γιατί εδώ που τα λέμε μ' αρέσει και εμένα κομμάτ το κάψιμο.

Άλλωστε, θυμάμαι τον πατέρα μου που με έλεγε, ότι στην παλιά Αγκιαλο, στην Βουλγαρία -όλοι οι Αγκιαλίτες μια φορά τον μήνα έτρωγαν μια "τσούσκα" νηστικοί, γιατί έλεγαν ότι έτσι κάνουν δυνατό το στομάχι, αφού το κάψιμο της προκαλεί στο στομάχι «συναγερμό» και το αναγκάζει έτσι να συγκεντρώσει δυνάμεις προκειμένου να εξουδετερώσει τον εχθρό (δηλαδή το κάψιμο) με αποτέλεσμα η κινητοποίηση αυτή σιγά σιγά να καθιστά το στομάχι ισχυρό, χώρια που το κάψιμο κάνει καλό και την άλλη μέρα, σε άλλο μέρος του σώματος!

Έτσι, επειδή είχα ανάψει φωτιά για να ψήσω κα-

ναδυό μπριζόλες, σκέφτηκα - με την ευκαιρία αυτή να ψήσω και μερικές "τσούσκες" για να τις φάμε με λίγο ξιδάκι σαν ορεκτικό μεζέ.

Πάν που τέλειωσα το ψήσιμο, είπα να δοκιμάσω μιάνα ψημένη για να δγιώ το κάψιμο.

Πε ντη πρώτη δοκιμή, σταμάτ(η)σε η λαλιάμ και πήδηξα μέχρι το νταβάν(ι). Καλλίτερα να είχα φάει ένα μαγκάλ(ι) κάρβουνα.

Αμέσως, πήρα ένα καλό κομμάτ τυρί φέτα και το έλειωσα μαζί με τις ψητές πιπεριές, μπας και κομμάτ μαλακώσω την πολύ "καούρα" και μπορέσω έτσι να κάνω έναν καλό Αγκιαλίτικο "τσουπρομεζέ".

Μόλις έλειωσα το λειώσιμο του τυριού και το νεκάτωμα με τις πιπεριές, πήρα να δοκιμάσω το αποτέλεσμα, μα η ... καούρα ήταν ανυπόφορη.

Τότες, λέω ντη γυναίκαμ να με δώσει κόμα λίγο τυρί, μπας και τα καταφέρω να πετύχω ένα καλό αποτέλεσμα.

Αλλά στην νέα δοκιμή, πάλι τα ίδια, το κάψιμο κάψιμο.

Έτσι από ινάτ(ι), κόμα λίγο τυρί και κόμα λίγο τυρί, τελείωσε η φέτα που πήρα για όλη ντην εβδομάδα για το σπίτι, μα το κάψιμο κάψιμο.

Η γυναίκαμ άρχισε να με κοιτά στραβά στραβά και να δυστροπεί λέγοντάς πέταξτην βρε Χριστιανέμ και έλα να φάμε την δροσερή αγγουροντοματοσαλάτα μας.

Λένε ότι ο τολμών και ο επιμένων νικά!

Ύστερα από αυτά - όχι ότι είμαι ινατοής - σκέφτηκα ότι δεν πρέπει να τ αφήσω έτσι, γιαυτό αποφάσισα να λειώσω λίγο μυτζήθρα προκειμένου μπας

και γλυκάνω κομμάτ τον καυτερό τσιπρομεζέ.

Αλλά μπα, τίποτα και τότες σκέφτηκα, ότι αν πρόσθετα έναν κεσέ γιαούρτι, η προσθήκη αυτή και λόγω χρώματος και λόγω δροσιάς του γιαουρτιού, θα βελτίωνε αισθητικά και γευστικά το "κατασκεύασμα".

Έτσι, και μετά την ανάμειξη, δε μπορώ να πω ότι ξέφυγε η μεγάλη καίλα τελικά, αλλά φάν(η)κε ότι είμαι σε καλό δρόμο και τότες μου ήρθε μια καινούργια "βελτιωτική" ιδέα: Να προσθέσω στο νέο "κατασκεύασμα" κομμάτ μέλ(ι), πιστεύοντας ότι η γλύκα του μελιού και θα γλυκάνει την "καούρα" και θα δώσει ένα καινούργιο αίσθημα όψης και γεύσης. Έτσι, η μεν όψη δεν φάν(η)κε να αλλάζει, αλλά η γεύση άρχισε να με ικανοποιεί.

Τότε ενθουσιάστηκα. Με σχετική και συγκροτημένη υπερηφάνεια, άρχισα να πιστεύω ότι δημιούργησα μια καινούργια γεύση, που δεν υπάρχει στο παγκόσμιο "γευστικόλογιο" και "φαρμακολόγιο".

Άρχισα να πιστεύω ότι τυχαία, μπορεί κανείς να επιτύχει σοβαρά επιτεύγματα, όπως και ο Φλέμινγκ βρήκε την πενικιλίνη.

Χωρίς πλέον να τα... πολυλογώ, νομίζω ότι βρήκα την τέλεια συνταγή για έναν πικάντικο "τσιπρομεζέ", που πιστεύω ότι στο μέλλον, θα γίνει περιζήτητος, όχι μόνο για την μοναδικότητα της γεύσης του και την παράλληλη βοήθεια που προσφέρει στην ισχυροποίηση του στομαχιού μας, αλλά και για το επίσης μεγάλο καλό που κάνει σε κάποιο άλλο μέρος του σώματός μας, για το οποίο λόγω χώρου, αδυνατώ προς το παρόν να σας αναπτύξω.

Ευχαριστήρια επιστολή του Μητροπολίτη Χαλκίδας κ.κ. Χρυσοστόμου

Τις δύσκολες αυτές στιγμές, πού βιώνουμε όλοι στην Εύβοια, η εκ μέρους σας φιλάδελφη πρωτοβουλία και η αποστολή τροφίμων μακράς διαρκείας έφθασε ως «δρόσος αερμών» να αναψύξει την πονεμένη καρδιά μας και να αποδείξει ότι υπάρχουν και σήμερα άνθρωποι με κοινωνική ευαισθησία, αλληλεγγύη και διάθεση προσφοράς, ανακουφίζοντας συνανθρώπους μας που βρίσκονται σέ δυσχέρεια και αντιμετωπίζουν ακόμη και αυτά τα προβλήματα της επιβίωσης.

Σας ευχαριστούμε από καρδιάς για

την αγάπη Σας και την, ιδιαίτερως, σημαντική, συγκινητική και έμπρακτη συμπαράστασή Σας στην αντιμετώπιση των καταστροφικών συνεπειών των πυρκαγιών που έπληξαν πενήντα κωμοπόλεις και χωριά της Ιεράς μας Μητροπόλεως και μετέτρεψαν την καταπράσινη βόρειο Εύβοια σέ κρανίου τόπον.

Δυστυχώς, οι ζημιές και οι καταστροφές είναι μεγάλες και επώδυνες και η Ιερά μας Μητρόπολη από την πλευρά της καταβάλλει κάθε δυνατή προσπάθεια να ανακάμψει το ταχύτερο δυνατό, να ανακουφισθούν οι κάτοικοι που επλήγη-

σαν και να επιστρέψει η περιοχή μας στους κανονικούς ρυθμούς της.

Στο εγχείρημα αυτό η βοήθειά Σας μας δίνει κουράγιο, δύναμη και ελπίδα ότι, συν Θεώ, η Εύβοια θα επανεύρει τον βηματισμό της. Εφαρμόσατε το αγιογραφικόν «είτε πάσχει εν μέλος, συμπάσχει πάντα τα μέλη» (Α' Κορ. 12,26).

Ευχόμαστε η Παναγία μας και πάντες οι Ευβοείς Άγιοι να σκέπουν, διαφυλάττουν και φωτίζουν το σημαντικό και κοπιώδες έργο Σας.

Επί τούτοις διατελούμεν, μετά θερμών ευχαριστιών και εγκαρδίων ευχών.

Επιστολή του ομότιμου καθηγητή Α.Π.Θ. κ. Α. Καραθανάση

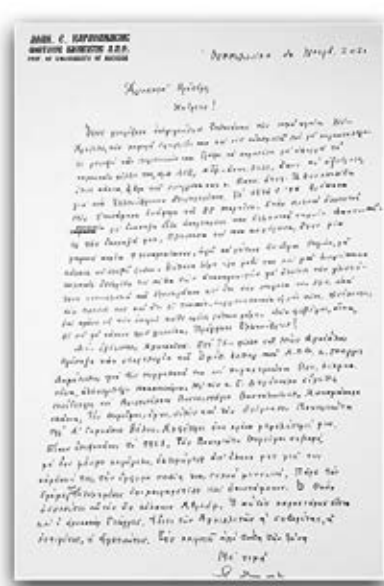
Αγαπτέ πρόεδρε χαίρετε !

Όπως γνωρίζετε αναγιγνώσκω ζηλοτύπως την πολύ ωραία Νέα Αγκιάλο, την λαμπρή εφημερίδα σας και σας ευχαριστώ που με συγκαταλέγετε μεταξύ των παραληπτών της. Γράφω τα παρακάτω με αφορμή το τελευταίο φύλλο της, αριθ. 112, Αύγ-Σεπτ 2021, όπου το εξαίρετο όπως πάντα άρθρο του συνεργάτη σας κ. Παντ. Στεφ. Αθανασιάδη για τους Ελληνόφρονες Στενιμαχίτες. Το 1976 ή '77 βρέθηκα στην Στενήμαχο ανήμερα της 25 Μαρτίου. Στην παλαιά Ελληνική συνοικία με έκπληξη είδα ανηρτημένη την Ελληνική σημαία. Φανταστείτε την έκπληξή μου. Πλησίασα και την καμάριωνα όταν μία γηραιά κυρία Στενιμαχίτσα, αφού με ρώτησε αν είμαι Ρωμιός, με κάλεσε να ανέβω επάνω. Κάθισα λίγη ώρα μαζί της και μου διηγήθηκε παλαιές ιστορίες και πάθη των Στενιμαχιτών με εκείνη την γλυκύτατη ντοπιολαλιά της Στενιμαχοίω και ότι την σημαία την έχει από τον παππού της και ότι οι τοπικές, κομμουνιστικές αρχές τότε, ανέχονται να την αναρτά κάθε χρόνο τέτοια μέρα. Δεν φοβάμαι, είπε, τι να με κάνουν γριά γυναίκα.

Πράγματι Ελληνόφρων !

Δύο εξέχοντες Αγκιαλίτες. Στο ίδιο φύλλο της Νέας Αγκιάλου πρόσεξα την νεκρολογία του Ομότ. Καθηγ. Του Α.Π.Θ. κ. Γεωργίου Δημόπουλου για τον συμμαθητή του και συμπατριώτη Παν. Κιλμπασάνη, ηλεκτρολόγο Μηχανολόγο. Με τον κ. Γ.Δημόπουλο είμεθα συνάδελφοι στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης. Ανταμώναμε σπάνια. Τον θυμούμαι, όμως, αυτόν και τον αείμνηστο Παναγιώτη στο Α' Γυμνάσιο Βόλου. Αμφότεροι ένα χρόνο μεγαλύτεροί μου. Είχαν αποφοιτήσει το 1963.Τον Παναγιώτη θυμούμαι σοβαρό, με ένα μόνιμο χαμόγελο, εκτιμώμενο απ' όλους μας για την ευγένειά του, την έμφυτη σοφία του, συχνά μοναχικό. Πήρε τον δρόμο του, πετυχημένος επιχειρηματίας και επιστήμονας. Ο Θεός αναπαύσει αυτόν εν κόλποις Αβραάμ. Ο αυτός χαρακτήρας είναι και ο αγαπητός Γιώργος. Ίδιον των Αγκιαλιτών η σοβαρότης, η εντιμότης, η εργατικότητα. Τον χαιρετώ από τούτη την θέση.

Με τιμή

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ για την ημέρα της Γυναίκας

Ο Σύλλογος των Αγκιαλιτών της Αθήνας καλώς έχοντων των πραγμάτων, και των ιών εν πρεμία, θα τιμήσει την ημέρα της Γυναίκας (**8 Μαρτίου**), την Κυριακή το μεσημέρι **13 Μαρτίου** με επιλεγμένα κείμενα του συνεργάτη μας κυρίου Κώστα Μπιλίρη. Εκτός του συγγραφέα θα απαγγείλουν γνωστοί ηθοποιοί.

Η εκδήλωση θα πραγματοποιηθεί σε αίθουσα και ώρα που θα ανακοινωθούν προσεχώς μέσω της ιστοσελίδας μας www.syllogosanchialitonathinas.gr και στο facebook.

Λόγω των ειδικών συνθηκών μπορείτε να ενημερωθείτε και στα τηλέφωνα 6976709170, 6974120888, 2106645888 μία εβδομάδα νωρίτερα. Στην εκδήλωση θα τηρηθούν τα μέτρα κατά του Covid-19.

Ευχαριστήρια επιστολή του Μητροπολίτη Πειραιώς κ.κ. Σεραφείμ

Έλαβον μετά πλείστης χαράς την ευγενή υμετέραν επιστολήν, ως και το προφρόνως αποσταλέν μοι ενδιαφέρον σύγγραμμα υπό τον τίτλον «ΙΕΡΕΜΙΑΣ Β'ΤΡΑΝΟΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ, ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ (1536-1595)», μετά της τριμηνιαίας περιοδικής εκδόσεως υπό τον τίτλον «ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ», φύλλο 112 και μετ' ευγνωμοσύνης εκφράζω υμίν τας θερμάς μου ευχαριστίας διά την ενημέρωσιν και τας συχαρητηρίους μου προσρήσεις διά την υμετέραν δραστηριοποίησιν.

Ευχόμενος όπως η Χάρις του Δωρεοδότου Κυρίου φωτίζη, αγιάζη και δωριζη εις υμάς και εις τους οικείους υμών τα επίγεια και επουράνια αγαθά Του, διατελώ. Μετ' ευχών διαπύρυν

Ευχτήριο μήνυμα του Υφυπουργού παρά τω Πρωθυπουργό Χρήστου Τριαντόπουλου, και πρώην αντιπροέδρου του Συλλόγου μας, για τη νέα χρονιά

Σήμερα κλείνει ακόμα μία δύσκολη χρονιά, το 2021, όπου η πατρίδα μας βρέθηκε αντιμέτωπη με δυσμενείς εξωγενείς παράγοντες, όπως η συνέχιση και εξέλιξη της πανδημίας του κορωνοϊού, αλλά και οι διεθνείς πληθωριστικές τάσεις σε μία παγκόσμια οικονομία - όπου το παίγνιο της παγκοσμιοποίησης δεν είναι, πλέον, το ίδιο. Ήταν μία δύσκολη χρονιά, που συνοδεύτηκε από σοβαρές φυσικές καταστροφές, στο πλαίσιο της κλιματικής αλλαγής, τα αποτελέσματα της οποίας, δυστυχώς, είναι -πλέον- ορατά και απτά στην πατρίδα μας, αλλά και σε πολλές άλλες χώρες. Ήταν μία χρονιά που η ελληνική κοινωνία και οικονομία αγωνίστηκε και άντεξε απέναντι στις δύσκολες συνθήκες που δημιουργήθηκαν, με όλους τους εμπλεκόμενους να εργάζονται εντατικά και σκληρά, ώστε να αντιμετωπιστούν οι δυσκολίες, να μετριαστούν τα αποτελέσματά τους, αλλά και να ξεπεραστούν το συντομότερο δυνατόν. Προς αυτή την κατεύθυνση, η Κυβέρνηση του Κυριάκου Μητσοτάκη εργάστηκε και συνεχίζει να εργάζεται εντατικά με προσήλωση στο δημόσιο συμφέρον και στην ευημερία όλων των πολιτών.

Σε αυτό το πλαίσιο, το 2021 ήταν το έτος που ο μηχανισμός της κρατικής αρωγής δημιουργήθηκε, εφαρμόστηκε, επεκτά-

θηκε και εξελίχθηκε, διαμορφώνοντας ένα καλύτερο, ταχύτερο και δικαιότερο πλαίσιο στήριξης και αποκατάστασης μετά από μία φυσική καταστροφή προς όφελος των πολιτών, των τόπων και των δασών που επλήγησαν. Ένας μηχανισμός που θα ενδυναμωθεί περαιτέρω μέσα στην επόμενη χρονιά μέσα από θε-

σμικά βήματα, νέες ψηφιακές διαδικασίες και στενότερη συνεργασία με όλους τους εμπλεκόμενους φορείς. Και τη νέα χρονιά θα συνεχίζουμε να βρισκόμαστε, να δρούμε και να εργαζόμαστε στο πεδίο, όπου αυτό -και εάν- απαιτηθεί και μαζί με τους πολίτες που έχουν ανάγκη το κράτος.

Και όποιος εργάζεται εντατικά, έχει το δικαίωμα, αλλά και τις προϋποθέσεις, για να είναι αισιόδοξος για την νέα χρονιά που έρχεται. Μία νέα χρονιά με δυσκολίες που έρχονται από την προηγούμενη, τις οποίες όμως, όλοι μαζί, θα τις ξεπεράσουμε, με τις λιγότερες δυνατές απώλειες και με τις ισχυρότερες προϋποθέσεις για ένα ακόμα καλύτερο αύριο για την πατρίδα μας. Ήδη, σε δύομισι χρόνια, έχουμε αλλάξει, καταφέρει και πετύχει πολλά! Και θα κάνουμε, με ενότητα, πολλά περισσότερα στο νέο έτος που έρχεται. Πολλές ευχές, λοιπόν, για το 2022, με υγεία, προκοπή, αλληλεγγύη και αισιοδοξία. Καλή χρονιά να έχουμε όλες και όλοι!

Νέα της Παγκόσμιας Συνομοσπονδίας Θεσσαλών «ο Ασκληπιός»

ΟΙ ΠΡΩΤΕΣ ΔΡΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΔΥΝΑΜΙΚΗΣ ΝΕΟΣΥΣΤΑΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΘΕΣΣΑΛΩΝ

Η Παγκόσμια Νεολαία Θεσσαλών ανέλαβε τα νήνια της διατήρησης, μετάδοσης και εξέλιξης της θεσσαλικής παράδοσης καθώς και της συσπείρωσης των απανταχού νέων Θεσσαλών, αμέσως μετά την ίδρυσή της στις 15 Μαΐου 2021 με πολλές δράσεις, το πέρας των οποίων άφησαν ένα πολύ θετικό αντίκτυπο και έδωσαν ώθηση για νέους στόχους και επιτεύγματα.

Συμμετοχή στο πρόγραμμα «ΝΟΣΤΟΣ»

Η πρώτη δράση της Νεολαίας αμέσως μετά τη σύστασή της και τη δημιουργία του Δ.Σ., ήταν η συμμετοχή της Προέδρου της Νεολαίας κ. Αναστασίας Κερασσιότη στο πρόγραμμα «ΝΟΣΤΟΣ» του Υπουργείου Εξωτερικών της Ελλάδας.

Το πρόγραμμα Νόστος είναι μία σημαντική δράση του Υπουργείου Εξωτερικών της Ελλάδας στα πλαίσια της τριμερούς συνεργασίας σε επίπεδο διασποράς μεταξύ Ελλάδας – Κύπρου – Αιγύπτου, που επενδύουν στην εμβάθυνση και ενδυνάμωση σχέσεων της διασποράς των τριών χωρών.

Συγκεκριμένα 15 νέοι από τις ομογένειες των τριών χωρών επισκέφθηκαν τις χώρες Αίγυπτο, Ελλάδα και Κύπρο έχοντας την ευκαιρία να γνωρίσουν την ιστορία και τον πολιτισμό τους, αλλά και να ενδυναμώσουν τους δεσμούς των λαών στην πράξη. Μεταξύ άλλων, η Πρόεδρος, ούσα μέλος της 15μελούς ομάδας νέων, ταξίδεψε στις πρωτεύουσες των 3 χωρών, συνάντησε τους αρχηγούς και των τριών κρατών, επισκέφθηκε διάφορα μνημεία και αξιοθέατα στην εκάστοτε χώρα καθώς και σημαντικούς χώρους πολιτισμού σε ένα εγκάρδιο κλίμα και μία μοναδική ευκαιρία γνωριμιών και ανταλλαγής απόψεων.

Συγκεκριμένα οι νέοι περιηγήθηκαν και στις τρεις χώρες με αφετηρία την **Αίγυπτο**. Στις πόλεις του Καΐρου και της Αλεξάνδρειας οι συμμετέχοντες είχαν την ευκαιρία να επισκεφθούν το Ras El Teen Naval Forces Base, την βιβλιοθήκη της Αλεξάνδρειας, το Ελληνικό Πατριαρχείο, το ελληνικό τετράγωνο (Ελληνική Κοινότητα, το ελληνικό σχολείο), το Μουσείο Καβάφη, το κανάλι του Σουέζ, την πόλη της Ισμαλίας, το Ittihadia Palace, τις Πυραμίδες, το National Museum of Egyptian Civilization και τέλος το Αιγυπτιακό Κοινοβούλιο. Οι νέοι έγιναν δεκτοί από τον Πρόεδρο της Αιγύπτου κ. Αλ-Σίσι, τον Πατριάρχη Αλεξανδρείας κ. Θεόδωρο, την αρμόδια Υπουργό Διασποράς και Μεταναστευτικής Πολιτικής κ. Ναμπίλα Μάκραμ, τον Έλληνα και Κύπριο πρέσβη στην Αίγυπτο.

Δεύτερος προορισμός του προγράμματος ήταν η Ελλάδα. Η ομογενειακή Νεολαία επισκέφθηκε το Υπουργείο Εξωτερικών, το Προεδρικό Μέγαρο, το Μέγαρο Μαξίμου, το Πολεμικό Μουσείο, το Σούνιο και το Ναό του Ποσειδώνα, τη Βουλή των Ελλήνων, το Μουσείο Μπενάκη και την έκθεση «1821 Πριν και Μετά», την Ακρόπολη, το Μουσείο Ακρόπολης, τις Μυκήνες, το Ναύπλιο, το Φρούριο του Παλαμψίου.

Οι νέοι στην Αθήνα έτυχαν εγκάρδιας φιλοξενίας και υποδοχής από την Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας κ. Κατερίνα Σακελλαροπούλου, τον Πρωθυπουργό της Ελλάδας κ. Κυριάκο Μητσοτάκη, τον τότε Υφυπουργό Εξωτερικών αρμόδιο για θέματα

Απόδημου Ελληνισμού κ. Κώστα Βλάσση, τον Γενικό Γραμματέα Απόδημου Ελληνισμού και Δημόσιας Διπλωματίας κ. Ιωάννη Χρυσουλάκη και τον Β' Αντιπρόεδρο της Ελληνικής Βουλής κ. Αθανασίου.

Η κ. Κερασσιότη είχε την ευκαιρία στις παραπάνω συναντήσεις να παρουσιάσει την Παγκόσμια Νεολαία Θεσσαλών και το αξιόλογο έργο της και να συζητήσει τους τρόπους ενεργής συμμετοχής της Νεολαίας στα πολιτικά δρώμενα προκειμένου να καλυτερεύσει το μέλλον της πατρίδας Ελλάδας και να συσφίξει τους δεσμούς μαζί της.

Τελικός προορισμός ήταν η Κύπρος όπου οι νέοι επισκέφθηκαν τη Λευκωσία, τη Λάρνακα, τη Λεμεσό, την Πάφο, την Αγία Νάπα καθώς και άλλες μικρότερες πόλεις και χωριά. Επίσης οι νέοι παρακολούθησαν ένα ντοκιμαντέρ με τίτλο "Different Socks" με αναφορά στις μνήμες των παιδιών των θυμάτων (παραγωγή του Γυμνασίου Αγλαντζιάς), επισκέφθηκαν το Μουσείο Severis, περιηγήθηκαν στην παλιά πόλη της Λευκωσίας, στην Πράσινη Γραμμή, το Προεδρικό Μέγαρο, τον Τύμβο Μακεδονίτισσας, ένα πολεμικό μνημείο και στρατιωτικό νεκροταφείο για κατάθεση στεφάνου και τιμή. στα ελληνικά και κυπριακά θύματα, επισκέφθηκαν τους Τάφους των Φυλακισμένων Imprisoned Graves in the Central Jail of Nicosia) και κατέθεσαν στεφάνι, όπου ενταφιάστηκαν 13 αγωνιστές της ΕΟΚΑ κατά τη διάρκεια του αγώνα 1955-1959 για την απελευθέρωση της Κύπρου από το Ηνωμένο Βασίλειο.

Ακόμα επισκέφθηκαν την βουλή των Αντιπροσώπων, τον οικισμό της Κακοπετριάς, τον Άγιο Νικόλαο της Στέγης (UNESCO), το ορεινό σύμπλεγμα Τρόδος, τον καταρράκτη Καληδονίων, τα λεγόμενα Κρασσοχώρια, τον οικισμό Ομοδό, και την Μονή του Τιμίου Σταυρού. Καθώς επίσης και το κτήμα Βασιλειάδη, όπου γευτήκανε διάφορες ποικιλίες οίνου.

Τέλος επισκέφθηκαν το Υπουργείο Εξωτερικών, τον οικισμό της Οδού όπου κατέθεσαν στεφάνι στη μνήμη των τεσσάρων Αιγυπτίων πολιτών που εργάζονταν στην Κύπρο και έχασαν τη ζωή τους κατά τη διάρκεια της τεράστιας δασικής πυρκαγιάς στην Κύπρο εκείνη την περίοδο και έκαναν επίσης μία συμβολική δενδροφύτευση, την Μαρίνα της Λεμεσού, την οικία του Ευστολίου στο Κούριο, την Αγία Νάπα, την Πάφο και διάφορα μέρη ακόμα.

Στα πλαίσια των παραπάνω επισκέψεων και περιηγήσεων, οι νέοι συναντήθηκαν με τον Πρόεδρο της Κυπριακής Δημοκρατίας κ. Νίκο Αναστασιάδη, με τον Επίτροπο της Κυπριακής Προεδρίας για τους Αποδήμους κ. Φώτιο Φωτίου, με την Πρόεδρο της Κυπριακής Βουλής κ. Αννίτα Δημητρίου, με τον Έλληνα και τον Αιγύπτιο πρέσβη στην Κύπρο, τον Υπουργό Εξωτερικών κ. Νίκο Χριστοδουλίδη καθώς επίσης και με τον αρχηγό της Εθνικής Φρουράς της Κύπρου, Αντι-

στράτηγο κ. Δημόκριτο Ζερβάκη, στα πλαίσια της επίσκεψής τους στο ΚΣΕΔ (Κέντρο Συντονισμού Έρευνας και Διάσωσης), δεχόμενοι ζεστή φιλοξενία.

Το Πρόγραμμα «ΝΟΣΤΟΣ» έφερε κοντά νέες και νέους των τριών Ομογενειών με στόχο την ανάπτυξη σχέσεων, τη δημιουργία διαύλων επικοινωνίας και την ενημέρωση για την ιστορία, τα ήθη, τα έθιμα και τις αξίες που ενώνουν τους τρεις λαούς. Η Παγκόσμια Συνομοσπονδία Θεσσαλών και η Παγκόσμια Νεολαία Θεσσαλών συγκαίρουν την πρωτοβουλία των υπουργείων Εξωτερικών των τριών χωρών για αυτή τη δράση. Τέτοιες πρωτοβουλίες είναι ζωτικής σημασίας για την ελληνική ομογένεια και ιδιαίτερα για τη νεολαία, που είναι η συνέχεια του πολιτισμού και της εθνικής μας ταυτότητας, ώστε να εμβαθύνουν στην ελληνική ιστορία και στα ιδεώδη του πολιτισμού μας.

Συμμετοχή στο 12ο Παγκόσμιο Συνέδριο και Αντάμωμα Θεσσαλών στην Ελασσόνα

Όπως ήταν αναμενόμενο, δεν θα μπορούσε να λείπει, η συμμετοχή της Νεολαίας από το 12ο Παγκόσμιο Συνέδριο και Αντάμωμα Θεσσαλών στην Ελασσόνα στις 7 και 8 Αυγούστου. Η Νεολαία πήρε μέρος στο Συνέδριο με τη δράση, «Οι 12 Θεοί του Ολύμπου», στο πλαίσιο της οποίας πραγματοποιήθηκαν ολιγόλεπτες παρουσιάσεις από διάφορα μέλη της Νεολαίας, τα οποία συνέδεσαν τους αρχαίους μύθους σχετικά με τους θεούς του Ολύμπου με τη σύγχρονη εποχή και τις προκλήσεις της.

Σημαντική ήταν η παρουσία της Νεολαίας και στη Γενική Συνέλευση της Παγκόσμιας Συνομοσπονδίας Θεσσαλών. Τα μέλη της Νεολαίας συμμετείχαν ενεργά στη Γενική Συνέλευση, όπου εξέφρασαν την γνώμη τους σε διάφορα ζητήματα και είχαν την πρώτη τους επαφή με πολλά μέλη της Συνομοσπονδίας.

Τέλος, η Νεολαία έδωσε το παρόν και στην βραδιά του ανταμώματος, όπου παρόλο που απαγορευόταν ο χορός λόγω των δυσμενών συνθηκών της πανδημίας, το κλίμα ήταν πολύ ευχάριστο όπως επίσης και στην εκδρομή που είχε προγραμματιστεί την αμέσως επόμενη μέρα στο Λιβάδι Ελασσόνας.

Δημιουργία λογοτύπου της Νεολαίας

Η Παγκόσμια Νεολαία Θεσσαλών, κατόπιν συζητήσεων και συναντήσεων, κατέληξε και αποφάσισε την δημιουργία ενός λογοτύπου που θα αντικατοπτρίζει την ταυτότητά της και θα την συνοδεύει σε όλες τις μελλοντικές της δράσεις.

Το λογότυπο το οποίο εμπνεύστηκε και δημιούργησε ο Α' Γραμματέας κ. Γιώργος Μαχαιράς, προσαρμόστηκε και εγκρίθηκε από την ολομέλεια του Δ.Σ. Επίσης την προσπάθεια αυτή της Νεολαίας επιβράβευσαν και επικρότησαν τόσο ο Πρόεδρος της Παγκόσμιας Συνομοσπονδίας Θεσσαλών κ. Διαμαντής Γκίκας, όσο και η Υπεύθυνη Νεολαίας και Γενική Γραμματέας κ. Φωτεινή Μίχου. Το λογότυπο δημοσιεύθηκε στη σελίδα της Συνομοσπονδίας στο Facebook αλλά και στη σελίδα της Νεολαίας στο Instagram.

Οργάνωση και Ανάπτυξη της Νεολαίας

Αφού είχε ολοκληρωθεί ο εαρινός κύκλος δράσεων της Νεολαίας, η Νεολαία αφιέρωσε χρόνο σε πολλές συναντήσεις, προκειμένου να προγραμματίσει τις μελλοντικές της δράσεις (π.χ. συμμετοχή της Νεολαίας στην Οργανωτική Επιτροπή του 13ου Συνεδρίου και Ανταμώματος Θεσσαλών στον Δήμο Μετεώρων στις 30 και 31 Ιουλίου 2022). Έτσι το διάστημα αυτό δημιουργήθηκε το μητρώο μελών της Νεολαίας, το λογότυπο, η ορθή δομή και δημιουργία των πρακτικών της Νεολαίας, οργανώθηκαν τόσο η Ιστοσελίδα, αλλά και η σελίδα της Νεολαίας στο Instagram και αφιερώθηκε χρόνος για να συσφίξουν οι σχέσεις των μελών του Δ.Σ.

[illegible]

Εγκρίθηκε η οικοδομική άδεια από την τεχνική υπηρεσία του Δήμου Γιαννιτσών του Πολιτιστικού Κέντρου του Ιερού Ιδρύματος Ελλήνων Ανατολικής Ρωμυλίας. Ένας αγώνας επίπονος αγώνας τριών ετών πήρε τέλος. Προχωράμε ώστε εντός του 2022 η πνευματική κιβωτός των Ανατολικορωμυλιωτών – Βόρειο Θρακών στη Μακεδονική γη να είναι πραγματικότητα. Ήδη έχουμε έλθει σε επαφή με 4 εργολάβους στους οποίους στείλαμε τα σχέδια για μια πρώτη ματιά και αφού ολοκληρώσουμε και οριστικοποιήσουμε το φάκελο θα προχωρήσουμε στην προκήρυξη του. Από την ημέρα της έγκρισης προχωράμε για την εξεύρεση εγγυητή- χρηματοδότη για την Τράπεζα ποσού 100.000 έως 130.000 χιλιάδες ευρώ προκειμένου να εκταμιεύσουμε από την Αναπτυξιακή Πέλλας ισόποσο της εγγυήσεως ποσό και με αυτό τον τρόπο να προχωρήσουμε πιο άνετα τις διαδικασίες. **Στο ΔΣ που θα συνέλθει στις 29 Ιανουαρίου 2022 στις 12.30 μετά**

την επιμνημόσυνη δέηση, θα συζητήσουμε διεξοδικά για τις ματίστε ώστε να μην λείψει κα-
σας προτρέπει να εντείνεται τις
στούς και φίλους συμπατριώτες
ομική επιφάνεια να χωρις φόβο
χρήματα είναι εξασφαλισμένα
ού 600000 εξακοσίων χιλιάδων
κή Εταιρεία της Πελλας.

ΥΓ Τα Διοικητικά Συμβούλια γίνονται ανοικτά και όποιος ενδιαφέρεται για την πορεία του Ιδρύματος μπορεί να παραβρεθεί να ακούσουμε την άποψη του.

Ευχές

Το ΔΣ εύχεται στους απανταχού Θρακιώτες και σε όλο τον κόσμο, το μήνυμα της Αγάπης της γεννήσεως του Θε-
ανθρώπου που γιορτάσαμε να φωλιάσει στην καρδιά μας
ώστε να γίνει πράξη και το 2022 να 'ναι ευτυχισμένο με
υγεία, αγάπη, χαρά, προκοπή και αισιοδοξία!!!

A photograph of three men sitting at a small, round, white outdoor table. The man on the left is older, with white hair, wearing a dark jacket and dark trousers, holding a white cup. The man in the middle is younger, with dark hair, wearing a dark jacket and dark trousers, looking towards the camera. The man on the right is middle-aged, with dark hair, wearing a dark jacket and dark trousers, looking towards the camera. The table has several items on it, including glasses, a bottle, and some food. They are sitting in a garden or courtyard area with plants and a building in the background.

Από την συνάντηση εργασίας του προέδρου του Ιερού Ιδρύματος
«Η Αγία Τριάδα» Απόστολου Ζαφειρόπουλου με τον Δήμαρχο Πέλλας
Γρηγόρη Στάμκο και τον αρχιτέκτονα Σπύρο Κουρούνη στην Αθήνα

Ο πρόεδρος και το Διοικητικό Συμβούλιο του ιερού ιδρύματος αισθάνεται την ανάγκη να ευχαριστήσει εγκάρδια τον συντονιστή αρχιτέκτονα **Σπύρο Κουρούνη**, τον πολιτικό μηχανικό **Νατάλη Πέτροβιτς** και τον μηχανολόγο μηχανικό **Λεωνίδα Ζαφειρόπουλο** και τους συνεργάτες του μηχανολόγους **Χάρη Μιχαλόπουλο** και **Γιώργο Λάπη** που σε χρόνο ρεκόρ μας ετοίμασαν την ηλεκτρομηχανολογική μελέτη.

Το **Σάββατο 29 Ιανουαρίου 2022 ώρα 11:30** θα τελέσουμε το καθιερωμένη επιμνημόσυνη δέηση υπέρ αναπαύσεως των ψυχών των προγόνων μας στο παρεκκλήσι της Αγίας Τριάδας στο Ιερό Ίδρυμα.

Την επιμνημόσυνη δέηση θα τελέσει ο πανοσιολογιότατος αρχιμανδρίτης πατέρας Χερουβείμ Γκίνογλου.

Στους παρεβρισκόμενους θα προσφερθεί καφές και γλυκό στο αρχονταρίκη.

Κωνσταντίνος Γ. Σταθόλης

ΛΕΞΙΚΟ
ΤΩΝ ΓΛΩΣΣΙΚΩΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΩΝ
ΤΩΝ ΚΑΤΟΙΚΩΝ ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΟΝΟΜΙΑ
ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΡΩΜΗΛΙΑΣ

Επιμέλεια Τάκης Ι. Αθανασίου

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ

Το βραβείο Νικολάου και Μαρίας Γεωργίου, της Β' τάξεως των γραμμάτων και των καλών τεχνών, με χρηματικό έπαθλο 1.500 ευρώ, για έργο με θέμα από την ιστορία, τη λαογραφία, τη θρησκευτική και κοινωνική ζωή και τον εν γένει πολιτισμό του ελληνισμού της Ανατολικής Θράκης και Ανατολικής Ρωμυλίας, που αποτελούν σήμερα τμήματα της Τουρκικής και της Βουλγαρικής επικρατείας, απενεμήθει στον συμπατριώτη μας Κωνσταντίνο Γ. Σταλίδη για το έργο του «Λεξικό του γλωσσικού πολιτισμού των κατοίκων από τη Σωζόπολη της Ανατολικής Ρωμυλίας» (Εκδόσεις Κυριακίδη, 2020).

Το ΔΣ του Ιερού Ιδρύματος «η Αγία Τριάδα» αισθάνεται περήφανο για το βραβευθέν πόνημα του συμπατριώτη Κωνσταντίνου Σταλίδη που κοσμεί την ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΡΩΜΥΛΙΑΣ Νο 2 του Ιδρύματος. Τον ευχαριστεί και τον συγχαίρει.

**«Χειροτονία του Επισκόπου Μαγνησίας
Χριστοδούλου στο Σύδνεϋ Αυστραλίας»**

Στις 14 Νοεμβρίου 2021 τελέστηκε στον Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου στο Σύνδευ της Αυστραλίας η χειροτονία του Θεοφιλέστατου **κ. Χριστόδουλου** με καταγωγή από τη Θεσσαλία. Ο Σεβασμιότατος Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας **κ.κ. Μακάριος** στον λόγο του αναφέρθηκε με επαινετικά λόγια στην προσωπικότητα και στην ιερατική πορεία του νέου Επισκόπου της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας.

Ο Θεοφιλέστατος **κ. Χριστόδουλος** εξέφρασε την απεριόριστη αγάπη του για τους ανθρώπους με τους οποίους συνεργάστηκε στην Ενορία του Αγίου Νικολάου, στην οποία διακόνησε για οκτώμισι ολόκληρα χρόνια, καθώς και για όλους τους ενορίτες του. Επίσης, μνημόνευσε αναλυτικά και ευχαρίστησε εγκάρδια τους ανθρώπους που, στην πορεία της ζωής του, χάραξαν βαθιά μέσα του την αγάπη του για τον Θεό και τον καθοδήγησαν

πνευματικά κατά την ιερατική του διαδρομή.

Στην χειροτονία παρευρέθηκε μετά από πρόσκληση ο Α' Αντιπρόεδρος της Παγκόσμιας Συνομοσπονδίας Θεσσαλών **κ. Γιώργος Μπλιόκας**, ο οποίος εξέφρασε τα θερμά συγχαρητήρια για την εκλογή του ως **νέου Επισκόπου Μαγνησίας**.

ΑΞΙΟΣ ! Να έχουμε όλοι την ευχή σας !

**As προσπαθήσουμε
αξίζει!!!**

Ας κάνουμε μια προσπάθεια να κλείσουμε τα παράθυρα του ισογείου της Αγίας Τριάδας να μπορέσει να λειτουργήσει και τον χειμώνα, ευαισθητοποιώντας γνωστούς και φίλους μας. Το συνολικό κόστος των 18 παραθύρων είναι 18.000 χιλιάδες ευρώ σύμφωνα με τις προσφορές που πήραμε. Ήδη ο Σύλλογος των Αγκιαλιτών της Αθήνας προσέφερε το ποσό των 1000 χιλίων ευρώ κάνοντας την αρχή.

ΓΙΝΕΤΕ ΧΟΡΗΓΟΙ

**Για να γίνει πραγματικότητα το όραμα όλων μας!
Για να δώσετε στο Ιερό Ίδρυμα «Η Αγία Τριάδα»
την αίγλη που του αξίζει!
Για να αισθανθείτε ότι συνεισφέρατε και εσείς!
ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ ΜΠΟΡΟΥΜΕ!**

Για οποιοδήποτε έμβασμα επικοινωνήστε με τον
ταμία του ιδρύματος Χρήστο Χλωπτσιδη,
τηλέφωνο 694 9732936

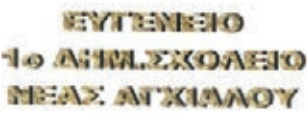
1. ETE 217/296156-39
IBAN: GR2901102170000021729615639
BIC: ETHNGRA1

2. EUROBANK 0026.0446880200242077
IBAN: GR8102604460000880200242077
BIC: ERBKGRA

Σπουδαίες εργασίες για την Νέα Αγχίαλο

Μόνο οι ντόπιοι μπορούν να σου περιγράψουν τον τόπο τους με τρόπους που ξυπνούν τις αισθήσεις σου. Αυτό το κατάφερε η εκπαιδευτικός Όλγα Τούρνα που με τη βοήθεια των μικρών συνεργατών της μάς ξεναγεί στο χθες και στο σήμερα της Ν. Αγχιάλου. Μέσα από τις εργασίες - έρευνα των μαθητών αυτών, που ανακαλύψαμε, και έφεραν εις πέρας οι μαθητές της Γ΄ και Δ΄ τάξης του Ευγένειου 1ου Δημοτικού Σχολείου Ν. Αγχιάλου, μαθαίνουμε για τη θέση αυτής της πόλης, την ιστορία, τα σημαντικά της μνημεία, τα αξιοθέατά της, τα τραγούδια, τις παραδόσεις και τα έθιμα, ακόμα και τις ντοπιολαλιές των Αγχιαλιτών. Πώς να μη θέλει λοιπόν κάποιος να επισκεφθεί την Νέα Αγχίαλο, τον τόπο που με τόσο μεράκι, αλλά και οργάνωση η εκπαιδευτικός και οι μαθητές της αποτύπωσαν γραπτώς!

Θερμά συγχαρητήρια εκφράζουμε στην εκπαιδευτικό Όλγα Τούρνα και στους μικρούς μαθητές για την θαυμάσια αυτή εκπαιδευτική πρωτοβουλία η οποία προάγει την ιστορική μνήμη και παράλληλα διαφημίζει τον τόπο μας.

Αυτοί που έφυγαν

Παύλος Τούτουζας

Ο καθηγητής καρδιολογίας Παύλος Τούτουζας προικισμένος με πολλές αρετές, υπήρξε μία σημαντική προσωπικότητα της ιατρικής επιστήμης. Η συνεισφορά του στην ιατρική και στην κοινωνία πολύχρονη, πολύπλευρη, και πολύτιμη. Ευτύχησε, ως Πανεπιστημιακός Δάσκαλος, να ανοίξει δρόμους, να δημιουργήσει πρότυπα και να αφήσει παρακαταθήκες στους συναδέλφους του. «...από στους γιγάντιους Ώμους του ίσως μπορέσαμε να δούμε μακρύτερα», έγραψε ο καθηγητής Χριστόδουλος Στεφανάδης στο προσωπικό του ιστολόγιο. Ως ιδρυτής και καθοδηγητής του Ελληνικού Ιδρύματος Καρδιολογίας (ΕΛΙΚΑΡ). Ως λογοτέχνης (μετέφερε την καρδιολογία εκλαϊκευμένη στη λογοτεχνία με τα 8 βιβλία του για τον απλό άνθρωπο). Ως αρθρογράφος. Ως οικογενειάρχης.

Η συντακτική επιτροπή της εφημερίδας μας και εγώ προσωπικά, που είχα την τύχη να τον έχω καθηγητή στην Ιατρική Σχολή και να συνδέομαι φιλικά μαζί του, νιώθουμε ευγνώμονες για την αγάπη και την εμπιστοσύνη που μας έδειξε τόσα χρόνια επιτρέποντάς μας να δημοσιεύουμε άρθρα του και κείμενα από τα βιβλία του. Τώρα, βρισκόμαστε στη δυσάρεστη θέση να αποχαιρέτησουμε, με βαθιά θλίψη, τον Επιστήμονα, τον Ιατρό,

τον Φίλο, τον Συνεργάτη μας, μα πάνω απ'όλα τον Άνθρωπο Παύλο Τούτουζα. Και τον αποχαιρετούμε με το μεστό και θερμό λόγο της Διευθύντριας της Ιατρικής Υπηρεσίας του Ιπποκράτειου Νοσοκομείου κας Ειρήνης Μποσινάκου, που εκφώνησε στην τιμητική συνεδρίαση που οργάνωσε το Δ.Σ του Ιπποκράτειου για την αποχώρησή του, τον Ιανουάριο του 2004.

«Ο Καθ. Παύλος Τούτουζας έζησε στις καρδιές πολλών γενεών γιατρών και προσέφερε από τα νεανικά του χρόνια με τα βοηθήματα της Καρδιολογίας και τις σημειώσεις του, στους φοιτητές. Από τα πρώτα του βήματα στην Καρδιολογική Κλινική διακρίθηκε για το πάθος του για επιστημονική κατάρτιση και κυρίως για το όραμά του και την αίσθησή του ότι οι ορίζοντες της Καρδιολογίας ήταν στενοί για το Ιπποκράτειο και τον Ελληνικό χώρο. Έτσι προσπάθησε και την έβγαλε δυναμικά από τα σύνορα της χώρας μας. Την πρόβαλε στο Διεθνές στερέωμα και την εγκατέστησε στον πυρήνα της Παγκόσμιας Καρδιολογίας. Αισθάνθηκε τους παλμούς της καρδιάς του Έλληνα ασθενή και θέλησε να του προσφέρει ό,τι πιο σύγχρονο τις πιο σύγχρονες και νεωτεριστικές μεθόδους. Παράδειγμα αποτελεί η άρτια Μονάδα Εμφραγμάτων, Εντα-

τικής και Επεμβατικής Καρδιολογίας καθώς και των υπολοίπων εξειδικευμένων τμημάτων. Θεμελιωτής της σύγχρονης Ελληνικής Καρδιολογίας, δημιούργησε ένα πλούσιο φυτώριο, που ανθίζει από τα μεγάλα αστικά κέντρα, μέχρι τις απομακρυσμένες γωνιές της χώρας και στο εξωτερικό. Για το ερευνητικό και το συγγραφικό του έργο με τις άπειρες δημοσιεύσεις και τιμητικές διακρίσεις δεν είναι της παρούσης να αναφερθώ λεπτομερώς, εξ άλλου το πλούσιο έργο του το αποδεικνύει. Υπήρξε ο καθημερινός ακούραστος δουλεστής, που άνοιξε την πόρτα της Επιστημονικής του σκέψης και της φιλόξενης Κλινικής του ανιδιοτελώς και στον απλό άνθρωπο, που φανερώνει μία ακόμη απόδειξη του μεγαλείου του. Προσιτός Φίλος με όλα τα χαρίσματα του χαρακτήρα του κόσμησε το Ιπποκράτειο και την Ελλάδα».

Αγαπημέne μας Καθηγητά σου είμαστε ευγνώμονες. Καλό Παράδεισο!!

Στη σύζυγό του Ελένη και στα παιδιά του στον αγαπητό συνάδελφο Κώστα, στον Δημήτρη και την Κατερίνα εκφράζουμε τα ειλικρινά μας συλλυπητήρια.

Απόστολος Ζαφειρόπουλος
Για τη συντακτική επιτροπή

ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΟ ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ ΚΑΤΑΡΑΧΙΑ

Ποια λόγια μπορεί να ειπωθούν και τι μπορεί πει κανείς σε ένα παντοτινό αποχωρισμό για ένα αγαπημένο πρόσωπο τόσο κοντινό που τα παιδιά μου χωρίς να είναι συγγενής αποκαλούσαν θείο. Ότι λόγια και να πει είναι λίγα και δεν μπορούν να εκφράσουν την πληρότητα των συναισθημάτων και τον πόνο της απώλειας ενός αγαπημένου προσώπου.

Ο Ιωάννης Καταραχιάς που έφυγε πρόσφατα από τη ζωή σε ηλικία 86 ετών, ήταν ένα μέρος από τη ζωή μας. Θα ήταν πιο οικείο σε μας που ζούσαμε τόσο χρόνια δίπλα του να τον αναφέρουμε μπάρμπα Γιάννη. Γι αυτό θα ήθελα στη μνήμη του, σταχυολογώντας, να αναφέρω μερικές από τις μικρές στιγμές των αναμνήσεών μας που δεν θα σβήσουν ποτέ. Ο μπάρμπα Γιάννης ήρθε πριν από πολλά χρόνια όταν ως νέος υπαξιωματικός μετατέθηκε στην 111 πτέρυγα Μάχης στη Νέα Αγχίαλο Μαγνησίας και παρέμεινε σαν ερωτικός μετανάστης, όταν γνώρισε την μετέπειτα σύζυγό του, Ελευθερία Καταραχιά το γένος Ιωάννη Γκίνη, την οποία ερωτεύθηκε και στη συνέ-

χεια παντρεύτηκε αποκτώντας μια θυγατέρα την Σοφία Καταραχιά. Σχεδόν όλα αυτά τα χρόνια ζήσαμε στην ίδια γειτονιά εκτός από κάποια διαστήματα που έλειψε λόγω του επαγγέλματός του. Είναι ζωντανός μέσα στις μνήμες μας, γιατί ήταν ένας καλός και χαμογελαστός άνθρωπος, πρόθυμος να βοηθήσει τους συνανθρώπους του, δραστήριος κοινωνικά και πολιτικά που πρόσφερε με τις δραστηριότητές του στον τόπο αυτό που τόσο πολύ αγάπησε. Ερωτευμένος παντοτινά με τη γυναίκα του, αγάπησε, εκτίμησε και βοήθησε την οικογένειά της σαν δική του. Αγάπησε τον τόπο που τον τίμησε και τον αγκάλιασε κάνοντάς τον πρώτη πατρίδα, παρότι ο ίδιος γεννήθηκε στον Ορχομενό Βοιωτίας. Μακάρι και όσοι εγκαταστάθηκαν στον τόπο μας στη Ν. Αγχίαλο, να ζήσουν και να δραστηριοποιηθούν σαν το μεταστάνατα.

Στην δική μας ζωή, εκτός της αγάπης του, που μας πρόσφερε απλόχερα, ήταν ένας υπομονετικός και φιλικός άνθρωπος που στις διάφορες κοινωνικές εκδηλώσεις, (γιορτή κρασιού, τσιπουράδικα), θα μας περίμενε να μας φιλοξενήσει στο τρα-

πέζι του, ένας άνθρωπος πρόθυμος να συζητήσει τα γενικότερα πολιτικά και κοινωνικά θέματα της πατρίδας μας, καθώς και τα τοπικά προβλήματα. Ένας κομψός άνθρωπος, που πρόσχεε πάντα την εμφάνισή του, πράγμα σπάνιο για την εποχή του και για την εποχή μας ακόμη, [ντυμένος πάντα με σακάκι, γραβάτα, παλτό, φορούσε κασκόλ το χειμώνα και καβουράκι καπέλο]. Ήταν αυτός που κάθε Πάσχα θα σηκωνόταν νωρίς το πρωί, σχεδόν ασημέριωτα, για να ετοιμάσει την φωτιά για το ψήσιμο του αρνιού, με μεγάλη και μοναδική μαεστρία, δημιουργώντας σε όλους μας ένα ζεστό και ευχάριστο οικογενειακό περιβάλλον. Ήταν αυτός που κάθε πρωτοχρονιά θα μας περίμενε να περάσουμε από το σπίτι του για κόψουμε την βασιλόπιτα και να βρούμε το φλουρί. Ήταν ο άνθρωπος που αγαπούσαμε και θα λείπει πολύ σε όλους μας. Εύχομαι καλό παράδεισο και υγεία στην οικογένειά του.

Λευτέρης Σ. Παπαγρηγορίου
Δικηγόρος

Το ΔΣ του συλλόγου μας εκφράζει τα θερμά του συλλυπητήρια στην σύζυγό του Ελευθερία, στην μοναχοκόρη του Σόφη και τους συγγενείς του

Ευαγγελία Αργυροπούλου

Με θλίψη πληροφορήθηκα με το θάνατό της συμπατριώτισσα μας, πρώην Αντιπρόεδρου του Συλλόγου μας Ευαγγελίας Αργυροπούλου του Κυριάκου. Θλίψη γιατί παρά την ηλικία της, έφθασε αισώς τα 95, εξακολουθούσε να είναι ένα ζωντανό κύτταρο της κοινωνίας και του Συλλόγου μας. Παιδί της κατοχής διαμόρφωσε τον χαρακτήρα της μέσα από την φτώχεια και την ανέχεια που ήταν ο κανόνας για τους περισσότερους και οι εξαιρέσεις ελάχιστες. Άνθρωπος της προσφοράς, έντιμη, προσπνή, σεμνή, εργατική, και ευαίσθητη. Είχε μία υπερβολική αγάπη για τον τόπο της και τους ανθρώπους της την οποία εκδήλωνε με κάθε τρόπο. Η υπερβολική αυτή αγάπη την ώθησε να υπηρετήσει τον τόπο της μέσα από τον Σύλλογο των Αγχιαλιτών της Αθήνας, όπου υπήρξε ιδρυτικό μέλος. Διετέλεσε μέλος, Γεν. Γραμματέας και Αντιπρόεδρος στο ΔΣ του Συλλόγου μας από την ίδρυση του το 1966 έως το 2003 που αποχώρησε για να δώσει την θέση της στους νεώτερους. Πάντα παρούσα και προστάρσα σε όλες τις εκδηλώσεις μας. Ήταν ο άνθρωπος που δεν έλειψε ποτέ. Επι θητεία της το 1992 συνετέλεσε τα μέγιστα στην αδελφοποίηση των πόλεων Παλαιάς και Νέας Αγχιάλου, αλλά και στην φιλοξενία παιδιών από την Πομόριε στις κατασκηνώσεις στην Ελλάδα. Ήταν ο σύνδεσμος μεταξύ του Ελληνοβουλγαρικού Συλλόγου και των Αγχιαλιτών της Αθήνας. Όλοι εμείς που την γνωρίσαμε θα την θυμούμαστε με αγάπη και θα της είμαστε ευγνώμονες για ό,τι προσέφερε. Καλό σου ταξίδι αγαπημένη Ευαγγελία και καλό παράδεισο.

Απόστολος Ζαφειρόπουλος
Το ΔΣ εκφράζει τα θερμά του συλλυπητήρια στα αδέρφια της Απόστολο και Στυλιανό και στους συγγενείς.

Στο ψηλότερο βουνό της Costa Rica η πρώτη Ελληνική αποστολή με τους συμπατριώτες μας Ηλία και Στέλιο Τσίκα

Οι Αγχιαλίτες ορειβάτες, τα αδέρφια Ηλίας & Στέλιος Τσίκας κατόρθωσαν την ανάβαση στο Cerro Chirripó 3820m., το ψηλότερο βουνό της Costa Rica. Έτσι η πρώτη καταγεγραμμένη ελληνική αποστολή στο βουνό, πέτυχε το στόχο της.

Οι Ηλίας Τσίκας, Στέλιος Τσίκας και Παναγιώτης Τελλίδης ξεκίνησαν την προσπάθειά τους στις 30/11/2021 από το χωριό San Gerardo de Rivas στα 1.453μ., συνέχισαν σε απότομο και λασπώδες μονοπάτι μέσα στο χαρακτηριστικό rain forest (τροπικό δάσος βροχής), του εθνικού πάρκου Chirripó και έφτασαν μετά από μια κοπιαστική ανάβαση

14,6km κάτω από συνεχόμενη βροχή, στο Los Crestones base camp στα 3.400μ., όπου και διανυκτέρευσαν. Την επόμενη μέρα 1/12/2021, είχαν αφύπνιση στις 2.20 π.μ με φακούς κεφαλής και σκαρφάλωσαν τα τελευταία 5,1km για την κορυφή μέσα σε χαμηλή νέφωση και βροχή. Μετά από μια πολύ σκληρή διαδρομή συνολικής διάρκειας 20 ωρών, 40km και 2.604μ. υψομετρικών, πάτησαν στην ψηλότερη κορυφή της χώρας με την ανατολή του ήλιου, ο καιρός ήταν εντελώς κλειστός με λιγοστά παράθυρα ήλιου, οπότε η θέα στους δύο ωκεανούς που περιβάλλουν την Κόστα Ρίκα (Ειρηνικός & Ατλαντικός) ήταν απαγορευτική

λόγω συνθηκών. Η ικανοποίηση και η χαρά τους ήταν μεγάλη καθώς ο στόχος επιτεύχθηκε. Εκεί ψηλά στη βραχώδη κορυφή του Cerro Chirripó στα 3.820 μ. από την επιφάνεια της θάλασσας, πάνω από τα σύννεφα του τροπικού δάσους, το όνειρο έγινε πραγματικότητα.

* Ο Ηλίας & ο Στέλιος Τσίκας εκφράζουν τις θερμές ευχαριστίες τους στον συμπατριώτη μας κύριο Παρασκευά Δράγνη για την αμέριστη συμπαράστασή του στην αποστολή Costa Rica 2021 και στον Σύλλογο των Αγχιαλιτών Αθήνας και τον πρόεδρο του Απόστολο Ζαφειρόπουλο για την υποστήριξή του.

«Τα οδωνύμια της Νέας Αγχιάλου»

γράφει ο Ιωάννης Μαστροπέτρου

Μόλις λάβαμε ανά χείρας το βιβλίο της Σουλτάνας Καρνομπατλόγλου Τσουκαλά με τίτλο «Τα οδωνύμια της Νέας Αγχιάλου» και οφείλουμε να ομολογήσουμε ότι με την πρώτη κιόλας ανάγνωση νιώσαμε μία ευχάριστη έκπληξη. Το εν λόγω έργο αποτελεί μία περίττανη απόδειξη της ζωντανής ιστορίας του τόπου μας, η οποία αναβιώνει μέσα από το ονόματα των προγόνων μας οι οποίοι άλλοτε αποτέλεσαν και άλλοτε έθεσαν τον θεμέλιο λίθο της πόλης μας. Έτσι, μέσα από τις ονομασίες 37 δρόμων αναβιώνουν ισάριθμες ιστορίες άλλοτε συγκινητικές και άλλοτε ηρωικές, απόδειξη της δύναμης του ανθρώπου να

κάνει νέα αρχή στην ζωή του δίνοντας αγώνα, παράλληλα, για την επιβίωσή του.

«Ο δρόμος έχει την δική του ιστορία» μπορούμε να πούμε παραφράζοντας το γνωστό τραγούδι. Είναι η ιστορία της ελευθερίας αλλά παράλληλα και του ξενιτεμού μίας ολόκληρης κοινότητας που αναζητήσε μία νέα ζωή σε έναν νέο τόπο. Ευχαριστούμε θερμά την συγγραφέα για αυτό το πολύτιμο δώρο. Της ευχόμεθα να είναι καλοτάξιδο. (Τιμή: 14,85€, Διάσταση: 17x24, Σελίδες: 231)

• Η Σουλτάνα Καρνομπατλόγλου- Τσουκαλά

γεννήθηκε και κατοικεί στην Αγχίαλο. Είναι φιλόλογος και υπηρέτησε στο Γυμνάσιο Νέας Αγχιάλου. Συμμετείχε στο δημοτικό συμβούλιο του δήμου της Νέας Αγχιάλου την περίοδο 1995-2006. Ασχολήθηκε με προγράμματα περιβαλλοντικής εκπαίδευσης, τοπικής ιστορίας με την σχολική βιβλιοθήκη του Γυμνασίου και την δημοτική βιβλιοθήκη της Νέας Αγχιάλου.

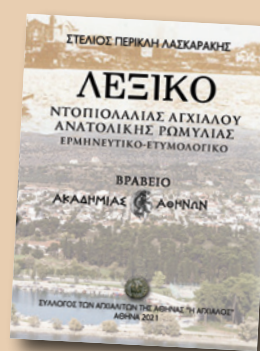
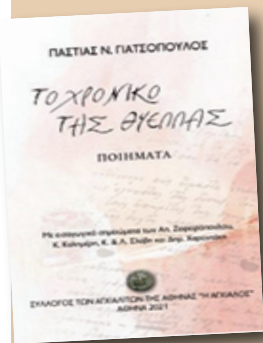

Εκδόσεις του συλλόγου μας

Ο Σύλλογος μας στο πνεύμα της «φιλογένειας» που τον διακρίνει εξέδωσε την ποιητική συλλογή του συμπατριώτη μας ΠΑΣΤΙΑ Ν. ΓΙΑΤΣΟΠΟΥΛΟΥ, «Το Χρονικό της Θύελλας», ο οποίος κατάγονταν από την Αγχίαλο της Ανατολικής Ρωμυλίας και υπήρξε ο πρώτος γραμματέας του Κουμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας (ΚΚΕ).

Το βιβλίο διαστάσεων 17 επί 24 και 96 σελίδες διατίθεται από το σύλλογο μας και από το καφεκοπείο της Σταυρούλας Τριαντοπούλου με μία συνδρομή των 10 ευρώ.

Στο τελικό στάδιο βρίσκεται και το βραβευθέν «ΛΕΞΙΚΟ ΝΤΟΠΙΟΛΑΛΙΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΡΩΜΥΛΙΑΣ» του συμπατριώτη μας Στέλιο Λασκαράκη. Ελπίζουμε στα μέσα Φεβρουαρίου να το έχουμε στα χέρια μας.

Θερμά συγχαρητήρια

Από την απονομή των βραβείων 2020 της Ακαδημίας Αθηνών στις 22 Οκτωβρίου 2021 για το λεξικό της ντοπιολαλιάς της Αγχιάλου στον συμπατριώτη μας Στέλιο Λασκαράκη

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΕΤΗΣΙΑΣ ΤΑΚΤΙΚΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ, ΚΟΠΗΣ ΠΙΤΑΣ ΚΑΙ ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΕΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ 27 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2022

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου των Αγχιαλιτών της Αθήνας, σας καλεί να έλθετε στην Ετήσια Τακτική Γενική Συνέλευση του Συλλόγου (Άρθρο 10 του Καταστατικού) που θα γίνει την ΚΥΡΙΑΚΗ 20 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2022 και ώρα 12.00 στο Εντευκτήριο της Ένωσης Ελλήνων Ανατολικής Ρωμυλίας οδός Ιπποκράτους 34, 5ος όροφος. Τηλ. 210 3620418

ΘΕΜΑΤΑ ΗΜΕΡΗΣΙΑΣ ΔΙΑΤΑΞΗΣ

- Απολογισμός πεπραγμένων Διοικητικού Συμβουλίου
- Οικονομικός Απολογισμός
- Έκθεση Εξελεγκτικής Επιτροπής
- Διάφορα θέματα - Αλλαγή καταστατικού

- Εκλογή Εφορευτικής Επιτροπής
- Αρχαιρεσίες

Απαιτούμενη απαρτία οι μισοί συν ένας από τα μέλη του Συλλόγου που έχουν εκπληρώσει τις ταμειακές τους υποχρεώσεις για το έτος 2021 (οι φοιτητές δεν έχουν υποχρέωση συνδρομής). Στην περίπτωση όπου δεν θα υπάρχει απαρτία την πρώτη Κυριακή 20 Φεβρουαρίου 2022, σας παρακαλούμε να έλθετε όλοι στην επαναληπτική, την **Κυριακή 27 Φεβρουαρίου 2022** την ίδια ώρα στην ίδια αίθουσα.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Απόστολος Ζαφειρόπουλος
Ο ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
Τσιάμης Κων/νος